

STORYING

A PUBLICATION OF THE INTERNATIONAL STORYTELLING CONFERENCE

ISSUE / SAYI - 2

The common language
of the world

Science Of Storytelling

Salih Uyan

In 1748, the British politician and aristocrat John Montagu, the 4th Earl of Sandwich, spent a lot of his free time playing cards. He greatly enjoyed eating a snack while still keeping one hand free for the cards. So he came up with the idea to eat beef between slices of toast, which would allow him to finally eat and play cards at the same time. Eating his newly invented "sandwich," the name for two slices of bread with meat in between, became one of the most popular meal inventions in the western world.

When I read this text to my students, I felt that I would never forget the story of who invented the sandwich ever again. I felt that my brain was activated in a different way.

But why is telling a story the most powerful way to activate our brains? Why does the format of a story, where events unfold one after the other, have such a profound impact on our learning?

The answer is simple: We are wired that way. When we break down a story into the simplest form, we face a connection of cause and effect. And this is exactly how we think.

Whenever we hear a story, we want to relate it to one of our existing experiences. That's why metaphors work so well with us.

When we read dry, factual arguments, we read with our dukes up. We are critical and sceptical. But when we are absorbed in a story we drop our intellectual guard. We are moved emotionally and this seems to leave us defenceless.

If you want to plant ideas, thoughts and emotions into brains, simply tell a story.

Without a compelling story, our ideas are dead on arrival.

The best way to emotionally connect other people to our agenda begins with "Once upon a time ..."

Hikâye Anlatım Bilimi

1748 yılında İngilizce siyasetçi ve aristokrat 4. Sandwich Kontu John Montagu boş zamanlarını hep kart oynayarak geçirirmiştir. Kart oynarken bir yandan da atıştırmayı çok seven Kont bir elini hep boş bırakmış. Sonunda bir yandan oynarken, bir yandan da yemek yiyeleceği bir fikir gelmiş aklına ve bifteği iki ekmeğin arasına koyarak yemiş. Yeni keşfettiği bu sandviç, iki ekmeğin arasına konan biftek için kullanılmış ve batı dünyasının belki de en ünlü yemek keşiflerinden bir tanesi haline gelmiş.

Bu metni öğrencilerime okuduğumda, sandviçi kimin bulduğunu anlatan bu hikâyeyi bir daha asla unutmayağımı hissettim. Beynimin farklı bir şekilde çalıştığını da...

Peki, hikâye anlatımı beynimizi aktif hale geçirmek için neden en etkili yol? Birbirini adına olayların geliştiği hikâyelerin formu niçin öğrenme sürecinde çok büyük bir etkiye sahip?

Cevap çok basit: Sistem bu şekilde çalışıyor. Bir hikâyeyi parçalayarak en basit haline böldüğümüzde, neden ve sonuç ilişkisiyle karşılaşırız. Tıpkı düşünce sistemimiz gibi...

Ne zaman bir hikâye duysak, bu hikâyeyi hemen yaşadığımız bir tecrübeyle ilişkilendirmek isteriz. Metaforlar bu yüzden çok işe yarar.

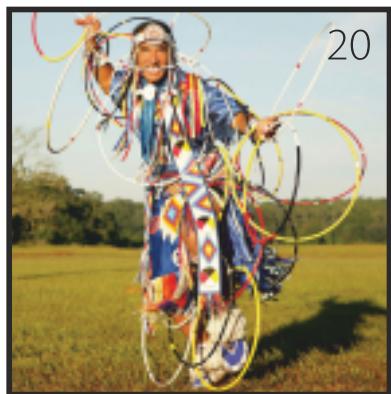
Kuru, salt bilgi temelli metinleri okuduğumuzda algılarımıza kapatır. Eleştirel ve şüpheciyezdir. Ama bir hikâyeyi içine çekildiğimizde, entelektüel kalkanımızın iner. Hislerimiz harekete geçer ve bu da bizi savunmasız bir hale getirir.

Eğer zihinlere fikir, düşünce veya his ekmek istiyorsanız, bir hikâye anlatın.

Merak uyandıran bir hikâyeyiz yoksa fıkırlarınız ölü doğar.

İnsanları duygusal manada kendi gündeminize bağlamamanın en güzel yolu, cümleye "Bir zamanlar..." diye başlamaktır.

► CONTENTS / İÇİNDEKİLER

20

►01

INTRODUCTION

Sunuş

Salih Uyan

►04

ISC SPEAKERS 2013

ISC Konuşmacılar 2013

Alec Williams

Diane Ferlatte

Jan Blake

Jane Cadwallader

Kevin Locke

Mustafa Kencesoy

Rukiye Şahin

Salih Memecan

Veysel Çelikdemir

►40

STORYTELLING IN CLASS

Sınıfta Hikâye Anlatımı

►42

INTERVIEW WITH PROF. DR. ZİYA SELÇUK

Prof. Dr. Ziya Selçuk'la Röportaj

►45

DIGITAL STORYTELLING OR STORYTELLING IN DIGITAL AGE?

Dijital Hikâye Anlatımı mı, Dijital Çağda Hikâye
Anlatmak mı?

►46

TOP 10 SITES FOR DIGITAL STORYTELLING

Dijital Hikâye Anlatımı İçin En İyi 10 Site

►48

15 APPS FOR DIGITAL STORYTELLING

Dijital Hikâye Anlatımı İçin 15 Uygulama

►50

INTERVIEW WITH KUTSİ

Kutsi'yle Röportaj

►54

FIVE STEPS TO MASTERING MOVEMENT IN YOUR STORYTELLING

Öykü Anlatımında Hareket Ustalığı
Edinmenin Beş Adımı

50

►56

FAIR TALES FOR GROWN-UPS

Büyüklerle Masallar

►60

INTERVIEW WITH GÜLFEM ASLAN

Gülfer Aslan'la Röportaj

►64

A BETTER WAY TO EDUCATE THROUGH STORYTELLING

Hikâyelendirme Yöntemi İle Daha Etkili Bir Eğitim!

►66

INTERVIEW WITH ÇERKES KARADAĞLI

Çerkes Karadağlı'yla Röportaj

►71

10 SHORT STORIES YOU MUST DEFINITELY READ BEFORE YOU DIE

Ölmeden Önce Mutlaka Okumantz Gereken

En İyi 10 Kısa Hikaye

►74

INTERVIEW WITH ERCAN AKIŞIK

Ercan Akışık'la Röportaj

►78

EMOTION IN STORYTELLING

Hikâye Anlatımında Duygu

►80

INTERVIEW WITH MUAMMER ERKUL

Muammer Erkul'la Röportaj

►84

STORYTELLING FOR KIDS

Çocuklar İçin Hikâye Anlatımı

►86

INTERNATIONAL STORYTELLING CONFERENCE 2013

Uluslararası Storytelling Konferansı 2013

STORYING

A PUBLICATION OF THE
INTERNATIONAL STORYTELLING CONFERENCE

Publisher - Yayıncı
İhlas Eğitim Kurumları

Representative of the Publisher - Tüzel Kişi Temsilcisi
Hami Koç

Publishing Coordinator - Yayın Koordinatörü
Salih Uyan

Editorial Board - Yayın Kurulu
Bill Bowler
Burcu Güneş
Cahit Cevat Bulut
Carol Knarr
Joe Paris
Johanna Hongell Darsee
Kathy Jessup
Mike McCartney
Nesrin Çerman
Robert Suettler
Rachel Webster
Siret Koyuncu
Şima Piril Şen

Concept Advisor - Konsept Danışmanı
Aytekin Karaca

Interviews - Röportajlar
Burcu Güneş
Mustafa Kencesoy
Numan Koyuncu
Rachel Webster
Rukiye Şahin
Salih Uyan
Şima Piril Şen
Yasemin Karakaş

Contributors - Katkıda Bulunanlar
Alec Williams
Diane Ferlatte
Jan Blake
Jane Cadwallader
Kevin Locke
Mustafa Kencesoy
Nina Prentice
Rukiye Şahin
Salih Memecan
Veysel Çelikdemir

Translation - Çeviri
Ahmet Cihat Kapaklı
Betül Aral
Halil Demirel
Hasan Yüksel
Merve Çarşa
Numan Doğan
Omer Yavuz
Umut Ufuk Sezgin

Photograph - Fotoğraflar
İbrahim Karaca
Levent Çelik
Numan Koyuncu
Salih Kadakci

Advertisement - Reklam
Sibel Küçük
212 639 68 70

Graphics and Design - Grafik ve Tasarım
Serdar Mert

Production - Yapım
DVC

Printer - Baskı
İhlas Matbaacılık A.Ş.

In whole or in part of any material in this publication without prior written permission is expressly prohibited.

Bu dergide yayınlanan yazı, fotoğraf, illüstrasyon ve konuların her hakkı mahfuzdur. İzinsiz alıntı yapılamaz.

myON®

READER

A PERSONALIZED APPROACH
TO READING

Finally an online reading solution with
digital books and measurement

- Personalized to students' interests
and reading level
- Anytime, anywhere access on
computers, laptops, tablets and iPads
- Measures and predicts reading growth

www.TheFutureinReading.com

Alec Williams

Be Prepared To Hunt For Stories

Hikâye Avına Hazır Olun

Alec Williams works as a storyteller, trainer, consultant, writer and speaker. An enthusiast for children's reading, his experience managing library services in the UK has given him an extensive knowledge of children's books, and the power of stories.

Alec has written articles, spoken at conferences, and appeared on radio and television programs in the UK. He gives talks on the importance of children's reading, and trains teachers, parents, librarians, and others.

Alec tells stories to people of all ages, from nursery children to adult audiences. His repertoire includes traditional stories, poetry and contemporary books, and he's worked in schools, libraries, museums, nursing homes, shopping centers – and outdoors, in parks!

Alec Williams

Alec Williams; bir hikâye anlatıcısı, eğitimci, danışman, yazar ve konuşmacıdır. İngiltere'de kütüphane yönetiminde elde ettiği deneyim, çocuk kitapları ve hikâyelerin gücüne ilişkin çok kapsamlı bilgi sahibi olmasını sağlamıştır.

Alec; makaleler yazmış, konferanslarda konuşmuş ve İngiltere'deki radyo ve televizyon programlarına çıkmıştır.

Genellikle çocukların kitap okuma alışkanlıklarının önemi üzerine konuşmakta; öğretmenlere, velilere ve kütüphanecilere eğitimler vermektedir. Alec, uzun zamandır küçük çocuklardan yetişkin seyircilere kadar birçok insana hikâyeler anlatmıştır. Repertuarında geleneksel hikâyeler, şiir ve çağdaş kitaplar yer almaktadır. Alec; aynı zamanda okullarda, kütüphanelerde, müzelerde, yaşı evlerinde, alışveriş merkezlerinde, dış mekânlarda ve parklarda da hikâyeler anlatmaktadır.

Leave your dignity at the classroom door and collect it – if you must! – afterwards for a successful storytelling lesson.

Could you tell us about yourself please?

I grew up in the North of England, where I still live. Before I became a freelance speaker and storyteller, I worked in public library services across the UK. Early in my library career, I specialised in library services to children and young people, schools and education; I was inspired by the quality of children's writing then being produced, and by the energy and enthusiasm of specialist children's librarians, who were determined to bring children and books together. Because of this background, I have a wide knowledge of children's books, and I'm a big advocate of reading for pleasure! I'm an Honorary Member of the Youth Libraries Group (part of CILIP, the UK Library Association), and I was made one of the UK Literacy Association's 'Reading Champions', for my work in encouraging boys to read. Since 1999, I've worked independently as a storyteller, trainer, writer, and speaker.

How long have you been interested in writing or telling stories?

I started to perform stories (initially reading picture books aloud) during my work with children in libraries in the 1970s, but as I began to manage library services for children I moved away from direct contact with books and children. In the meantime, I began telling stories to my own son, and serialising children's books with him (a chapter each night!). Since I became a freelance storyteller in 1999, I've been telling stories around the UK and in many countries all over the world.

Ciddiyetinizi sınıf kapısının önünde bırakın ve illa almanız gerekiyorsa hikâye anlatımı dersinden sonra alın

Bize biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

Halen yaşamakta olduğum Kuzey İngiltere'de büyümüşüm. Bir serbest konuşmacı ve hikâye anlatıcısı olmadan önce, tüm Birleşik Krallık çapında halk kütüphanesi hizmetlerinde çalıştım. Kütüphane kariyerimin ilk zamanlarında çocuklara, gençlere, okullara ve eğitime yönelik kütüphane hizmetlerinde uzmanlaştım; çocukların yazım ve üretim kalitesinden ve de çocukların kitaplarla buluşturmaları için belirlenen uzman çocuk kütüphanecilerinin enerjisinden ve coşkusundan esinlendim. Bu geçmişten dolayı, çocuk kitapları hakkında derin bir bilgi birikimine sahibim ve zevk için okumanın büyük bir savunucusuyum! Gençlik Kütüphaneleri Grubu'nun onursal üyesiyim (CILIP-Birleşik Kütüphane ve Bilgi Profesyonelleri Kurumu, Birleşik Krallık Kütüphane Birligine bağlıdır) ve erkek çocukları okumaya teşvik etmedeki çalışmam sayesinde Birleşik Krallık Okuma-Yazma Birlliğinin okuma şampiyonlarından biri ilan edildim. 1999'dan beri hikâye anlatıcısı, eğitimci, yazar ve konuşmacı olarak kendi başıma çalışmaktayım.

Ne kadar zamandır yazmaya ya da hikâye anlatmaya ilgi duymatasınız?

1970'lerde kütüphanelerde çocukların çalışırken hikâyeler anlatmaya başladım (ilk olarak resimli kitapları yüksek sesle okuyarak) fakat çocukların kütüphane hizmetlerini yönetmeye başladığım için kitaplarla ve çocukların olağan doğrudan iletişiminden uzaklaştım. Bir yandan kendi oğluna hikâyeler anlatmaya ve onunla birlikte çocuk kitaplarını seri haline getirmeye başlamıştım (her gece bir bölüm!). 1999'da serbest konuşmacılığa başladığımından beri Birleşik Krallık çapında ve dünyadaki birçok ülkede hikâyeler anlatmaktadır.

I have a wide knowledge of children's books, and I'm a big advocate of reading for pleasure!

Çocuk kitapları hakkında derin bir bilgi birikimine sahibim ve zevk için okumanın büyük bir savunucusuyum!

► ISC SPEAKERS 2013 / ISC KONUSMACILAR 2013

What is the most important benefit of using stories in the classroom for you?

If I could only choose one, it would be to inspire pleasure, both in the act of listening to stories and in the act of reading. In the context of teaching a second language such as English, storytelling is so valuable because it shows English “in performance”; storytellers use informal language, not flowery literary language; they include idioms, colloquial language, proverbs and sayings; they use gestures to help explain and reinforce words; and the nature of stories (factors such as rhyme, rhythm and repetition) make the language memorable.

Do you believe that stories can be used in every aspect of life, not only at home or at school? Can you explain that? The short answer is “Yes”! I, myself, have taught using storytelling in museums. Applying the “story approach” to museum objects, brings the object much more to life, than their factual descriptions can. Consequently, the history of the objects is more likely to stay in their memories too. Traditional folk tales were often told to both adults and children, and any adult audience can enjoy them today – either in storytelling clubs or at general events. Storytelling (in the sense of people sharing their own, personal stories) can also help adults with health issues, for example, with people who suffer from a stroke or from memory loss. The simple act of telling stories (and the listening skills it requires) can give confidence in areas such as the business world, as well.

Who are your inspirations?

Perhaps, the first one was my father, who made up stories for my sister and I when we were very young. There were inspirational librarians from whom I learnt the trade' of telling stories, including writers like Eileen Colwell, and colleagues such as Northern Ireland storyteller Liz Weir, who made the same jump, from libraries to telling stories. There are many other UK storytellers who I admire – Pat Ryan, Mary Medlicott, Hugh Lupton, Ben Haggerty and Taffy Thomas are just the first six names of a long list!

If you had one wish for your professional career what would it be?

Health... Because as long as I have good health (and a voice!), I shall be happy to continue telling stories to whoever still invites me to do so – children in schools and libraries, teachers in training sessions, and others.

Sizce sınıfta hikâyeleri kullanmanın en önemli yararı nedir?

Eğer yalnızca bir tane seçebilseydim bu, hem hikâyelerin dinlenmesindeki hem de buna bağlı olarak meydana gelen okuma etkinliğindeki zevki aşlanması olurdu. İngilizce gibi yabancı bir dili öğretme bağlamında, hikâye anlatımı çok değerlidir çünkü İngilizceyi “performans halinde” sunar. Hikâye anlatıcıları, süslü ve edebî dil değil gayri resmi dil kullanırlar; deyim, konuşma dili, atasözleri ve özdeyişlere yer verirler; kelimeleri açıklamak ve kuvvetlendirmek için jestleri kullanırlar. Hikâyelerin temel özellikleri (kafiye, ritim ve yineleme gibi), dili unutulmaz kılar.

Hikâyelerin yalnızca evde ya da okulda değil, hayatın her safhasında kullanılabileceğine inanıyor musunuz? Bunu açıklayabilir misiniz?

Elbette inanıyorum. Hikaye anlatımının müzedeği objelere hayat verdieneni fark ettikten sonra bu tekniği öğrenmeye karar verdim. Geleneksel masallar hem yetişkinlere hem de çocuklara sıkılıkla anlatıldı ve bugün ister hikâye anlatılan kulüplerde ister daha genel etkinliklerde olsun her yetişkin dinleyici bu masallardan keyif alabilir. Hikâye anlatımı (kendi kişisel hikâyelerini paylaşan insanlar açısından) inme ya da hafıza kaybı gibi sağlık sorunları olan yetişkinlere de yardımcı olabilir ve hikâye anlatımı eylemi (ve gerektirdiği dinleme becerileri) iş dünyası gibi alanlarda da güven verebilir.

İlham kaynaklarınız kimlerdir?

Belki de ilk, küçükken kız kardeşim ve benim için hikâyeler uyduran babamdı. Kendilerinden “hikâye anlatma sanatı”nı öğrendiğim, Eileen Colwell gibi yazarlar da dahil olmak üzere ilham kaynağı kütüphaneler ve kütüphanelerden hikâye anlatımına yönelik aynı sıçrayışı yapan Kuzey İrlandalı hikâye anlatıcısı Liz Weir gibi meslektaşlar vardı. Kendilerine hayran olduğum başka birçok Birleşik Krallık hikâye anlatıcısı var. Pat Ryan, Mary Medlicott, Hugh Lupton, Ben Haggerty ve Taffy Thomas uzun bir listenin sadece ilk beş ismi.

Eğer mesleki kariyeriniz için tek bir dileğiniz olsaydı bu ne olurdu?

Sağlık... Çünkü sağlığım (ve sesim) iyi olduğu müddetçe beni kim davet ederse etsin -okullardaki ve kütüphanelerdeki çocuklar, eğitim toplantılarında öğretmenler ve diğerleri- hikâyeler anlatmaya devam edeceğim.

The nature of stories (factors such as rhyme, rhythm and repetition) make the language memorable.

Hikâyelerin temel özellikleri (kafiye, ritim ve yineleme gibi), dili unutulmaz kılar.

What advice would you give other aspiring teachers?

1. To tell stories successfully to children, be prepared to relax. Let go of your inhibitions, and joke with them, and join in with silly choruses and animal noises. Leave your dignity at the classroom door and collect it – if you must! – afterwards.

2. Never pass up an opportunity to hear anyone else tell a story (this includes children, parents, other teachers, your own family, and people in the street). Listening to others is one way to learn stories; the other one is to read ...

3. Read as much as you can, and 'be prepared to hunt for stories'. You may read a whole book of stories, and not choose even one to tell; that's OK! Read some more, and eventually you'll find a story that you KNOW you want to tell ... a story that wants YOU to tell it ...

4. Don't be 'seduced by screens'! Digital, audio, and pre-recorded stories all have things to offer, but the best stories are always LIVE!

Çok istekli olan diğer öğretmenlere hangi tavsiyeyi verirsiniz?

1. Çocuklara başarılı bir şekilde hikâye anlatmak için rahatlamaya hazırlanın. Çekingenliklerinizi yedin, çocukların şakalaşın, gülümş koroşkalarıyla ve hayvan sesleriyle başlangıç yapın. Ciddiyetinizi sınıf ortamının dışında bırakın ve - eğer gerekiyorsa- daha sonra bıraktığımız yerden alın.

2. Bir başkasının hikâyeler anlatmasını duyma fırsatını asla kaçırmayın (bu kapsama çocuklar, anne-babalar, diğer öğretmenler, kendi aileniz ve sokaktaki insanlar girer). Başkalarına kulak vermek, hikâyeler öğrenmenin yollarından biridir; diğer yol ise okumaktır.

3. Okuyabildiğiniz kadar çok okuyun ve "hikâye avlamaya hazır olun!" Tamamı hikâyelerden oluşan bir kitap okuyabilir ve anlatmak için bir tane bile seçemeyebilirsiniz, hiç önemli değil! Biraz daha okuyun ve er ya da geç anlatmak istedığınızı FARK ETTİĞİNİZ bir hikâye bulacaksınız. SİZİN tarafınızdan anlatılmak isteyen bir hikâye...

4. "Ekranlar tarafından kandırılmayın!" Dijital sesli ya da önceden kaydedilmiş hikâyelerin hepsinin önereceği bir şey vardır ama en iyi hikâyeler her zaman CANLI olanlardır.

Diane Ferlatte

As an internationally renowned storyteller, Diane has traveled the globe, from Europe to Singapore & Malaysia, from Australia & New Zealand to Colombia to Senegal, Kenya, South Africa, and of course all over the United States. She believes that telling and listening to each other's stories not only enables us to learn about each other, but also to understand each other better. She views storytelling as a traditional art form that can promote literacy, imagination, and values in the young.

Diane has received numerous honors including grants from the National Endowment for the Arts, the National Storytelling Network's Circle of Excellence Award, the National Association of Black Storytellers' Zora Neale Hurston Award, as well as the California Arts Council's highest ranking.

In addition to receiving a 2008 Grammy nomination, all of her recordings have received other awards including multiple Parents' Choice, American Library Association, National Parenting Publications, iParenting Media, Children's Music Web, and Storytelling World Awards.

Gift Of Storytelling

Hikâye Anlatımı Yeteneği

Diane Ferlatte

Dünyaca ünlü hikâye anlatıcısı olan Diane; Avrupa'dan Singapur'a, Avustralya'dan Yeni Zelanda'ya, Kolombiya'ya, Senegal'e, Kenya'ya, Güney Afrika'ya ve tabii ki Amerika'nın her yerine seyahat etti. Diane, birbirimize hikâyeler anlatırken dinlerken sadece birbirimizi tanıyalımına değil hikâyelerin aynı zamanda birbirimizi daha iyi anlamamızı sağlayacağına inanır. O, hikâye anlatımını okuryazarlığı ve hayal kurmayı geliştiren ve teşvik eden geleneksel bir sanat olarak görür.

Diane; Ulusal Sanat Vakfı, Ulusal Hikâye Anlatımı Mükemmellik Ödülü, Siyahi Hikâye Anlatıcısı Zora NealeHurston Ulusal Birliği Ödülü ve Kaliforniya Sanat Birliği Ödülü'nün de içinde olduğu birçok ödül almıştır.

2008 Grammy Ödülleri'ne aday gösterildi. Büütün kayıtları; Ebeveynin Tercihi, Amerikan Kütüphane Birliği, Ulusal Ebeveynlik Yayımları, Ebeveynlik Medyası, Çocukların Müzik Ağı ve Hikâye Anlatımı Dünya Ödülleri gibi birçok ödül almıştır.

Stories help people of all ages develop and enjoy our magnificent ability to imagine. Stories help us develop our sense of self.

Could you tell us about yourself please? (Your educational background, professional life etc.)

The area of my education that has most contributed to a career as a professional storyteller, consists of some musical training as a youngster, study as a Sign Language Interpreter, and some drama/theater work later in life. However, the basis for my love of storytelling, started as a child visiting my grandparents in Louisiana, in the American south. I spent many evenings on the front porch surrounded by family and neighbors, with stories and songs. After I quit my job of 19 years, and started having success as a storyteller, my father, who was the main raconteur back at those gatherings in Louisiana, was quite incredulous when he asked me, "You mean they pay you for this?" Since that time, I have been very fortunate to have traveled the globe, sharing my stories on six continents, and appearing before refugee children in Malaysia, as well as the President of the USA, not to mention every variety of audience in between.

How long have you been interested in writing or telling stories?

The seed for my career was planted in 1980, after my husband and I adopted our second child. Four-year-old Joey was a boy who had been raised in a series of foster homes in front of a TV set. I soon realized that the nightly reading of stories that was eagerly anticipated by our daughter Cicely was absolutely of no interest to Joey. Committed to breaking him from TV and increasing his readiness for school, I started to story read/tell in the style that I remembered from the front porch of my youth, i.e., the African and African American tradition of animation, expression, and interaction. Some time later my church was

Hikâyeler, tüm insanlarda harikulade bir özellik olan hayal kurma becerisinin gelişmesini ve bundan keyif alınmasını destekler. Hikâyeler, benlik anlayışımızın gelişmesine yardımcı olur.

Bize kendinizden bahseder misiniz lütfen?

Gençken aldığım müzik eğitimi, işaret dili tercümanı olarak çalışmam ve drama/tiyatro gibi işlerle biraz mesgul olmam hikâye anlatıcısı olarak profesyonel kariyerimde olumlu etkilere sebep olmuştur. Ancak benim hikâye anlatma aşkı Amerika'nın güneyinde bulunan Louisiana'da büyüğümüz ve büyükbabamı ziyaretlerim sırasında çocuk yaşıta başlıdı. Etrafında ailem ve komşularımla hikâye ve şarkılar dinleyerek birçok gece geçirdim. 19 senelik meslegimi bıraktıktan sonra hikâye anlatıcısı olarak başarılar elde etmeye başladım. Louisiana'daki bir araya gelmelerimizde baş hikâye anlatıcısı olan babam kuşkuyla "Ne yani? Sana bunun için para mı veriyorlar?" diye sormuştur. O günden beri altı kitada hikâyelerimi paylaştı, Malezya'da mülteci çocukların, aynı zamanda Amerika Başkanı'nın ve birbirinden farklı seyircilerin huzuruna çakarak dünyayı gezdim.

Ne zamandır hikâye yazıp anlatıyorsunuz?

Kariyerimin tohumları 1980'de kocam ve ben ikinci çocuğumuzu evlatlık edindiğimizde atıldı. Joey, koruyucu ailelerin arasında televizyon seyrederek büyümüş 4 yaşında bir çocuktu. Sonra fark ettim ki kızımız Ciceley'in çok keyif aldığı gece hikâye anlatma etkinliği Joey'in hiç ilgisini çekmemiştir. Onu televizyondan koparmak ve okula hazırlamak için çok çabaladım ve ona çocukluğunda hatırladığım hikâyeleri anlatmaya başladım. Mesela, Afrika ve Afrika-Amerika animasyon, ifade ve etkileşim geleneklerinden hikâyeler anlattım. Bir süre sonra kılısemiz evlatlık ve evsiz çocukların için bir parti verdi ve ben orada hikâyeler anlattım. Şu işe bakın ki bir kariyer başlamıştı. Partilerde, okullarda ve kütüphanelerde hikâye anlatmak üzere teklifler almaya başladım. Sonunda, 19 yıllık

The basis for my love of storytelling, started as a child visiting my grandparents in Louisiana

Hikâye anlatma aşkı Amerika'nın güneyinde bulunan Louisiana'da büyüğümüz ve büyükbabamı ziyaretlerim sırasında çocuk yaşıta başlıdı.

► ISC SPEAKERS 2013 / ISC KONUSMACILAR 2013

giving a party for foster and homeless kids and I told some stories and lo and behold, a career was born. I started receiving requests to tell at parties, schools, and libraries. Eventually I had to choose between my office job of nineteen years and the ever-increasing requests to tell stories. I decided that the opportunity to make a living at something that one loves and finds so rewarding was definitely worth the risk.

What is the most important benefit of using stories in the classroom for you?

I am not a classroom teacher, but I agree with my friend Doug Lipman, who is a storytelling coach, about these benefits of using stories. 1. Concepts, which are more easily understood when accompanied by a story. That's why we say, "Could you give me an example, please?" 2. Lessons, which are made concrete in stories. Stories allow us to experience the emotional and other consequences of the actions of others. 3. Values, which are principles of action extracted from experience. As a result, the imagined experiences provided by stories, allows for listeners to come to their own conclusions about values to live by.

Do you believe that stories can be used in every aspect of life, not only at home or at school? Can you explain that?
Yes, stories, especially those with puzzles or mysteries, can help build critical and creative thinking skills. Stories help people of all ages develop and enjoy our magnificent ability to imagine. Stories help us develop our sense of self. In fact, many psychologists define the self as a kind of story we each create, about who we are, and how we behave. The stories we hear from others can serve as models for building such self-stories. Stories can give us what we need emotionally and cognitively to survive. Perhaps because our self is a story we've created, we have a fundamental need to share our story. Telling it leads to a sense of satisfaction and hopefulness. As the African American folklorist Zora Neale Hurston has said, "There is no agony like bearing an untold story inside of you."

Who are your inspirations?

My personal inspiration was my father and my professional storytelling inspiration was the famous African American storyteller, Jackie Torrence.

If you had one wish for your professional career what would it be?

More opportunities to tell my stories and the opportunity to publish a few.

mesleğim ya da hikâye anlatmak ... Bir seçim yapmak zorundaydım. Ve sevdığın ve özel bulduğun şeyi yaparak hayatını sürdürme fırsatını değerlendirmenin kesinlikle riske değer olduğuna karar verdim.

Size göre hikâyeleri sınıfta kullanmanın en önemli faydası nedir?

Ben bir sınıf öğretmeni değilim fakat hikâye anlatma öğretmeni olan arkadaşım Doug Lipman'ın hikâyeleri kullanmanın faydalari konusundaki fikirlerine katılıyorum. 1. Kavramlar, hikâyelerde anıldığından daha kolay anlaşılr. O yüzden "Bir örnek verebilir misiniz?" deriz. 2. Dersler, hikâyelerle sonutlaştırılır. Hikâyeler, başkalarının eylemlerinin sonuçlarını hissetmemizi ve onları yaşamamızı sağlar. 3. Değerler, deneyimlerden çıkardığımız ilkelerdir. Sonuç olarak hikâyelerin yaşattığı deneyimler, değerlerimiz hakkında kararlar alıp ona göre yaşamamızı sağlar.

Hikâyelerin sadece evde ya da okulda değil hayatın her anında kullanılabileceğine inanıyor musunuz?

Evet, hikâyeler, özellikle muammali ve gizemli olanları, eleştirel ve etkili düşünme becerilerinin gelişmesine yardımcı olur. Hikâyeler, her yaşta insanda mükemmel bir yetenek olan hayal etmeye geliştirir ve bundan keyif almamızı sağlar. Hikâyeler benlik anlayışımızı geliştirir. Aslında birçok psikolog benliği bizim kim olduğumuz ve nasıl davranışımız konusunda ürettiğimiz bir çeşit hikâye olarak tanımlar. Başkalarından duyduğumuz hikâyeler, bize kendi hikâyelerimizi şekillendirmede model olabilir. Hikâyeler, duygusal ve mantıksal olarak yaşamamız için gerekenleri bize sağlar. Belki de benliğimiz bizim ürettiğimiz bir hikâye olduğundan hikâyemizi paylaşma ihtiyacı hissederiz. Bu hikâyeyi anlatmak kişiye hoşnutluk ve ümit verir. Afrikali-Amerikalı halk bilimci olan Zora Neale Hurston, "Anlatılmamış bir hikâyeyi içinde barındırmak gibi bir acı yoktur." demiştir.

Kimlerden esinleniyorsunuz?

Benim kişisel esin kaynağım babam ve profesyonel esin kaynağım ise ünlü Afrikali-Amerikalı hikâye anlatıcısı olan Jackie Torrence'dır.

Profesyonel kariyeriniz için bir dileğiniz olsa ne dilerdiniz?

Hikâyelerimi anlatmak için daha fazla fırsatım ve birkaç tanesini yayınlamak için imkânım olmasını dilerdim.

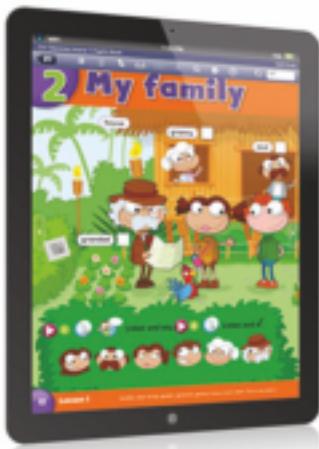
There is no agony like bearing an untold story inside of you.

Anlatılmamış bir hikâyeyi içinde barındırmak gibi bir acı yoktur.

Pearson ELT eText

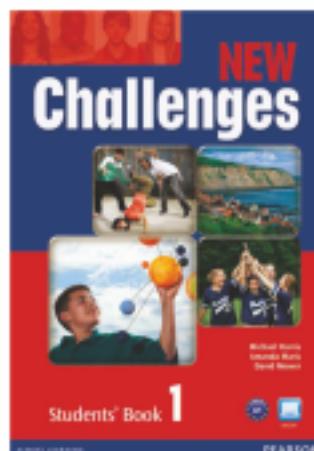
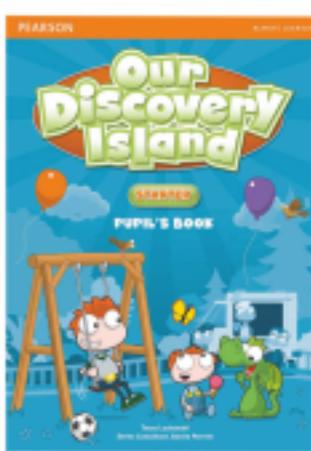
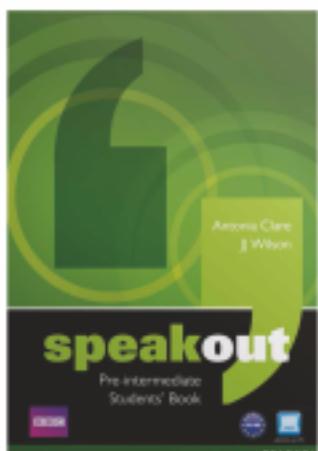
Welcome to a new way of learning.

- Ipad veya Android tabletler üzerinden erişim
- Çevrimiçi veya tablete indirerek çevrimdışı ulaşma imkanı
- Yüksek kalitede görsellik
- İçerik arama özelliği
- Vurgulama, not alma ve işaretleme özelliği
- Çalışma grubu oluşturarak notları paylaşma imkanı
- Multimedya içerik desteği

www.pearsonelt-etext.com

Jan Blake

I Have Hit All The Continents

Bütün Kitaları Salladım

One of the leading storytellers, Jan Blake, has been performing worldwide for twenty-five years. Specialising in stories from Africa, the Caribbean, and Arabia, she has a well-earned reputation for dynamic and generous storytelling. Recent highlights include the Hay Festival, Kerala and Dhaka, the World Wildlife Fund's One Planet Leaders Programme, and the Viljandi Harvest Festival, in Estonia, where she collaborated with the acclaimed Cote d'Ivoire multi-instrumentalist and vocalist, Kouame Sereba.

As well as performing at all the major storytelling festivals both nationally and internationally, Blake works regularly with the British Council, leads storytelling classes for emerging storytellers, gives workshops for teachers and school children, and is currently devising a series of teaching tools through storytelling for the EFL market.

Jan Blake

Dünyanın önde gelen hikâye anlatıcılarından olan Jan Blake, yirmi beş senedir dünyanın değişik yerlerinde hikâyeler anlatmaktadır. Afrika, Karayıpler ve Arabistan'da anlatılagelen hikâyelerde uzmanlaşan Blake, dinamik ve zengin anlatımıyla ün yapmıştır. Son zamanların en dikkat çeken olaylarından olan Hay Festivali, Kerala ve Dhaka, Dünya Yaban Yaşam Fonu'nun Tek Gezegen Liderleri Programı ve Estonia'daki Viljandi Hasat Festivali'nde Blake, Coted'Ivoire addedilen müzisyen ve vokalist Kouame Sereba ile çalışmıştır.

Ulusal ve uluslararası başlıca hikâye anlatımı festivallerinde sahne alan Blake, British Council için çalışmakta, yeni hikâye anlatıcılarının katıldığı hikâye anlatımı sınıflarında okutmanlık yapmakta, öğretmen ve öğrencilere yönelik seminerler vermektede ve EFL sektörü için hikâye anlatımı öğretme materyalleri tasarımcılığı yapmaktadır.

Sitting down with Jan Blake and discussing the art of Storytelling, feels like sitting across from a bright star with pulsating energy that can be felt from across the room. A performance artist of many trades, Ms. Blake is strong and positive author, teacher, and mother. Of course, she is also one of the world's leading Storytellers and has travelled all over the world, performing in Argentina, Switzerland, Malaysia, India, and Belgium, just to name a few. 'I have hit all the continents!' Blake proudly proclaims while talking about her travels.

Do you remember the first time you were interested in storytelling? I remember Kindergarten. I had to be a fairy and I was so happy to do it. I can remember one time, when the teacher stepped out of the room, I organized the whole class into singing a song together. The song went something like this,

'In a cottage in woods
A lone man by the window stood
Saw a Rabbit running by
Helpless as could be
Help me Help Me the Rabbit said
All those huntsmen will shoot me dead
Come Little Rabbit Come with me
Happy We will be.'

Jan Blake ile oturup hikâye anlatım sanatını konuşmak, tipki insanın nabzını yükselten enerjisile odanın her tarafında hissedilen parlak bir yıldızla konuşmak gibi. Pek çok farklı sanat dalıyla uğraşan Blake, güçlü ve pozitif bir yazar, öğretmen ve bir anne. Dünyanın en önemli hikâye anlatıcıları arasında olan Blake, tüm dünyayı dolaşmış; Arjantin, İsviçre, Malezya, Hindistan ve Belçika gibi birçok ülkede de sahneye çıkmış. Blake, bu seyahatlerinden bahsederken gururla "Bütün kıtaları salladım!" diyor.

Hikâye anlatımına ilk kez ne zaman ilgi duyduğunuzu hatırlıyor musunuz?
*Ana sınıfımı hatırlıyorum. Bir periyi oynayacaktım. Çok mutluydım.
Öğretmenimizin sınıfından çıktıığı bir anda bütün sınıfı kısacık bir şarkı için organize ettiğimi de hatırlıyorum. Şarkı şöyle bir şedydi:*

*Korudaki bir kulübede
Yalnız bir adam duruyordu camda
Bir tavşan gördü koşan
Olabildiğince biçare
Tavşan "Yardım et, yardım et!" dedi
Bütün o avcılar vuracaklar beni
Gel küçük tavşan gel benimle
Mutlu olacağız birlikte*

I remember Kindergarten. I had to be a fairy and I was so happy

Ana sınıfını hatırlıyorum. Bir periyi oynayacaktım. Çok mutluydım.

► ISC SPEAKERS 2013 / ISC KONUSMACILAR 2013

Who are your inspirations?

Louis Bennet. She was a Jamaican Storyteller. Unfortunately she died in 2006. What was interesting about her was she told stories in the Jamaican vernacular. She was one of the first people to write and be published in this vernacular and to assert that Jamaican Patswa is actually a living language. It is not slang. It is not broken English or pigeon English, it is the Jamaican language. Alright, the language of the schools might be British English or American English, but the language of the people is Patswa . She was my greatest influence because when I first started, I only told stories in this British English vernacular. But as time went on, I changed. When you begin, you only tell stories that reflect your maturity at the time and as you get more and more mature, and you learn about life. You can begin to tell stories with a bit more weight. So that's what happened. The stories, I told, began to change.

What generally causes people to start Storytelling?

People start Storytelling for different reasons. There are people who love the idea of being a Storyteller, as opposed to loving the art of telling stories. But the good thing about meeting with other Storytellers is, you are very likely to meet someone who has a new story, or who has a great book. People will just come up to you and say 'Oh I have this great story for you!' or 'This story would be perfect for you!' We get to know each other, and we borrow from each other. It's not a very big world. You always meet the same people again and again.

Do you believe that storytelling can be used in all aspects of life?

Of course! It can even be used in the corporate sector, for marketing, or advertisement. We see it all the time. We just don't see it as Storytelling. Say for example, if you want to get your company's message across, you can mine positive stories of the company's successes. Also storytelling can be used in friendship. There was a time when I was a bit jealous of another person for example, and my friend told me the story of Apollo and Marsala. It was cathartic for me. You see, stories can be used to help you make sense of your situation. That is what stories have always been for, to hold a mirror up to us, as a society to say, 'this is who we are, this is us at our best and worst, this is what we are capable of both good and bad.' Stories are all about being human.

Thank you.

İlham kaynağınız kimlerdir?

Louis Bennet'tir. Jamaikalı bir hikâye anlatıcısıydı. Maalesef 2006 yılında vefat etti. İlginç olan, hikâyelerini Jamaika'nın yerli dilinde anlatmasıydı. Jamaika Patswa dilinde yayımlar çakaran ve yazan ilk insanlardan biriydi. Patswa argo değildir. Bozuk İngilizce veya saf İngilizce de değildir, Jamaika dildir. Tamam, dil okullarında İngiliz İngilizcesi veya Amerikan İngilizcesi olabilir ama insanların kullandığı dil Patswa'dır. Benim üzerinde çok tesiri var çünkü hikâye anlatmaya ilk başladığında sadece İngiliz İngilizcesini kullanıydım. Fakat zaman ilerledikçe değiştim. İlk başladığınızda yalnızca o zamanki olgunluğunuzu yansitan hikâyeler anlatırsınız. Ve git gide daha da olgunlaşırken hayatı öğrenirsiniz. Biraz daha ağır hikâyeler anlatmaya başlaysınız. Bana olan da buydu. Anlattığım hikâyeler değişmeye başladı.

İnsanlar hikâye anlatmaya genellikle nasıl başlarlar?

İnsanlar hikâye anlatmaya farklı sebeplerle başlarlar. Kimileri, hikâye anlatma sanatından çok hikâye anlatıcısı olma fikrini sever. Fakat diğer hikâye anlatıcılarıyla tamşmanın iyi yanı, yeni hikâyesi olan biriyle ya da harika bir kitabı olan biriyle tanışacak olmanızdır. İnsanlar size gelirler ve "Sizin için harika bir hikâye var!" ya da "Bu hikâye tam sizlik!" derler. Birbirimizi biliyoruz ve birbirimizden ödünc alırız. Bu dünya çok büyük değil. Aynı insanlarla defalarca karşılaşabilirsiniz.

Hikâye anlatımının hayatın her alanında

kullanılabileceğine inanıyor musunuz?

Elbette! Hatta şirketlerde pazarlama ve reklam yapma amacıyla bile kullanılabilir. Bunu her zaman görüyoruz. Ama bunu öyküleştirmeye olarak adlandırmıyoruz. Mesela, eğer şirketin verdiği mesajın kitlelere ulaşmasını istiyorsanız şirketin başarısını konu alan olumlu hikâyeler bulabilirsin. Hikâye anlatımı aynı zamanda arkadaşlıkta da kullanılabilir. Bir zamanlar birisini çok kıskanıydım ve bir arkadaşım bana Apollo ile Marsyas'ın hikâyesini anlatmıştı mesela. Görüyorsunuz işte, hikâyeler kendi durumunuzu değerlendirmenize de yardımcı olur. Hikâyeler hep bunun için vardı, bizlere ayna tutmak için, bir toplum olarak özümüzde kim olduğumuzu görmemiz için, eğriyle doğrusıyla biz buyuz demek için, hem iyilik hem kötülik barındırdığımız için... Hikâyeler insan olmakla alakalıdır.

Çok teşekkür ederim.

People start Storytelling for different reasons. There are people who love the idea of being a Storyteller, as opposed to loving the art of telling stories.

İnsanlar hikâye anlatmaya farklı sebeplerle başlarlar. Kimileri, hikâye anlatma sanatından çok hikâye anlatıcısı olma fikrini sever.

Teaching English Is My Passion

İngilizce Öğretmek Benim Tutkum

Jane Cadwallader

Jane Cadwallader has been a teacher, and teacher-trainer for 30 years, and has experience in telling stories in schools in Europe, South America and Africa. She has published several Primary course books, among them Frisbee (Richmond) and Stardust (Oxford University Press) and two course books for infants, English with Ellie and Jungle Fun (Richmond). She is the author of the bilingual book, The Tooth Fairy and Ratoncito Perez (Scholastic U.S.A.) and has published many EFL readers, one of which, Uncle Jack and the Meerkats (ELI), won the 2012 ERF Language Literature Award in the Young Learner Category. She has three children and lives in Madrid, Spain. Most of the ideas for her stories come to her when she is jogging!

Jane Cadwallader

Jane Cadwaller, 30 yıllık bir öğretmen ve öğretmen eğitmenidir. Ayrıca Avrupa, Amerika ve Afrika'daki okullarda hikâye anlatma deneyimine sahiptir. Aralarında Frisbee (Richmond), Stardust (Oxford University Press) ve çocuklar için "English with Ellie" ve "Jungle Fun (Richmond)" isimli kitapların yer aldığı, ilköğretim seviyesinde çeşitli ders kitapları yayımlamıştır. İki dilli bir kitap olan "The Tooth Fairyand Ratoncito Perez" (Scholastic USA)'in yazarıdır ve yabancı dili İngilizce olanlar için de pek çok kitap yayımlamıştır. Bunların içinden, Uncle Jack and the Meerkats (Eli) 2012 EFR Genç Öğrenciler Kategorisi Dil Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştır. 3 çocuğuyla birlikte Madrid'de yaşamaktadır. Hikâyeleri için pek çok fikir koşu yaparken aklına gelmiştir.

Could you tell us about yourself please?

(Your educational background, professional life etc.)

I was born and raised in London. I also went to school and attended the university there. However, as a young child, I lived in a rural area, where there weren't many other children. I worked my way through my parent's library: classics, adventure stories, poetry, everything I could get my hands on. I loved literature at school, but I studied History at the university ... well History is itself, in many ways, a long and convoluted story! When I finished my bachelor's degree in 1980, I went to Spain to do research for a postgraduate degree on the history of the Spanish Civil War. I began to teach English as a way to support myself while I was doing my research. As time went by I became more and more involved in teaching English and spent less and less time on my post graduate research. I still love and read history and have coached my three children through all their history exams (to great effect I should add!). However, teaching English became my interest and my passion. I went on courses and taught everyone who would let me ... from very young children to adults. After a while I became a teacher trainer too and have run courses in Spain, many other European countries and in South America too. I have even worked with teachers in a rural area in Uganda ... There, as everywhere, I have learned as much as I have taught!

At first I lived in Barcelona but there I met the man who became my husband and moved with him to Madrid. In Madrid I became more and more involved with teaching children and met and became friends with Alison Blair. Together we wrote our first Primary ELT course in 1992.

Since then we have never stopped writing and have published numerous course books with both Oxford University Press, and Richmond Publishing for children, in the Primary and Kindergarten. We've never stopped teaching either, and I still spend a day a week teaching in a school in Madrid.

Bize kendinizden bahseder misiniz lütfen?

Londra'da doğdum, liseye ve üniversiteye orada gittim. Ama küçükken Londra'nın dışında, pek fazla çocuğun olmadığı kırsal kesimde yaşıyordum. Ailemin kitaplığında bulunan her şeyi, dünya klasiklerini, macera hikâyelerini ve şiirleri okudum. Okuldayken edebiyatı sevmiştüm fakat üniversitede tarih okudum. Tarih birçok yönden uzun ve karışık bir hikâye ...

1980'de üniversiteden mezun olur olmaz "İspanyol İç Savaşı" üzerine yüksek lisansım için araştırma yapmak amacıyla İspanya'ya gittim. Bu esnada maddi destek olsun diye İngilizce öğretmeye başladım. Zaman içinde baktım ki İngilizce ile daha fazla hazır neşir oluyor ve yüksek lisans araştırmamı ihmali ediyorum. Hâlâ tarihi severim ve tarih okurum ve üç çocuğumu da bütün tarih sınavlarına çalışırdım (hem de en etkili biçimde!). Fakat İngilizce öğretmek benim ilgi alanım ve hatta tutkum haline dönüştü. Kurslara katıldım ve küçük çocuklar ve yetişkinler de dahil olmak üzere bana izin veren herkese İngilizce öğrettim. Belli bir müddet sonra öğretmen eğitmeni de oldum ve İspanya ve diğer Avrupa ülkelerinde ve Güney Amerika'da birçok kurs işlettim. Hatta Uganda'da kırsal alanda görev yapan öğretmenlerle çalıştım. Her yerde olduğu gibi orada da öğrettiğim kadar öğrendim!

Önceleri Barcelona'da oturuyordum. Fakat orada eşim olacak kişiyle tanışınca birlikte Madrid'e taşındık. Orada çocuklara eğitim vermekte giderek artan bir şekilde ilgilendim ve Alison Blair ile arkadaş oldum. Birlikte 1992'de ilk ilköğretim seviyesinde İngilizce öğretimi kitabımızı yazdık. O zamandan beri yazmaya hiç ara vermedik ve hem Oxford University Press ile hem de Richmond Publishing ile ilköğretim ve okul öncesi seviyesindeki çocukların için çeşitli ders kitapları hazırladık. Bu arada öğretmenliğimiz de sekerteye uğramadı ve hâlâ haftamın bir gününü Madrid'de bir okulda öğretmenlik yaparak geçiriyorum.

Teaching English became my interest and my passion.

İngilizce öğretmek benim ilgi alanım ve hatta tutkum haline dönüştü.

► ISC SPEAKERS 2013 / ISC KONUSMACILAR 2013

How long have you been interested in writing or telling stories?

Well, as time evolved, Alison and I became focused on different areas of our writing. Alison is very logical and mathematical and loves working out the intricacies of new games. I am neither mathematical nor logical but love telling and writing stories. So, gradually, Alison began to design the games and I wrote the stories. Apart from the courses Alison and I have written together I have also written a number of ELT readers for children for Scholastic, Oxford University Press, Richmond Publishing and the Young Eli Readers series. In fact one of these books, Uncle Jack and the Meerkats, won the ERF Language Literature Award in the Young Learner category in 2012.

That's really great! So, what is the most important benefit of using stories in the classroom for you?

Children often don't see the point of learning English ... in itself it isn't motivational in the way Maths or Science can be and it doesn't really work to tell them they'll need it when they grow up! (Though older children can already see its importance from the internet) But children love stories... They see the point of understanding a story and they are good at working out meaning from context. As Bruner said, "we like what we are good at and we are good at what we like!" So, tell a story! It's language in context, and as long as it is age and culture appropriate, it is a context that is meaningful for a child. Stories provide comprehensible input, but they also make input comprehensible, and are a good stepping off point, or revision tool, for vocabulary and grammar work. And don't stop telling stories just because your children aren't young anymore. Keep telling stories through the years. You'll find they never tire of them!

Do you believe that stories can be used in every aspect of life, not only at home or at school? Can you explain that? Ha! Ha! I guess so! ... What about jokes? Jokes are more often than not stories and we tell jokes wherever we are, at work, in a restaurant, on a bus...

Who are your inspirations?

Hmmm... For children? That's difficult. I love Roald Dahl and Arnold Lobel's Frog and Toad series.

Ne zamandan beri yazmayla veya hikâye anlatmakla ilgileniyorsunuz?

Zaman ilerledikçe Alison ve ben yazarken farklı alanlara odaklandık. Alison çok mantıklı ve matematik yeteneğine sahip. Yeni oyunların karışıklıklarını çözmeye seviyor. Ben ne mantıklıym ne de matematik yeteneğim var. Fakat hikâye yazmayı ve anlatmayı çok seviyorum. Böylece Alison oyun tasarlamaya başladı, ben de bu oyunların hikâyelerini yazdım. Kurslar haricinde Alison ile beraber yazdım. Ayrıca yabancı dili İngilizce olan çocukların için The Young Eli Readers serileri de dahil olmak üzere Scholastic, Oxford University Press ve Richmond Publishing'den çıkan pek çok kitabı yazdım. Bunların içinden, Uncle Jack and the Meerkats (Eli) 2012 EFR Genç Öğrenciler Kategorisi Dil Edebiyat Ödülü'nü kazandı.

Harika! Peki, sizce sınıfta hikâyelerden yararlanmanın en önemli getirişi nedir?

Cocuklar genelde İngilizce öğrenmenin mantığını anlayamıyorlar. Matematik ve fizikte olduğu gibi motive edici bir yanı yok ve büyüğüklerinde İngilizcye ihtiyaçları olacağını söylemek de pek kâr etmiyor. (Ama yaşa büyük çocuklar internet kullandıkları için bunun önemini kavrayabiliyor.) Fakat çocuklar hikâyeleri seviyorlar. Hikâyeyi anlamaların mantığını görebiliyorlar ve içерikten hikâyenin anlamını çıkarmakta oldukça iyiler. Bruner'in dediği gibi "Başarılı olduğunuz şeyi severiz ve sevdiğimiz şeyde başarılı oluruz." Öyleyse bir hikâye anlat! Hikâyenin içinde dil var ve hikâye çocukların yaşlarına ve kültürlerine de uygun olduğu takdirde onlar için anlamı olan bir kavrama dönüştürür. Hikâyeler anlaşılır gibidir ve sağlarken aynı zamanda anlaşılır hale getirir ve iyi bir başlangıç noktasıdır. Veya dil bilgisi ve sözcük edinimi için bir tekrar aracıdır. Miniklerden korkmayın. Yollarca hikâye anlatmaya devam edin. Hiç bükemeyacaklarını göreceksiniz!

Hikâyelerin sadece evde ve okulda kullanılmasından ziyade yaşamın her alanında kullanılabileceğini düşünüyorsunuz? Açıklayabilir misiniz?

Ha! Ha! Tahmin edin bakalım! Fıkralara ne dersiniz? Aslında yaşadığımız hayatın içinde hikâyelerden çok fıkra anlatırız. Nerede olursak olalım ister işte, evde isterse restoranda veya otobüste sürekli fıkralar anlatırız.

İlham kaynaklarınız kimlerdir?

Çocuklar için mi? Buna cevap vermek biraz zor. Roald Dahl ve Arnold Lobel'in Frog and the Toad serisini severim.

Keep telling stories through the years. You'll find they never tire of them!

Yıllarca hikâye anlatmaya devam edin. Hiç bükemeyacaklarını göreceksiniz!

Yabancı dil eğitim kitaplarında doğru adres...

"Globus" Dünya Basınevi
100. Yıl Mahallesi
34440 Bağcılar - İstanbul

Tel: 0 212 440 24 48
Fax: 0 212 355 77 58
Email: elt@dunya.com
Web: www.dunyastore.com
www.dunyaelt.com

CAMBRIDGE
UNIVERSITY PRESS

hachette
FRANÇAIS LANGUES ÉTRANGÈRES

didier

Klett

Teacher
Created
Materials
PUBLISHER

CLF
INTERNATIONAL

ditions
d

Dunya
NFTL

Elevating The Human Spirit Through Stories

İnsan Ruhunu Hikâyelerle Yukseltmek

Kevin Locke

Kevin Locke is known throughout the word as a visionary Hoop Dancer, the preeminent player of the indigenous Northern Plains flute, a traditional storyteller, a cultural ambassador, a recording artist and an educator. In 1990, he was awarded a National Heritage Fellowship by the National Endowment for the Arts. In 2000, the release of his album, "The First Flute," won him the Native American Music Award for best traditional recording. Kevin Locke's concerts and presentations at performing arts centers, festivals, schools, universities, conferences, state and national parks, monuments and historic sites, powwows and reservations number in the hundreds annually. Approximately eighty percent of his presentations are shared with children. He is a dance and musical hero, and a role model for youth around the world. His special joy is working with children on the reservations to ensure the survival and growth of indigenous culture.

Kevin Locke

Kevin Locke, bütün dünyada vizyoner bir çember dansçısı, Kuzey Montana bölgесine has flütün en önde gelen çalıcısı, geleneksel hikâye anlatıcısı, kültürel elçi, ses kayıt sanatçısı ve eğitici olarak tanınır. 1990 yılında Ulusal Sanat Vakfı tarafından Ulusal Miras Birliği ödülüne layık görülmüştür. 2000 yılında "İlk Flüt" albümünü çıkarması ona, Amerikan Müzik Ödülleri'nde en iyi geleneksel kayıt ödülüünü kazandırdı. Kevin Locke, her yıl yüzlerce konser veriyor. Sanat merkezlerinde, festivallerde, okullarda, üniversitelerde, konferanslarda, eyalet ve ulusal parklarda, anıtlarda, tarihi alanlarda ve Kızılderili toplantılarında konuşmalar yapmaktadır. Sunumlarının yaklaşık % 80'ini çocuklara yönelik yapmaktadır. O, dünya üzerinde bir dans ve müzik kahramanı, aynı zamanda gençlik için mükemmel bir rol modelidir. En büyük eğlencesi Kızılderili toplantılarında yerel kültürün büyümesi ve hayatı kalmasını sağlamak için çocukların çalışmaktadır.

Kevin Locke; "All of the people have the same impulses, spirit and goals. Through my music, dance and stories, I want to create a positive awareness of the Oneness of humanity."

What does hoop dancing mean to you?

For all people the shape represents peace, wholeness, harmony, beauty, sacredness, divinity, continuity, infinity, and wellbeing. The hoop or circle is a mark on every aspect of creation even down to the smallest atom, proton and neutron.

Who inspired about hoop dancing?

Arlo Good Bear, a Mandan Hidatsa Indian from North Dakota. We were doing a couple of performances in New York City, and we were rooming together and he said: 'I will give you one lesson now and the rest later. After I give you these lessons, you are going to be on your own. And it is going to take you a long way.' Then, he got out of his hoops, and made some designs and the whole thing took about 15 minutes. And the next day he took off and I took off. A few days later, Arlo's mom called and said he had died in an accident. So I went to his funeral. After I returned home I had a very vivid dream -several vivid dreams- and I saw him dancing with the hoops a very beautiful, a very powerful dance, making all of these designs, so fluid and spontaneous. The message I got was that this is a way that you connect the past with the present, the present with the future, and the spiritual world with the material world.

How does hoop dancing relate to the Lakota way of life?

In Lakota Oyáte thač gleška/the hoop of the nation, refers to any and all socio-political groupings. The sequence of designs portrayed in the dance represents the return and renewal of life; the transition from the cold, dark, dormant, lifeless, colorless condition of winter into the vibrancy, the dynamism, the color,

Kevin Locke: "Bütün insanlar aynı dürtü, ruh ve hedeflere sahip. Dans, müzik ve hikâyelerle ortaya çıkarmak istedigim şey, insanların birliğine olumlu katkıda bulunacak bir farkındalık oluşturmaktır."

Çember dansı sizin için ne anlamına gelmektedir?

Bütün insanlar için çember şekli; barış, bütünlüğü, uyumu, güzelliği, sürekliliği, sonsuzluğu ve iyiği temsil eder. Çember, yaratılışın her evresinde, atomun en küçük parçasında, proton ve nötronda bile bulunan bir işarettir.

Çember dansçılığı konusunda kimden ilham aldınız?

Kuzey Dakota'lı bir Kızılderili olan Arlo Good Bear'dan. New York'ta birlikte gösteri yapıyorduk ve aynı odada kalyorduk. Bir gün bana: "Sana şimdi bir şey öğreteceğim. Yarın da devam edeceğiz. Dersleri bitirdikten sonra artık kendin devam edecksin ve uzun zaman bu yolculuğun devam edeceğini." dedi. Sonra çemberlerini çıkarıp 15 dakika boyunca bazı figürler gösterdi. Ertesi gün de devam etti. O yapıyor, ben taklit ediyordum. Birkaç gün sonra Arlo'nun annesi aradı ve onun bir kazada olduğunu söyledi. Cenazesine gittim. Eve döndükten sonra çok etkili bir rüya gördüm. Aslında birkaç rüya birden gördüm. Arlo; çemberleri almış, şahane figürlerle dans ediyordu. Hareketleri doğal ve akıcıydı. Bu rüyalardan bir mesaj aldım. Çember dansı; geçmişle bugünü, bugünü geleceği ve manevi dünyayla yaşadığımız dünyayı bağlayan bir yoldu benim için.

Çember dansının Lakota hayat tarzıyla bağlantısı nedir?

Lakota'da Oyátehačhágleška / milletlerin çemberi, tüm sosyo-politik gruplara aittir. Danstaki şekillerin sırası, hayatın dönüştürmünü ve yenilenmesini simgeler. Soğuk, karanlık, uyuşuk, cansız ve rensiz kiş şartlarından, baharı simgeleyen coşkunluk, dinamizm, renk, güzellik ve patlamaya bir geçiş... Burada kastedilen bahar, mecazi olarak sonbaharın asla gelmeyeceği bir mevsim olarak

The hoop or circle is a mark on every aspect of creation even down to the smallest atom, proton and neutron.

Çember; yaratılışın her evresinde, atomun en küçük parçasında, proton ve nötronda bile bulunan bir işarettir.

beauty and the explosion that is spring. The spring we observe in the contingent world is but a metaphor for the springtime that autumn can never overtake... the blossoming and efflorescence that occurs in the individual and collective heart of humankind. In the northern plains the seasons are condensed and concentrated.

What is your mission in life?

All of the people have the same impulses, spirits, and goals. Through my music, dance and stories, I want to create a positive awareness of oneness of humanity.

How would you describe your stage in life today?

I was recently asked: "ničhúwita he? Lila pehi anieyuka s'ele." "Are you chilled? There seems to be lots of frost on top of your head." This is a polite way to comment on my grey hair. Outwardly, I may appear old but I think of myself as youthful. I must be at the best stage of my life! Best- because it's here and now and bursting with possibilities!

nitelendiriliyor. İnsanlığın kalbinde filizlenen ve çiçek açan bir bahar... Kuzey Montana'da mevsimler yoğun ve çok güçlündür.

Hayattaki hedefleriniz nelerdir?

Bütün insanlar aynı dürtü, ruh ve hedeflere sahip. Dans, müzik ve hikâyelerle ortaya çıkarmak istedigim şey, insanlığın birligine olumlu katkıda bulunacak bir farkındalık oluşturmak.

Şu anda hayatın hangi aşamasında olduğunuzu düşünüyorsunuz?

Geçenlerde bana: "ničhúwita he? Lila pehi anieyuka s'ele." "Üşüyorum musun? Başım üstünde çok kıraklı varmış gibi görünüyor." diye sordular. Bu, benim beyazlamış saçlarımı yorum yapmanın kibar bir yolu. Dışarıdan yaşı görünebilirim ama genç olduğumu düşünüyorum. Hayatimin en iyi evresinde olmamalıym! En iyi... Çünkü hayat, tam burada ve çevrem fırsat kaynıyor.

Stories Wrapped In Melodies

Melodi Giymış Hikâyeler

Mustafa Kencesoy

Mustafa Kencesoy has been working as an English teacher at Ihlas College for 7 years. Besides working as a teacher, he sings in a band. After playing in several live performances with his band, he decided to move his stage to the classroom, and so, he began a new career as a story singer. His album of classic tales and stories will be coming out soon..

Mustafa Kencesoy

Mustafa Kencesoy, 6 yıldır İhlas Eğitim Kurumlarında İngilizce öğretmeni olarak çalışmaktadır. Öğretmen olarak çalışmanın yanında bir grupta çalmaktadır. Grubuya birlikte birçok canlı performans sergiledikten sonra sahneyi sınıfı taşımiş ve bir hikâye şarkıcısı olarak kariyerine devam etmeye karar vermiştir. Klasik masal ve hikâyelerden oluşan albümü yakında çıkacaktır.

Being able to sing stories and fables makes it easier for children to acquire vocabulary and expressions spontaneously. By wrapping stories up in melodies, children are able to remember them easier. Also, this is an entertaining, natural, and long-lasting way of learning.

Could you describe yourself?

I have been working as an English teacher for nearly 7 years at İhlas College. Besides being a teacher, I am also the lead vocalist and a guitarist in a rock band. It's such a cliché, I know most singers say this, but, being on a stage is such a great feeling that once you experience it, you can never give it up! Being on the stage and grabbing the audiences' attention gives me a bang. Believe me; there is no difference between being a teacher right in front of the black board, and a singer on the stage. Teachers have their own audience and stage as well. The only thing to do is "have fun" and make the listeners see it! Everything is shaped in sequence then.

Could you talk about your performance at the Storytelling Conference?

As a matter of fact, I introduced myself as a "story singer" rather than a storyteller. This is because, for every song, there is a story and this isn't all. I would also like to point out that music is excessively sensational and mystical. It provides for a mysterious network, where any time, place, and/or event can be harmonized and fixed into our minds, via a melody. We have all experienced that uncanny feeling of displacement, when we listen to a song from our past, which we used to love and play over and over. When we listen to that song again, at different times in our lives, it creates a haunting melody, which still has the power to bring us back to the way we felt, and to the way we found ourselves at that particular place and time. We are able to experience nearly the same flawless feelings one

Bu teknigin beni en çok mutlu eden faydalardan biri de çocukların İngilizce sözcükleri ve ifade biçimlerini melodilere büründürülümsüz hikâyeler üzerinden doğal olarak edinmeleri ve tekrar tekrar kullanmaları. Eğlenceli, doğal ve kalıcı...

Kendinizden biraz bahsedebilir misiniz?

6 yıldır İhlas Kolejinde İngilizce öğretmeni olarak görev yapıyorum. Öğretmenliğinin yanı sıra, bir rock grubunda lead vocal ve gitaristim. Çok klasik olacak ama sahnenin tadını almış biri kolay kolay sahneyi bırakamaz. Sahnede olmak ve dinleyicilerin ilgisini üzerinde toplamak inanılmaz bir hız verir bana. İnanın, kara tahta önünde bir öğretmen olmakla sahnede bir şarkıcı olmak arasında hiçbir fark yok. Öğretmenlerin de kendine ait bir sahnesi ve dinleyicileri var. Tek yapılması gereken şey "eğlenmek" ve bunu dinleyicilerin görmesini sağlamak... Ondan sonra her şey kendiliğinden zincirleme gelişiyor zaten.

Storytelling Konferansı'ndaki performansınızdan bize biraz bahsedebilir misiniz?

Aslina bakarsanız, ben kendimi storyteller'dan ziyade storysinger olarak tanımıyorum. Her bir şarkı bir hikâyedir. Fakat hepsi bu değil. Şahsen müthiş heyecan verici ve gizemli bulduğum bir olgudan bahsetmek istiyorum: Müzik; zaman, mekân ve olaylar arasındaki gizemli ilişkiye melodiler ile muhteşem bir şekilde zihnimizde sabitleme yeteneğidir. Hepimiz tecrübe etmişizdir; örneğin lise yıllarında ilk kez dinlediğiniz ve türlü sebeplerle çok sevdığınız ve benimsedığınız bir şarkıyı yıllar sonra tekrar duyduğunuzda kendinizi söz konusu şarkıyı ilk duyduğunuz veya özel bulduğunuz bir mekânda ve zamanda bulursunuz. Şarkıyı ilk kez duyduğunuz zihin durumunu neredeyse kusursuz bir şekilde tekrar yaşırsınız. Notalar ve ritimler gizemli bir şekilde düz anlatımla aktarılan hikâyeyi tek boyutlu olmaktan çıkarıp zaman, mekân, olaylar ve duygular uzayında dört

**Believe me;
there is no
difference
between being
a teacher right
in front of the
black board,
and a singer on
the stage.**

İnanın, kara tahta önünde bir öğretmen olmakla sahnede bir şarkıcı olmak arasında hiçbir fark yok.

more time. Notes and rhythms make up a story, which are explained in a prose that is one-dimensional, and put into a space containing time, place, events and feelings. An even more mysterious and vital point, is the fact that when we re-hear certain songs, even though we cannot remember the words, we can revive the feelings of the time and place, from when we first heard the songs. It is not an unusual fact that children are able to remember and croon over a song easily. Notes, melodies and lyrics are milestones for stories and fables. Stories and fables are generally for the children; however we do not see the children telling stories each other. What makes me excited is to rescue children from just being an audience, and to change them into storytellers by fixing stories into their minds with melodies and notes.

How did you decide to carry on as a story singer?

Actually it was a spontaneous shift. I just combined two things that I like most.

What kind of effect emanates from the stories you are singing?

As I have indicated before, stories obviously become more permanent and amusing when we utilize the mysterious relationship between our memories and stories. I find this effect especially exciting when I can see the impression it has on children. As I have told you before, seeing children while they are listening to the stories wrapped in melodies and rehearsing them, willingly gives me great enthusiasm.

What is the role of story singing in ESL teaching?

Story singing not only helps the stories and the fables become fixed into students' minds, but also this technique allows for children to acquire useful vocabulary and expressions spontaneously, by means of the stories wrapped in melodies. This is entertaining, natural and long-lasting!

Can we say that this method is appropriate for everyone?

Why not? Just like singing while cooking, you can croon a story or a fable. You may tell the stories to your children in that way. Foreign language teachers need to of course be a little bit more prepared, but with simple materials, and a bit of music knowledge, an appropriate performance is doable. Teachers can also make use of the visuals on PCs, Projection devices, or paper hand-outs, in order to make students acquire the target language authentically.

So, do you recommend the story singing technique to the parents and your colleagues?

Absolutely! I advise all my colleagues, and language assistants, to make use of the magic of music.

boyutlu olarak tekrarlamamızı mümkün kılar. Gizemli ve heyecan verici bulduğum bir başka nokta ise söz konusu özel şarkının sözlerini unutsak bile az önce de belirttiğim gibi müziğin zaman, mekân ve duyguları canlandırma niteliğidir. Çocukların ilk kez duydukları ve sevdikleri bir şarkıyı kolaylıkla hatırlamaları ve tekrar tekrar mirildanmaları kesinlikle sıradan bir olgu değil. Dolayısıyla ben, ıddialı bir söylem olabilir ama notaların, melodilerin ve hikâyeleri oluşturan sözlerin hikâyelerin ve masalların vazgeçilmez yapı taşıları olduğuna inanıyorum. Hikâyeler ve masallar, genellikle çocuklara anlatılır fakat çocukların birbirlerine masal anlatırken görmeziz. Beni en çok heyecanlandıran şey, meşhur hikâyeleri ve masalları notalarla ve melodilerle belleğe sabitleyerek çocukların pasif dinleyiciler olmaktan kurtarıp birer hikâye anlatıcısına dönüştürebilmek.

Müzisyenlikten storysinger'lığa nasıl geçtiniz?

Aslına bakarsanız çok da planlı bir geçiş olduğunu söyleyemem. Sadece sevdığım iki şeyi bir araya getirdim.

Şarkılarla anlattığınız hikâyeler nasıl bir etki oluşturuyor?

Melodilerle belleğiniz arasındaki gizemli ilişkiden bahsederken belirttiğim gibi bu şekilde hikâyeler kesinlikle kalıcı ve eğlenceli bir hale geliyor. Ben, özellikle çocukların üzerindeki etkisini heyecan verici buluyorum. Az önce de söylediğim gibi çocukların melodi giysilerine bürünmüş masalları ve hikâyeleri heyecanla dinlediklerini ve can atarak tekrarladıklarını duymak müthiş bir hiz.

Storysinging tekniğinin ikinci dil edinimindeki yeri nedir?

Storysinging sadece hikâyelerin ve masalların belleklere sabitlenmesini sağlıyor. Bu teknığın beni en çok mutlu eden faydalardan biri de çocukların İngilizce sözcükleri ve ifade biçimlerini melodilere büründürülmüş hikâyeler üzerinden doğal olarak öğrenmeleri ve tekrar tekrar kullanmalari. Eğlenceli, doğal ve kalıcı...

Peki, bu teknikten herkes faydalana bilir mi?

Elbette, neden olmasın? Yemek yaparken şarkı murıldandığınız gibi bir hikâyeyi veya masalı da mirildanabilirsiniz. Çocunuza masalları bu şekilde anlatabilirsiniz. Yabancı dil öğretmenleri elbette biraz daha hazırlıklı fakat çok kolay araç gereçlerle veya hikâyeyle uygun buldukları bir eserin üzerine hikâyenin veya masalın özetlenmiş bir haliń okuyabilirler. Bu arada hikâyenin gıdışatına göre bilgisayar ekranı, projeksiyon veya kağıt üzerinden görseller sunarak hikâyede geçen sözcüklerin doğal olarak anlaşılmasını sağlayabilirler.

O hálde hem ebeveynlere hem de meslektaşlarınıza storysinging tekniğini tavsiye ediyorsunuz?

Kesinlikle... Yabancı dil asistanlığı yapan bütün meslektaşlarına storysinging tekniğinden faydalananmalarını tavsiye ediyorum.

What makes me excited is to rescue children from just being an audience, and to change them into storytellers by fixing stories into their minds with melodies and notes.

Beni en çok heyecanlandıran şey, meşhur hikâyeleri ve masalları notalarla ve melodilerle belleğe sabitleyerek çocukların pasif dinleyiciler olmaktan kurtarıp birer hikâye anlatıcısına dönüştürebilmek.

**YAZ OKULLARI DİL OKULLARI LİSE YERLEŞTİRME
ÜNİVERSİTE YERLEŞTİRME YÜKSEK LİSANS SERTİFİKA
VE DİPLOMA WORK AND TRAVEL STAJ**

**İNGİLTERE • AMERİKA
FRANSA • İSPANYA • ALMANYA
İTALYA • MALTA • RUSYA • ÇİN
KANADA • AVUSTRALYA**

www.yurtdisiyazokulu.com.tr

PLUS-ED EĞİTİM VE DANIŞMANLIK HİZMETLERİ LTD.
Beybi Güz Plaza Meydan Sk. No:1 K:15 D:55 34398 Maslak / İstanbul
Tel: +90 212 328 20 39 Fax: +90 212 328 20 31
info@yurtdisiyazokulu.com.tr www.yurtdisiyazokulu.com.tr

Give Them A Reason To Follow You

Sizi Takip Etmeleri İçin Onlara Bir Neden Sunun

Rukiye Şahin

Rukiye Şahin has been working as an English teacher at İhlâs College for 10 years and specializes in storytelling with young learners. She strongly believes in the power of stories and she thinks that a good storyteller should use stories like a magic wand, in order to be the strong standing bridge between the kids and the stories. As Ms. Şahin says herself, "you can't do it with your muscles but with your imagination."

She is also interested in theatre and drama, and has been writing mini stories for young and very young learners for years.

Rukiye Şahin

Rukiye Şahin 10 yıldır İhlas Kolejinde İngilizce öğretmeni olarak çalışmaktadır ve küçük yaş gruplarına hikâye anlatım dersleri vermektedir. Hikâyelerin gücüne, iyi bir hikâye anlatıcısının hikâyeleri sihirli bir değnek gibi kullanması ve çocukların hikâyeler arasında güçlü bir köprü gibi durması gerektiğini inanır. "Kaslarınızı değil hayal gücünüzü kullanın." der.

Aynı zamanda tiyatro ve dramaya da ilgili ve minikler için minik hikâyeler yazmaktadır.

They use their imagination, act out the scenes, and try to guess what is going to happen in the next page. You feed their curiosity by giving them a reason to follow you (and the story).

Can you briefly introduce yourself, please?

Sure ... I have been working at İhlas College for ten years as an English Teacher. I work with young and very young learners. I have been dealing with storytelling for four years but before that, I used to utilize stories in my main course lessons as well, but it wasn't exactly the same thing as what I am doing now.

What stages do you follow in your storytelling lessons?

First of all, I would like to mention that stories are the colours of our lives. If you, as a teacher, are able to use them in your lessons, the most important thing you are supposed to do is to make these colours shine brighter. If you do this, your children will love the characters, the story, and the materials and activities which are needed for storytelling. You can start with a pre-story stage, which is kind of a warm up and presentation for your story. The point is to make them familiar with the characters and the key vocabulary. Let them try to guess what the story is going to be about, and what they are going to face.

For the second step, you enter the middle-story stage, this means they already have an idea about the story

Öğrenciler hayal güçlerini kullanırlar, sayfaları canlandırırlar, bir sonraki sayfada neler olabileceğini tahmin etmeye çalışırlar. Onlara, sizi ve hikâyeyi takip etmeleri için bir neden vererek onların meraklılığını beslersiniz.

Kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

Elbette ... On yıldır İhlas Kolejinde İngilizce öğretmeni olarak görev yapmaktayım. Küçük ve çok küçük yaş gruplarıyla çalışıyorum. Dört senedir de hikâye anlatımıyla ilgileniyorum. Bundan önce de ana derslerimde hikâye anlatımı tekniğini kullanıyordum ancak bu tam olarak şimdi yaptığım iş değildi.

Hikâye anlatım derslerinde hangi aşamaları izliyorsunuz?

İlk başta hikâyelerin, hayatımızın renkleri olduğunu söylemek isterim. Eğer dersinizde hikâye anlatıyorsanız, bu renklerin daha canlı parlamasını sağlamanız gereklidir. Öğrencileriniz, karakterleri, hikâyeyi, yaptığınız aktiviteleri ve diğer ders materyallerini sevmeli. Öncelikle, öğrencilerin karakterlerle, hikâyeve amahtar kelimelere aşağı olmalarını hedeflediğimiz, sunum ve isimle aşamasını olarak nitelendirilen "hikâye öncesi" aşamasıyla başlıyoruz hikâye anlatımına. Öğrenciler, neyle karşılaşacaklarını ve hikâyeyin neyle ilgili olduğunu bu aşamayla öğrenirler. Daha sonrasında da, "hikâye esnasında" adını verdigimiz

I would like to mention that stories are the colours of our lives.

Hikâyelerin, hayatımızın renkleri olduğunu söylemek isterim.

and characters, and now, you are going to read and explore the story through the pages with your kids. They use their imagination, act out the scenes, and try to guess what is going to happen in the next page. You feed their curiosity by giving them a reason to follow you (and the story). The last step is the post-story stage which means you are at the end, and now it is time to produce for the kids, they re-tell the story, they play with the sequencing cards, they focus on the vocabulary games, and at the end, everybody writes or talks about his own end for the story.

What kind of materials do you use for your story telling sessions? Do you have to prepare extra things which are not provided in the books?

Storytelling doesn't just mean that you read something out loud, and as kids get the idea, they just read along with you, and then you finish your session. If it were so, we wouldn't need any extra stuff for the lessons, but storytelling is much much more than that. I can honestly share with you, that in a storytelling lesson, telling the story only takes about 10 minutes of a 40 minute period. First, you read them the story for ten minutes and then the students should act it out, or colour the pages, play games, have group activities, and busy themselves with play-dough for vocabulary exercises. So, actually, you do have to prepare quite a bit of materials for these activities and bring extra stuff, real objects, and visual aids into the room.

As far as I see from what you have told us so far, in storytelling lessons, it isn't enough for a teacher to be just "a teacher" in the lessons, is it?

Yes, that's the thing. I strongly agree. You can't be an ordinary teacher in that room. If you really want to get what you give, you should do lots of things to deserve this. For instance; you are a storyteller, you mustn't think of your problems with your husband, you mustn't worry about your bills and etc. When it is time to tell a story ... When you enter this room, you should leave everything behind, take a deep breath and try to get your kids into the atmosphere and reflect your light around them. If you can see the curiosity and colours in their eyes, this means you are successful. You must become a dancer, a doctor, a stuntman, or even a donkey or a hen, in order to make them more excited and involved. That's the key for the teachers.

Thanks for the interview and we wish you a luck and success in your further storytelling endeavours, but before finishing this conversation, what would you like to say as your last words?

Thanks a lot for giving me this opportunity! If you do something with your whole heart, you can never say, I have had enough! If you want to be a good storyteller, first of all, think about your own experiences, your grandma's memories, your dad's experiences when he was doing his military service, or the man begging for money in the streets ... Life is full of stories ... So, instead of limiting the stories as they are just told as a school subject (that's what I'm against), just go beyond it. Carry the life and the stories behind the subject material with you into your lessons...

Thank you for everything again.

aşamaya géçeriz. Bu aşamada, zaten önceden hikâye, kahramanlar ve konu hakkında ilk başta gereken bilgileri edinen öğrencilerinizle, hikâyeyi okumaya ve keşfetmeye başlarsınız. Öğrenciler bu aşamada, hayal güçlerini kullanırlar, sayfaları canlandırırlar, bir sonraki sayfada neler olabileceğini tahmin etmeye çalışırlar. Onlara, sizi ve hikâyeyi takip etmeleri için bir neden vererek onların meraklarını beslersiniz. Hikâye anlatımında "hikâye sonrası" olarak adlandırdığımız kısımda, öğrenciler, hikâyeyi kendi cümleleriyle anlatır, olayları sıraya sokma kartlarıyla oynar, çeşitli kelime oyunuları oynar ve kendi hayal güçlerini kullanarak hikâye için kendi sonlarını paylaşırlar.

Hikâye anlatım derslerinde ne gibi kaynaklar kullanıyoðunuz? Kitabın dışında başka materyaller de hazırlamak durumunda misiniz?

Storytelling; öğrencilerin sadece okuması, fikir alması ve dersin böylelikle tamamlanması demek değildir. Öyle olsaydı eğer, kitaptan başka hiçbir ekstra materyale ihtiyaç duymazdık. Storytelling kesinlikle bundan fazlasıdır. Şuńu dürüstlükle ifade edebilirim ki storytelling derslerinde 40 dakikalık bir dersin içinde hikâye anlatımı sadece 10 dakikanızı alır. Siz hikâyeyi 10 dakika boyunca okuyup anlatırsınız, daha sonra öğrenciler canlandırma yapar, boyama yapar, grup aktivitelerine katılır, oyun oynar ve kelime alıştırmaları için oyun hamurlarıyla mesgul olurlar. Bu aktiviteler için birçok materyal hazırlarsınız, sınıf gerçek nesneler ve görSELLER getirirsiniz.

Şu ana kadar anlattıklarınızdan anladığım kadariyla hikâye anlatım derslerinde bir öğretmenin sadece "öğretmen" olması yeterli değil, öyle midir?

Evet, kesinlikle yeterli değil! O odada sıradan bir öğretmen olamazsınız. Eğer verdiğinizi almak istiyorsanız, bunu hak etmek için yapmanız gereken birçok şey var. Örneğin, hikâye anlatığınız esnada eşinizle problemlerinizi düşünmeyecek, faturalarınız için endişelenmeyeceksiniz. O odada girdiğinizde, her şeyi arkanızda bırakmalı, derin bir nefes almalı, öğrencilerinizi o havaya sokmalı ve ışığınızı etrafı yansıtmalısınız. Eğer onların gözünde o meraklı ve renkleri görübiliyorsanız, bu işi başarmışınız demektir. Öğrencilerinizin kendilerini daha heyecanlı ve daha işin içine girmiş hissetmelerini istiyorsanız, yeri geldiğinde bir dansçı, doktor, eşek, dublör veya bir tavuk olabileceğinizi. İşte bu da öğretmenler için bir anahtar...

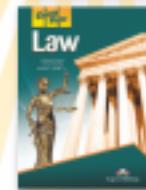
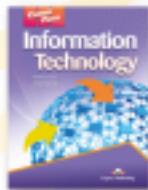
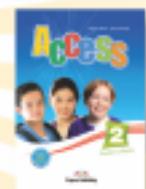
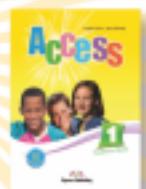
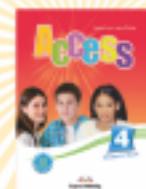
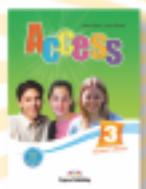
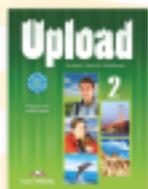
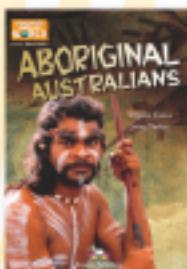
Röportaj için çok teşekkür ediyoruz ve size sonraki storytelling tecrübelerinizde şimdiden şans ve başarı diliyoruz.

Ben de size bana bu fırsatı verdığınız için çok teşekkür ediyorum. Eğer bir işi gönülden yapıyorsanız, söylemek istediklerinizi bitiremezsiniz ancak biliyorum ki yeterince konuşturum. Eğer iyi bir hikâye anlatıcısı olmak istiyorsanız, öncelikle kendi tecrübeңizi düşünün, anneannenizin hatırlalarını, babanızın askerlik anılarını veya yolda para içi dilenen bir dilenciyi... Hayat hikâyelerle doludur. Öyleyse hikâyeleri sadece ders olmakla sınırlandırmak yerine -ki bu benim karşı olduğum bir durumdur- bunun ötesine geçin! Derslerinize, hayatı ve hayatın arkasındaki hikâyeleri taşıyın!

Her şey için tekrar teşekkür ederim.

You are a storyteller, you mustn't think of your problems with your husband, you mustn't worry about your bills and etc.

Hikâye anlatığınız esnada eşinizle problemlerinizi düşünmeyecek, faturalarınız için endişelenmeyeceksiniz.

Your Partner
in Language
Teaching Solutions

İNKAŞ

Express Publishing

TRINITY
COLLEGE LONDON

Editorial
Edi
numen

Everybody Likes Stories

Herkes Hikâye Sever

Salih Memecan

Salih Memecan, the most popular Turkish cartoonist earned his reputation through his political cartoons, comics strip and his commentary animations. Salih Memecan received his Ph.D. in architecture from the University of Pennsylvania as a Fulbright scholar (1983). His BA and MA degrees in architecture are from the Middle East Technical University in Ankara, Turkey.

Memecan's daily agenda includes a political cartoon strip, *Bizimcity*, on the front page, a comics cartoon strip, *Sizinkiler*, on the back page of *Sabah* newspaper. The animated version of *Bizimcity* takes place on the prime-time news program on ATV. Memecan's editorial cartoons appeared in major U.S. newspapers including the *Washington Post*, the *San Francisco Chronicle*, the *Baltimore Sun*, and the *Philadelphia Inquirer*. He currently submits illustrations to the *New York Times*.

Salih Memecan

Salih Memecan Türkiye'nin en meşhur karikatüristidir ve ününü çizdiği siyasi karikatürler, bant karikatürler ve animasyonlarla kazanmıştır. Salih Memecan Fulbright bursuyla doktorasını Pennsylvania Üniversitesi mimari üzerine tamamlamıştır. (1983) Lisans eğitimini Ortadoğu Üniversitesi Mimarlık bölümünde tamamlamıştır.

Memecan günlük olarak bir gazetenin ilk sayfası için bir siyasi karikatür çiziyor, Bizimcity'yi hazırlıyor ve Sabah gazetesi arka sayfasında yayınlanan Sizinkiler bölümünü hazırlıyor. Bizimcity'nin animasyon versiyonu ATV kanalında yayınlanıyor. Memecan'ın karikatürleri ayrıca Washington Post, San Francisco Chronicle, Baltimore Sun ve Philadelphia Inquire gibi Amerikan gazetelerinde de yayınlanmaktadır. Şu anda New York Times için karikatürler çizmektedir.

In order to create an effective learning environment, you should make sure that the process is fun.

We see your cartoons every day in different platforms and you tell a different story every day through graphics. Do you see yourself as a storyteller?

Yes, I can say I am a storyteller. I tell my stories in one panel, sometimes in three panels, sometimes much longer and sometimes in graphic novels. If you tell the stories in words, you code it and other people decode the message to understand the story. However, with graphics, you just show what you think. For example, in order to define the word "elma", you are supposed to use four letters. Then you are supposed to assign them simple figures. When people see the codes, they decode it and they find out the word is "elma". However, when you draw an apple, the communication is much faster and much better. Since everyone can't draw, we have come up with this lettering, wording and sounds. Storytelling is another way of easy communication. Kids can listen to stories in the bed. They don't have open their eyes to listen to a story. I think storytelling is one of the ideal ways of giving a message. According to most of the kids, learning is not fun. But hearing a story is a great fun for most people. In order to create an effective learning environment, you should make sure that the process is fun. Jokes are great in this respect, because everybody likes listening to a joke.

Parents in Turkey don't want their kids to read comic books, because they think cartoons take away from the language? Do you agree with that?

Of course I don't agree, but yes, that's the reality. Parents usually promote reading and writing, so that kids can communicate. However, in the process, they usually discourage kids read picture books. They often don't let their kids read comics. They

Etkili bir öğrenme ortamı oluşturmak için süreç mutlaka eğlence içermelidir.

Karikatürlerinizi her gün farklı platformlarda görüyoruz ve çizgilerle her gün farklı bir hikâye anlatıyorsunuz. Kendinizi bir hikâye anlatıcısı olarak görüyor musunuz? Evet, bir hikâye anlatıcısı olduğumu söyleyebilirim. Hikâyelerimi bazen bir karede, bazen iki, bazen de üç karede anlatıyorum. Bazan daha uzun hikâyeler anlatıyorum. Eğer hikâyeyi kelimeyle aracılığıyla anlatırsınız, olayı kodluyorsunuz ve sonra bunu okuyan insanlar da bu kodları çözererek hikâyeyi anlıyorlar. Ama çizgilerle hikâye anlatığınız zaman sadece dinlendirmenizi gösterebilirsiniz. Mesela "elma" kelimesini anlatmak için dört harfe gerek duyarsınız. Bu harfler için görevlendirilmiş semboller kullanırsınız. Bu semboller veya kodları gören insanlar şifreyi çözüp sonunda bu kelimenin "elma" olduğunu anılarlar. Ama elmayı çizdiğiniz zaman, iletişim çok daha hızlı ve doğru olur. Ama herkes çizim yapamayacağı için, harfler, kelimeler ve sesler bulunmuştur. Hikâye anlatımı da kolay iletişimim başka bir yoludur. Çocuklar yataklarında hikâyeler dinleyebilirler. Hatta hikâyeyi dinlemek için gözlerini bile açmak zorunda değildirler. Bu açıdan bence hikâye anlatımı mesaj vermenin çok ideal bir yoludur. Birçok çocuğa göre öğrenmek eğlenceli bir şey değildir. Ama birçok insan için bir hikâye dinlemek kesinlikle çok eğlenceli olabilir. Etkili bir öğrenme ortamı oluşturmak için süreç mutlaka eğlence içermelidir. Bu açıdan fikralar mükemmelidir. Çünkü herkes fikra dinlemeyi sever.

In order to create an effective learning environment, you should make sure that the process is fun.

Etkili bir öğrenme ortamı oluşturmak için süreç mutlaka eğlence içermelidir.

Türkiye'deki aileler çocukların çizgi roman okumasını pek istemiyorlar çünkü karikatür veya çizgi romanların dile zarar verdiği düşünüyorlar. Sizce bu doğru mu? Elbette aynı fikirde değilim ama gerçekten dedinizin doğru. Aileler genellikle çocukların iletişim kurması için okuma ve yazma konusunda israr ediyorlar. Ve bu süreçte çocukların çizgi roman okumalarını engellemeye çalışıyorlar. Şimdiye kadar genelde

► ISC SPEAKERS 2013 / ISC KONUSMACILAR 2013

think comics make their minds lazy. According to them, kids should read proper books. Despite that, people have kept on reading comics, because it's the easier way of reading books and getting ideas. Comics are actually story books. They are graphic novels. Now we have movies and videos, and YouTube, for example ... It's the most visited website and it gives you stories every day. Actually, comics tell you the story in a much better way. The artist has the ability to tell you the story by drawing it. They are all graphic ways of telling stories. Many parents tell me that their kids are able to attain a better reading habit through my books. This is because kids are fond of pictures. However, they need to be able to read the text in order to understand the joke. So the joke is the big bonus for them.

Who is your audience?

It depends on what my product is. For the one which appears on the front page of the newspaper, I mean the political one, this is mostly read by the older guys. It is published 6 days a week. Some of the audience loves me and some hate me. Others are mostly kids and parents. Sometimes wives read my comic strip, and they say, "Oh, he's exactly like my husband!" or they say, "Oh, that's me!" you know.

Do you think your cartoons have an educational value?
Yes. Through my political cartoons, I do make people question things and that has an educational value.

How did you create your main characters? For example Lemon and Olive?

They are based on certain characters in my life. They were two of my assistants actually. So the characters are based on them, but the stories are based on what happened every day in my family. I say "happened" because my kids are quite old now and they don't do kid stuff anymore.

What values do the characters have?

Lemon is a nice girl. Olive is her neighbour's son. He is nice as well but he is a bit hyperactive. They reflect universal characters, because general the background is universal. The house is universal, the furniture is universal. You can't see anything Turkish except the tea glasses.

Thanks a lot for the interview.

yasakladılar. Çizgi romanların zihinlerini tembelleteceğini düşünüyordu. Çünkü onlara göre çizgi roman okumak, kitap okumamın daha kolay bir yoludur. Çizgi romanlar aslında hikaye kitaplarıdır. Hikâyeler çizgiyle anlatılır. Şimdi de filmler ve videolar var. YouTube mesela... Şu anda dünyanın en çok ziyaret edilen web sitesi ve her gün bir sürü hikaye yayınıyor. Aslında çizgi romanlar hikâyeleri çok daha iyi bir şekilde sunuyor. Sonuçta sanatçının hikâyesi çizerek anlatma yeteneği var. Bu yüzden hikâyesi çizgilerle anlatmayı tercih ediyorlar. Birçok anne baba çocukların okuma alışkanlığını benim kitaplarımla kazandığını söylediler. Çünkü çocuklar her türlü resmi çok sever. Benim karikatürlerimde mesela çocukların espriyi anlaması için yazımı da okuması gerekiyor. Bu durumda espriyi bonus olarak yazımı okuyorlar.

Sizi kimler takip ediyor?

Hangi çalışmamdan bahsettiğinizne bağlı olarak değişir. Gazetenin ilk sayfasında yayınlanan siyasi karikatürlerden bahsediyorsanız genelde yetişkinler. Haftanın 6 günü bu bölüm yayılıyor. Beni burada takip edenlerin bir kısmı beni seviyor, bir kısmı da nefret ediyor. Diğer karikatürlerimi çocuklar ve anne babalar okuyorlar. Bazen eşler burayı okuyor ve "İşte, aynı benim kocam!" şeklinde tepki veriyorlar. Veya kimileri de, "İşte ben!" diyor.

Karikatürlerin eğitime katkısı olduğunu düşünüyor musunuz?

Evet, özellikle siyasi karikatürlerim insanları sorgulamaya yönlüyor ve bu yönüyle eğitim değeri var.

Karakterlerinizi nasıl oluşturuyorsunuz? Mesela Limon ve Zeytin nasıl doğdu?

Hayatında var olan karakterler onlar. Daha önce benimle çalışan iki asistanımın esinlenerek oluşturduğum karakterleri. Yani karakteri onlardan, olayları ise kendi hayatımdan aldım. Aldım diyorum çünkü artık çocuklar büyüdü, çocukça şeyler yapmıyorlar.

Bize biraz karakterlerden bahsedebilir misiniz?

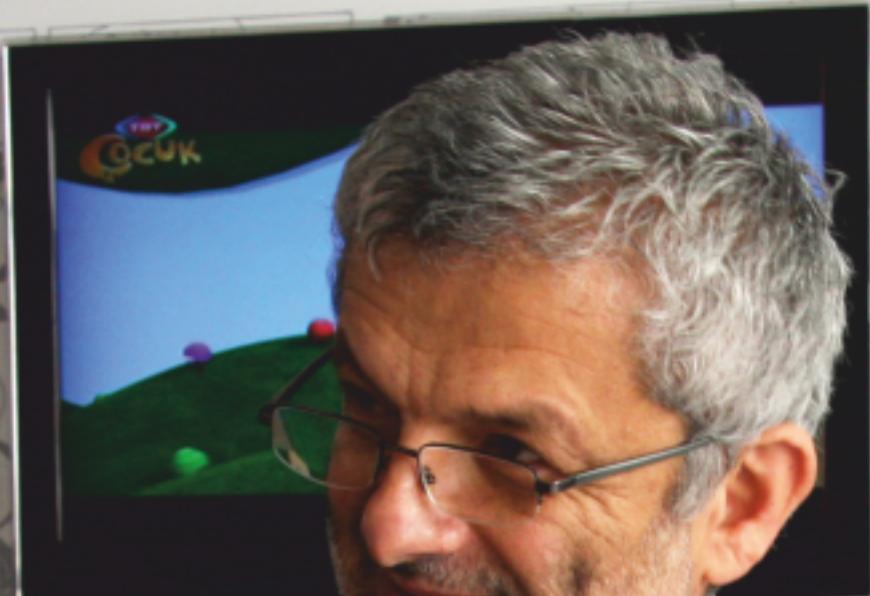
Limon hoş bir kız. Zeytin de komşunun oğlu. O da hoş bir çocuk ama biraz daha hareketli. Evrensel karakterleri yansıtıyorlar. Çünkü her şey evrensel... Ev, mobilya, her şey... Türkiye'yi hatırlatan tek şey çay bardakları...

Röportaj için çok teşekkür ederiz.

Sometimes wives
read my comic
strip, and
they say, "Oh,
he's exactly like
my husband!"

Bazen eşler
burayı okuyor ve
"İşte, aynı benim
kocam!" şeklinde
tepki veriyorlar.

SİZİNKİLER

Dancing With The Sand

Kumlarla Dans

Veysel Çelikdemir

Sand painter Veysel Çelikdemir was born in 1983 in Yozgat. In 2003, he graduated from Kırşehir Fine Arts Anatolian High School and started Painting and Crafts studies in University of Gazi, Faculty of Fine Arts from which he graduated in 2007. He has always been devoted to what he has loved doing since his childhood. He has drawn illustrations for books, cartoons and comics. Thanks to his skills in sand painting, he was able to make it to the finals in the prime-time TV Show, Yetenek Sizsiniz (Got Talent). Same year, he was invited to new year's day exclusive show where he won the first place. Veysel Çelikdemir continues to perform his talents throughout Turkey and abroad.

Veysel Çelikdemir

Kum sanatı sanatçısı Veysel Çelikdemir 1983'te Yozgat'ın Çayıralan ilçesinde doğdu.

2003'te Kırşehir Anadolu Güzel Sanatlar Lisesinden mezun olan Veysel Çelikdemir, aynı yıl Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim İş Öğretmenliği Bölümü'nü kazandı. 2007 yılında üniversite eğitimini başarıyla tamamladı.

Kendini, çocukluğundan beri severek yaptığı işine verdi. Kitap resimleri çizdi, çizgi romanlar hazırladı.

Değişik dergilerde karikatürler yayınladı. Kum sanatıyla ilgilenmeye başlayan sanatçı, "Yetenek Sizsiniz" yarışmasıyla finale kadar yükseldi. Aynı sene Yetenek Sizsiniz Yılbaşı Özel Programı'na tekrar davet edilen sanatçı Yetenek Sizsiniz Rüya Takımı'nın yarıştığı gecede birinci olarak başarısını zirveye taşıdı. Sanatını, ülkemizde ve dünyada başarıyla sergilemeye devam etmektedir.

Many of us have come to know him through TV shows and we have since adored his amazing ability to fuse storytelling with his art. He has led us into new worlds hypnotizing us with the sand pouring between his fingers.

When did you first notice your talent for painting?

Painting, drawing and illustration have always been a part of my life. I think what lured me into drawing was my first encounter with fantastic cartoons and illustrations in the school textbooks of which I myself tried to draw a copy. I believe it is not at our disposal to suppress our innate talents, which will eventually transform your life. Painting and drawing, I may say, is the impetus of my life.

You are performing a form of art which is not quite popular with Turkish people. Are you often asked to teach your art?

As you have just stated sand painting is not quite popular. On the other hand, this fact makes it more intriguing and thereby more attractive. Particularly following my success on the famous TV Show Yetenek Sizsiniz (Got Talent), this art has become much more popular in Turkey. Sand painting may be relatively new but it requires a lot of effort and hard work as it does in other arts. There are a lot of people interested in sand painting, which at first sight seems easy to perform. However, it does not take a lot of time to recognize that this form art is actually quite demanding. It also requires preliminary experience. Of course, a lot of endeavour, effort and an innate talent are also indispensables. The number of people becoming interested in this art keeps increasing. As I stated earlier more people have been attracted to this art after the TV Show, which led me into thinking about starting courses to teach this art to enthusiasts and art lovers.

Birçoğumuz, televizyon ekranlarında tanıdık onu. Ve kumlarla böylesine bütünüleştiren bir adamın sanatını seyrettik hayranlıkla. Maharetli ellerden kum akarken biz de farklı dünyalara aktık. İşte kumlarla dans eden adam...

Resimle ilgili yeteneğinizi ilk ne zaman keşfettiniz?

Resim kendimi bildim bile hayatında hep vardı. Çocukluk dönemlerimde çizgi romanlar ve ders kitaplarındaki resimlere bakarak onların aynısını yapmaya çalışmak sanırım merdivenin ilk basamağıydı. İnsanın içinde yaratılmış sanata ilgi varsa sanırım bunu dizginlemek pek mümkün olmuyor. Hayatınız da o alanda şıklanıyor. Resim de benim hayatıma yön veren duygudur.

Türk insanının çok da alışık olmadığı bir sanat icra ediyorsunuz. Bu sanatı sizden öğrenmek için çok fazla talep oluyor mu?

Sizin de belirttiğiniz gibi alışık olmadığımız bir sanat. Bu yüzden de birçok insan, kum sanatını daha ilgi ve beğenile izliyor. Özellikle televizyonlarda çok takip edilen Yetenek Sizsiniz isimli yarışmada derece aldıktan sonra insanlar bu sanatla çok daha fazla ilgilenmeye başladı. Kum sanatı yeni bir sanat belki ama bütün sanat dallarında olduğu gibi çok fazla çalışma ve emek gerektiriyor. Görünüşte basit gibi algılanan bu sanatı yapmak isteyen çok insan var. Fakat işin içine girince sanıldığı gibi kolay olmadığı anlaşıyor. Öncelikle belli bir birikim gerekiyor. Bunun yanında emek, çaba ve elbette Allah vergisi bir yetenek de lazımdır. Sorunuza yeniden gelecek olursak kum sanatını öğrenmek isteyen insanların sayısı giderek artıyor. Biraz önce de bahsettiğim gibi özellikle televizyon programından sonra talepler daha da arttı. Bununla ilgili olarak öümüzdeki dönemler bir kurs açmayı ve resimle ilgilenen, sanatı seven insanlara kum sanatını öğretmek istiyorum.

I believe it is not at our disposal to suppress our innate talents, which will eventually transform your life.

İnsanın içinde yaratılmış sanata ilgi varsa sanırım bunu dizginlemek pek mümkün olmuyor.

The theme of the Storytelling Conference, as you may know, is storytelling in education. Do you believe the power of storytelling in teaching and learning?

Exactly! As an educator I have always been concerned with storytelling for educational purposes. I believe teaching and learning are at their best when supplemented with or embedded into stories. Teachers, I think, should go beyond the borders of textbooks and walk students around in their stories. They could, for instance, just like the screenwriters do, transform texts in static textbooks and present them in the form of stories. Why, otherwise, should we need teachers if they only are to articulate and pass the exact information included in textbooks?

Do you think art is granted its proper value and place in Turkish educational system?

Sadly, no! I think we do not recognize the impact of arts on individuals and societies. Art, as we may define, is the cement holding individuals together. It makes our lives meaningful. How come art could be so crucial, you might ask. I will try to demonstrate my answer with, unfortunately, a bad example. You all remember the unfortunate caricature crisis which provoked masses and caused demonstrations and killings. Consider the way you dress: you want colours to go with each other, that is, you look for harmony. When buying a house or an apartment most people pay a lot of attention to architecture and design. When you are painting interruptions might be

Storytelling konferansında eğitimde hikâye kullanımı üzerinde duruyoruz. Siz de hikâye kullanımının eğitimdeki gücüne inanıyor musunuz?

Elbette... Üniversite eğitimimde bir eğitimci olarak aklımda en çok yer etmiş konulardan bir tanesi de eğitimde öyküleştirmeye sistemiyle ilgiliidir. Ben hikâyelerle desteklenen derslerin eğitimde kalıcılığı sağlanada en önemli etkenlerden birisi olduğunu düşünüyorum. Bu bağlamda, eğitimde hikâyenin rolü çok büyüktür. Öğretmenler, biraz ders kitaplarının dışına çıkararak kendi hikâyelerini öğrencilere aktarmalı veya ders kitaplarında durağan bir dille anlatılan konuları, tipki bir senarist gibi yeniden yazmamalı. Aksi hâlde öğretmene de çok ihtiyaç olmaz zaten. Dağıtırsınız kitapları, herkes evinde okuyup öğrenir.

Sizce Türk eğitim sisteminde sanat derslerine gereken önem veriliyor mu?

Bu soruya biraz üzünlerek de olsa "hayır!" diye cevap vermek durumundayım. Sanat eğitiminin insanlar ve toplumlar üzerinde etkisini tam anlamıyla kavrayamadığımızı düşünüyorum. Sanat, toplumları ve insanları birbirine yaklaştırın, hayatı anlam katan en önemli kavramlardan bir tanesidir. Diyeceksiniz ki nasıl bu kadar etkili olabilir? Kötü bir örnek olacak belki ama her ne kadar onaylamasak da geçmişte yaşanan karikatür krizini hatırlayın. Bir karikatürün arkasından dünyada onlarca insan öldürüldü. Birçok ülkede eylemler yapıldı. Üzerinize giydığınız elbiseleri düşünün. En

disrupting. Very little time is reserved for art classes in schools. One or two hours a week! Besides, most classrooms are overpopulated. How could you expect any achievement in arts under such conditions? In painting there is no haste. Students should be given enough time, at least two hours, to achieve, to an extent, and enjoy a work of art, which will boost students' enthusiasm. With more hours devoted to art classes in schools, I believe students will love art.

In videos and TV shows we have watched you depicting mostly the themes of yearning and reunion. Are these your favourite themes?

While painting, your mind makes a lot of connotations. I mean, the themes keep changing. What I love is painting in painting.

Any unforgettable memories from your professional life?
So many... Art is a struggle. All your life you keep exploring and discovering. I remember my first show. The theme was Battle of the Dardanelles. Soon after I started my show, I heard the audience coughing suspiciously often, which I could not quite understand. When the lights were back on I saw that the room was engulfed in dust. That was how we figured out we had not chosen the correct type of sand.

We really appreciate your valuable time. Thank you.

basitinden, renk uyumuna dikkat ederiz. Ev almak istediğimizde en çok ilgilendiğimiz konuların başında evin mimarisi gelir. Bu örnekleri elbette çoğaltmak mümkün... Resim yaparken ara verdığınızda bir daha o resme geri dönmeniz zor olabilir. Okullardaki eğitimde ders saatı süresi çok az. Haftada bir saat kime, nasıl yetsin? Üstelik birçok okulda sınıflar çok kalabalık. Böyle bir ortamda öğrencilere yeni tecrübeler yaşatmak pek mümkün olmuyor tabi. Resim aceleye gelmez. En azından resim dersi iki saat olursa öğrenciler işlerini bitirmiş olmanın zevkine varabilirler. Bitmiş olan her iş ve çalışma öğrenciyi mutlu eder. Bence okullardaki ders saatı süresi uzatılırsa, en azından arka arkaya iki saat verilirse, çocukların tam motive olmuşken yaptıkları resmi bitirirler. Ve kendi çaplarında bir sanat eserini tamamlamış olmanın hazzını yaşırlar. Bu da sonraki hayatlarında sanatla ilgili baktırma açılarla çok olumlu katkılarda bulunur.

Şu ana kadar izlediğimiz birçok programda ve videoda genellikle hasret ve vuslat üzerinde durduğunuzu fark ettim. Bunlar genellikle üzerinde durduğunuz konular mı, yoksa daha farklı konular da işliyor musunuz?
Kum sanatı genel olarak insanda duygusal çağrımlar yapıyor. Aslında konular sürekli değişiyor. Ben çizim anlamında resim içinde resim yapmayı çok seviyorum.

Sanat hayatınızla ilgili unutamadığınız bir hatırlınız var mı?
Çok fazla hatırlam var elbette. Ama sanat demek mücadele demek... Bütün hayatımız bir şeyleri keşfetmeye çalışarak geçiyor. İlk gösterimle ilgili bir hatırlam var: Çanakkale Zaferi'yle ilgili bir programa gösteri yapıyordum. Gösteriye başladıkten sonra salondan öksürük sesleri gelmeye başladı. İnsanların niçin bu kadar öksürüğünü anlayamadım önce. Işıklar yandıktan sonra bir baktık, etraf toz, duman. Böylece yanlış kum seçtiğimizi anladık.

Vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

About Bill Bowler

Bill Bowler is an experienced ELT teacher and teacher trainer who has taught in several countries around the world. He is co-author of several courses for Oxford University Press, including the topic-based course books Happy Earth and Network, the New Headway Pronunciation Course, and Literature in the Making Headway series. He is the author of The Butler Did It - a book of short original comedy sketches in the Oxford Bookworms Playscripts series. With Sue Parminter Bill is also a Series Editor and has written adaptations for the Oxford University Press Dominoes

Bill Bowler Kimdir?

Bill Bowler, deneyimli bir İngilizce öğretmeni ve öğretmen eğitmcisidir. Şimdiye kadar dünyanın birçok ülkesinde öğretmenlik yapan Bowler, aynı zamanda Oxford University Press yazarıdır. Happy Earth, Network, New Headway Pronunciation Course ve Literature in the Making Headway serilerini yazmıştır. Aynı zamanda Oxford Bookworms Playscripts serisinden çıkan ve kısa oyunlardan oluşan The Butler Did It kitabının yazarıdır. Sue Parminter ile aynı zamanda Dominoes serisinin editörlüğünü yapmaktadır.

Storytelling In Class

Sınıfta Hikâye Anlatımı

Seven Simple Suggestions

I really love stories. (That's one of the reasons that I became Series Editor of Dominoes graded readers in the first place!) I also feel that Storytelling is a truly great way for you to bring stories alive for your students in class. In this short article, I'd like to share with you 'Seven Simple Suggestions' for how to organize storytelling activities effectively in the classroom.

1 Story Choice: Choose a story that is right for your students' ages and interests, as well as for the complexity/simplicity of the vocabulary and grammar in it. If you tell a story 'live', you can often adjust the language content if you see from your students' faces that it currently is too hard (or too easy) for them to follow.

2 Use storytelling prompts: Don't always read a story off the page. Use skeleton notes to retell it. This leaves you free to look at your audience. A sequence of picture flashcards or a PowerPoint can also help you structure your storytelling.

3 Prepare students: It is often useful to pre-teach/activate some of the key vocabulary which comes from a particular story before you tell the story itself. You can use picture flashcards, real objects, or images from the Internet for this.

4 Establish storytelling habits: Sit in a special storyteller's chair, or wear a storyteller's hat or coat, each time you tell a

Yedi Basit Öneri

Hikâyeleri gerçekten çok seviyorum. (Bu yüzden Dominoes serisinin editörü olarak çalışıyorum.) Aynı zamanda hikâye anlatımının, sınıfta hikâyeleri canlandırmak için mükemmel bir yol olduğunu düşünüyorum. Bu kısa makalede, sınıfta hikâye anlatım etkinliklerini etkili bir şekilde uygulamak için size "yedi basit öneri" sunacağım.

1. Hikâye seçiminin doğru yapın: Öğrencilerinizin yaş ve ilgi gruplarına göre kelime ve dil yapıları açısından doğru hikâyeyi seçin. Eğer hikâyeyi canlı anlatıyorsanız öğrencilerinizin yüzlerine bakarak dil seviyınızı düzenleyebilirsiniz.

2. Hikâye anlatım kalıpları kullanın: Hikâyeyi sadece kitaptan okumayın. Anlatım sırasında bazı notlar kullanın. Böylece seyirciye bakma şansınız olur. Ayrıca kullanacağınız görseller veya power point sunuları da hikâye anlatımını yapılandırmana yardımcı olacaktır.

3. Öğrencilerinizi hazırlayın: Hikâyeyi anlatmadan önce hikâyede geçen bazı önemli kelimeleri öğrenciye sunmak, çoğulukla faydalıdır. Bunun için resimler, gerçek objeler veya resimler kullanabilirsiniz.

4. Hikâye anlatım alışkanlıklarını oluşturun: Hikâyeyi her anlattığınızda özel bir hikâye anlatım sandalyesine oturun, özel bir başlık takın veya önlük giyin. Bu sandalyeye oturdugunuzda veya

Choose a story that is right for your students' ages and interests, as well as for the complexity/simplicity of the vocabulary and grammar in it.

Öğrencilerinizin yaş ve ilgi gruplarına göre kelime ve dil yapıları açısından doğru hikâyeyi seçin.

story. When you sit on the chair, or put on the hat or coat, students will be eager for the story they know will follow.

5 Involve students: Get students involved by asking 'What happens next?' type questions as the story progresses, or ask them to supply sound effects for story events, or a gesture and noise each time a story character is mentioned.

6 Retell in different ways: Retell a story with picture prompts/mime, use a Big Book or digital flipbook, ask students to listen to the audio CD as they follow the text with a finger. Vary your approach each time so students don't get bored.

7 Plan follow-up: acting out the story, or craft work activities - like zigzag book making, or character mask-making - are great fun. Make sure to include follow-up stages in order to exploit the story to the full in every storytelling lesson plan.

kiyafetleri giydiğinizde öğrenciler, hikâyeyi dinlemek için daha hazır bir hâle geleceklere dir.

5. Öğrencileri sürece dâhil edin: Hikâye devam ederken öğrencilere, "Sizce şimdi ne olacak?" türü sorular sorarak onları da sürece dâhil edin. Aynı zamanda hikâyede meydana gelen olayların ses efektlerini yapabilir, hikâyenin karakterlerini taklit edebilirler.

6. Hikâyeyi farklı şekillerde anlatın: Hikâyeyi anlatırken resim, mimik, büyük kitap ve dijital kitap kullanın. Öğrenciler, hikâye CD'sini dinlerken aynı zamanda hikâyeyi kitaptan parmaklarıyla takip edebilirler. Bu yaklaşımlarını her seferinde değiştirin, böylece öğrencilerin sıkılmasını önlemiş olursunuz.

7. Hikâye sonrası planlamınızı yapın. Hikâyeden sonra drama ve sanat etkinlikleri (zigzag kitap veya maske yapımı gibi), öğrencilerin çok hoşuna gider. Hikâye anlatım dersinin planını oluştururken hikâye sonrası etkinlik aşamalarını da mutlaka plana ekleyin.

Rehearsing The Future With Stories

Hikâyelerle Geleceğin Provasını Yapmak / Prof. Dr. Ziya Selçuk

Within the educational concept, kids fictionalize the life by means of games and stories and they rehearse the future with stories.

What do you think about the role of stories in education?
It's not an issue which I have broad knowledge in terms of literature. But I can say within the confines of educational concepts, that kids fictionalize their lives by means of games and stories, and they rehearse their future with stories. Stories are the corner stones of these games. People having no story, can't succeed in any field. Politician, businessman or mum, they all have their own stories. You can't realize any Project without setting up its story first. When it comes to stories for kids, because of our education system in which the most dominant factor is the exam stress, we can't tell stories to kids. Dreams, stories, and tales are the building blocks of the 21st century, which allows a civilizations vision to come true. But our impression for those isn't appropriate. We see dreaming as an abnormal activity. When we say "Don't tell me story", we might mean "Don't lie." Maybe we should go back to the birth of the words, story and tale. If we can find the trace back to history of the words in the East, maybe we can find reach new meanings.

Do you use stories in your own profession?

The brain works in two different ways. One is analytic and the other is global. Until high school, 85% of kids think global. And kids who think global aren't able to build their integrity in our teaching education system. So, at the beginning of each lesson, there should be a story.

Genel eğitim prensipleri dâhilinde şunu ifade edebilirim; çocuklar hayatı oyunlar ve hikâyeler üzerine kurguluyorlar ve hikâyelerle bir gelecek provası yapıyorlar

Sizce hikâye anlatımının eğitimdeki yeri nedir?

Aslında hikâye anlatımı benim literatür temelli olarak çok detaylı olarak bildiğim bir konu değil. Ama genel eğitim prensipleri dâhilinde şunu ifade edebilirim; çocuklar hayatı oyunlar ve hikâyeler üzerine kurguluyorlar ve hikâyelerle bir gelecek provası yapıyorlar. İşte hikâyeler bu provanın yapıtaşlarını oluşturuyor. Hikâyesi olmayan hiç bir proje veya hiç kimse başarılı olamıyor. İster siyasetçi, ister iş adamı, ister anne... Ne düşünürseniz düşünün hepсин bir hikâyesi var. Hikâyesini kurmadığımız bir projeyi başarılı kılamazsınız. Çocuklara hikâye mesesine gelirsek, bizim mevcut eğitim sistemimizin içerisindeki sınav sisteminin oluşturduğu baskı nedeniyle biz çocuklara yeterince masal veya hikâye anlatamıyoruz. Bizim 21. yüzyılda yeni bir medeniyet tasavvuruna müsaade edecek yapıtaşları dediğimiz şeyler hayaldir, masaldır, hikâyedir. Ama bizim burlarla ilgili çok kötü izlenimlerimiz var. Biz hayal kurmayı anormal bir şeý olarak görebiliyoruz. "Bana masal anlatma!" diyebiliyoruz mesela. Eğer bu kelimelerin doğum tarihlerine bakarsak, masal kelimesi ne zaman çıkmış, hikâye kelimesi ne zaman çıkmış diye doğum tarihlerine bakarsak belki bu kelimelere yeni bir mana yüklemek mümkün olabilir.

Peki, hikâye anlatım tekniğini siz kendi meslegenizde kullanıyor musunuz?

Beynin iki türlü düşünme stili var. Bu iki tür düşünme stilinden bir tanesi analitik düşünme bir tanesi de global düşünme. Lise çağına kadar çocukların %85'i global düşünüyor. Ve global düşünen çocuklar da hikâye, masal, rüya, fıkra, fotoğraf, görsel veya hayal gücü olmaksızın herhangi bir bütünlük inşa edemiyorlar, öğrenme sistemi kuramıyorlar. O nedenle bu çocukların girdiği her dersin başında muhakkak bir hikâye olmalı.

Dreams, stories, and tales are the building blocks of the 21st century, which allows a civilizations vision to come true.

Bizim 21. yüzyılda yeni bir medeniyet tasavvuruna müsaade edecek yapıtaşları dediğimiz şeyler hayaldir, masaldır, hikâyedir.

› INTERVIEW / RÖPORTAJ

What qualifications do you think a storyteller should have?

The storyteller shouldn't speak from the cortex. He shouldn't use the upper part of his brain. He should get into the limbic system and speak through the heart. Because storytelling isn't something mechanical. A Story is the bridge between us and the outer World. Storytelling can't be thought of as homework. We can tell a story just like talking about a very delicious meal, because we tell stories with our feelings. Thoughts can't be used to tell a story, but the feelings can. This is a very important principle in storytelling.

What other methods can be used in education apart from storytelling?

I am not one of the teachers who tend to deal with methods and techniques too much. I can even say that teachers should read less about the methodology since it has become a market out of which people earn money. When you look at those books, you can easily realize that the techniques mentioned in those books belong to old times, about 100 years ago. It's useless to find new concepts, new names for those methods or to present them with new packages. Because as the number of methods increase, teachers will start to carry on their professions like technocrats. That's why I don't support reading too much methodology, but drama, for example, can be a great help as long as it fits the purpose.

What else would you like to say about education system in Turkey?

I think there is an unfair accusation for teachers in Turkey. The system corresponds to the answers of the past, only with today's questions. So pupils are tested with issues that they aren't responsible for. According to my personal experience, the existing perception about teachers should definitely be changed. If an argumentation analysis is done with the people on the Street, politicians or students, we face quite negative results. But we can't accuse teachers for that. The environment, the system, economic or social status, and having a high opinion of them above all is of great importance. When you compare the perception of teaching profession with other countries, you can easily see that it's very bad in Turkey. We should invest in teachers in Turkey. Teaching is the only profession in Turkey to support and strengthen the system. The effect of investment we make in teachers is about 30% but the effect of investment we make in technology is 1%. Imagine that you have a grocery. Would you prefer to invest in 30 or 1? It's not easy to improve the education system in Turkey, unless we solve the issues related to teachers.

Peki, sizce bir hikâye anlatıcısı ne gibi özelliklere sahip olmalıdır?

Hikâye anlatıcısı korteksten konuşmamalı. Yani beyninin üst tabakasından konuşmamalı biraz limbik sisteme inneli, yüreğiyile konuşmalı. Çünkü hikâye mekanik bir iş değil. Hikâyeler kendi iç dünyamız ile dış dünyanın kesim noktasında ortaya çıkan bir unsurudur. Hikâye anlatmayı bir ödev olarak yapamayız. Ancak çok lezzetli bir yemek hakkında konuşuyormuş gibi yapabiliriz. Çünkü hikâyeler duygularla anlatılır. Düşünce dünyasıyla hikâye anlatılmıyor. Belki de hikâye anlatımındaki en önemli prensip bu.

Hikâyenin yanında kullanacak başka hangi teknikler olabilir?

Şahsen ben dersleri çok fazla teknigue boğmaktan yana değilim. Öğretmenler gerekirse biraz az okusunlar. Yani öğretim teknikleri anlamında daha az okusunlar. Çünkü bu teknikler biraz piyasa işine dönmeye başladı ve bu tekniklerin büyük bir kısmı aşağı yukarı 100 sene önce uygulanan şeyler. Yani ben size 50 sene önceki bir numuneden de bahsedebilirim bu tekniklerle ilgili. Ama bunu yeni bir kavramsallaştırmaya, yeni bir isimlendirmeye, yeni bir pakette, ambalaşla yeniden ortaya koymamın çok fazla anlamı yok. Çünkü öğretmenler teknik sayısı çoğaldıkça bu işi teknokrat olarak yapmaya başlıyorlar. O anlamda çok desteklediğim bir şey değil. Ama tabi ki tabiatını aşmamak kaydıyla tiyatro veya drama kullanılmalı diye düşünüyorum.

Peki, Türkiye'deki eğitim sistemi hakkında bize başka neler söylemek istersiniz?

Öğretmen arkadaşlarım aslında Türkiye'de haksız bir suçlama ile karşı karşıyalar. Sistem maalesef geçmişteki bir takım cevapları bu günün sorularıyla karşılaşılıyor. Öğretmenlerin muhatap olmadıklar konulardan imtihana girdiğini veya sinandığını görüyoruz. KişiSEL deneyimime göre, öğretmenlerle ilgili mevcut algının muhakkak değiştirilmesi lazım. Bugün öğretmenle ilgili sokaktaki sıradan bir vatandaşımızın, öğrencilerimizin veya siyasetçilerimizin görüşü nedir diye bir argümantasyon analizi yapılsa çok olumlu şeyler çıkmasın. Fakat bunun suçlu kesinlikle öğretmen değil. Çünkü öğretmene uygun bir ortam hazırlanmaması, uygun bir yetişme sistemi önerilmemesi, ekonomik olarak ya da sosyal olarak bir şekilde desteklenmemesi, hepsini geçiyorum değerli hissettirilmemesi ciddi bir problem. Başka ülkelerdeki öğretmenlerin değer algısıyla Türkiye'deki algıyi kiyasladığımızda Türkiye'deki algı gerçekten çok düşük. Eğer biz Türkiye'de yatırım yapacağımızda muhakkak öğretmene yatırım yapmalıyız. Çünkü öğretmenenden daha fazla sistemi güçlendirecek bir öğe yok. Mesela teknolojiye yatırımınız yatırımlarla öğretmene yaptığınız yatırımları karşılaştırırsanz öğretmenin etkisi sisteme %30'lar, teknolojiye yaptığıınız yatırımin etkisi ise % 1'ler düzeyinde. Şimdi siz bakkal olsanız %1'e mi yatırım yaparsınız yoksa %30'a mı? Öğretmenle ilgili meselemizi halletmedikçe Türkiye'de eğitim sistemine bir katkı sağlamak çok zor.

It's not easy to improve the education system in Turkey, unless we solve the issues related to teachers.

Öğretmenle ilgili meselemizi halletmedikçe Türkiye'de eğitim sistemine bir katkı sağlamak çok zor.

Digital Storytelling or Storytelling In Digital Age?

Dijital Hikâye Anlatımı mı, Dijital Çağda Hikâye Anlatmak mı?

When students create a movie or interactive slide show to tell their story, learning becomes personal. Students can improve their writing, show creativity, and have a voice. Teachers who bring digital storytelling into the classroom are discovering what makes this vehicle for expression worth the effort. They watch students gain proficiency in writing and research, visual literacy, critical thinking, and collaboration. Of course, they also see students make authentic use of technology. Sometimes, they even hear students discover the power of their own voice.

Digital Storytelling is the practice of using computer-based tools to tell stories. As with traditional storytelling, most digital stories focus on a specific topic and contain a particular point of view. However, as the name implies, digital stories usually contain some mixture of computer-based images, text, recorded audio narration, video clips and/or music. Digital stories can vary in length, but most of the stories used in education typically last between two and ten minutes. The topics that are used in Digital Storytelling range from personal tales to the recounting of historical events, from exploring life in one's own community to the search for life in other corners of the universe, and literally, everything in between. Wikipedia explains teachers use digital storytelling for several reasons such as, "1) to incorporate multimedia into their curriculum and 2) to introduce storytelling in combination with social networking in order to increase global participation, collaboration, and communication skills.

Some teachers think "Digital storytelling" can be considered as a new term that describes the new practice of ordinary people who use digital tools to tell a story. Nowadays many people are inclined to tell their stories through digital cameras, digital voice recorders, iMovie, Windows Movie Maker and Final Cut Express. All these technologies allow people to share their stories by the help of the Internet on YouTube, Vimeo, podcasts and other electronic systems.

And for some, there is no such thing as digital storytelling. There's only storytelling in the digital age, and frankly speaking this isn't much different from storytelling in the age of hunters, gatherers and dinosaurs. The only difference might be the speed. On any given moment, hundreds of stories are unfolding around you, on Facebook, Twitter, and in niche social spaces.

Öğrenciler hikâye anlatmak için bir film veya interaktif bir sunum oluşturduklarında, öğrenme süreci kişiselleşir. Öğrencilerin yazma yetenekleri ve üretkenlikleri artar ve sesleri duyurmaya başlarlar. Sınıfta dijital hikâye anlatımını kullanan öğretmenler bu aracın bütün gayretlere deðagini düşünüyor. Çünkü öğrencilerin yazma, araştırma, görsel okuryazarlık, eleştirel düşünme ve işbirliği gibi alanlarda gelişiklerini çok net bir şekilde görebiliyorlar. Tabi teknolojiyi etkin bir şekilde kullandıklarına da şahit oluyorlar. Bu araç bazen öğrencilerin kendi seslerini keşfetmelerini sağlıyor.

Dijital hikâye anlatımı, basit olarak hikâye anlatırken bilgisayar tabanlı uygulamaların kullanılmasıdır. Birçok geleneksel hikâyede olduğu gibi, dijital hikâye anlatımında da özel bir konu vardır veya tek bir bakış açısı bulunur. Ama isminden de anlaşılacağı üzere, dijital hikâyeler genellikle elektronik görseller, metinler, kaydedilmiş sesli anlatımlar, video klipler veya müzikler içerir. Dijital hikâyelerin süreleri farklılık gösterir ama eğitimde kullanılan hikâyeler genellikle 2 ile 10 dakika arasındadır. Dijital hikâye anlamındaki konular kişisel hikâyelerden tarihi olaylara, kendi toplumundaki hayat hikâyelerinden, dünyanın diğer köşelerindeki toplumlarda bulunan hayat hikâyelerine kadar birçok alan kapsayabilir. Wikipedia öğretmenlerin dijital hikâye anlatım tekniğini birkaç amaç için kullandığını söylüyor. 1) multimedya mifredatı dahil etmek için 2) global anlamda katılım, işbirliği ile iletişim becerilerini artırmak için hikâye anlatımını sosyal ağlarla birlikte sunmak için.

Bazı öğretmenler dijital hikâye anlatımı kavramını, normal insanların dijital araçlar kullanarak hikâye anlatması olarak kullanıyor. Sonuçta bugünlere birçok insan hikâyelerini dijital kameraları, dijital ses kaydedici cihazları, iMovie, Windows Movie Maker ve Final Cut Express programı gibi araçları kullanarak anlatma eğiliminde. Tüm bu teknolojiler sayesinde insanlar hikâyelerini internet üzerinden YouTube, Vimeo, podcast'lar ve diğer elektronik sistemler aracılığıyla paylaşıyorlar.

Bazı öğretmenler ise dijital hikâye anlatımı diye bir şeyin olmadığını düşünürler. Sadece dijital çağda hikâye anlatımı vardır ve açık konuşmak gerekirse bu da avilar, toplayıcılar dinozorlar zamanında hikâye anlatmaktan çok da farklı değildir. Ancak tek fark hız olabilir. Çünkü her bir dakika içinde Facebook, Twitter ve diğer sosyal alanlarda yüzlerce hikâye anlatılıyor.

Top 10 Sites for Digital Storytelling

Dijital Hikâye Anlatımı İçin En İyi 10 Site

www.storyjumper.com

StoryJumper is a website that allows kids to build their own books. You can easily create cover pages, add text, upload drawings or photos to illustrate your story, and you can use the StoryJumper clipart gallery, too. When you're done, you can order your own professionally published hardback book!

www.storyjumper.com

Storyjumper öğrencilerin kendi kitaplarını oluşturmalarına imkân sağlayan bir sitedir. Çok kolay bir şekilde kapağı oluşturabilir, metin ilave edebilir, hikâyeyi resimlendirmek için çizim veya fotoğraf ekleyebilir ve Storyjumper resim galerisini de kullanabilirsiniz. Kitabı bitirdiğinizde profesyonel olarak basılmış kitabınızı siparişini vermeniz de mümkün.

1

www.littlebirdtales.com

Little Bird Tales was created to help nurture children's creativity and imagination. This site dedicated to providing a safe web environment for children, free of advertising, merchandising and links to other sites. If you want storytelling lessons to be fun time for your kids, visit this site.

www.littlebirdtales.com

Little Bird Tales çocukların üretkenliklerini ve hayal güçlerini desteklemek için tasarlamıştır. Bu site çocuklara güvenli bir web ortamı sunmak için reklamlardan veya linklerden arındırılmıştır. Eğer hikâye anlatım derslerinizin eğlenceli geçmesini istiyorsanız, bu siteyi mutlaka ziyaret edin.

2

www.digitalfilms.com

Quite simply one of the best digital storytelling sites around. With this user friendly web site, your students can unleash their creativity and make their digital films for free! They can choose a background scene, characters, animated actions, dialog, introduction, and ending credits. They put your name as the producer and email the movie to their friends!

www.digitalfilms.com

Dünyadaki en iyi dijital hikâye anlatma sitelerinden bir tanesi diyebiliriz. Bu kullanıcı dostu web sitesinde öğrencileriniz tüm üretkenliklerini kullanarak kendi dijital filmlerini ücretsiz olarak yapabilirler. Sırasıyla arka plan, karakterler, hareketli eylemler, diyaloglar, başlangıç ve sonda yapılacak yazıları belirleyerek filmi oluşturabilirler. Sonra da yönetmen bölümünde kendi isimlerini yazıp bu filmi arkadaşlarına gönderebilirler.

3

<http://myths.e2bn.org>

This site is for pupils, teachers and all those who enjoy stories and storytelling. In this great website, kids can hear the story read by clicking on the "Play" button, and watch the animated pictures that illustrate what is going on.

<http://myths.e2bn.org>

Bu site hikâye anlatmayı ve dinlemeyi seven bütün öğrenci ve öğretmenler içindir. Bu harika sitede çocuklar "Play" tuşuna basarak bir hikâyeyi dinleyebilir ve bu hikâyeye ilgili animasyonu izleyebilirler.

4

<http://www.xtranormal.com>

Xtranormal makes your stories come to life. It's that simple. You can create a story, share it and watch others' stories. Funny? Romantic? Dramatic? Xtranormal helps you create amazing interactive stories with a few clicks and a little imagination.

<http://www.xtranormal.com>

Xtranormal hikâyelerinizin canlanmasını sağlıyor. İşte bu kadar basit! Bir hikâye oluşturabilir, paylaşabilir veya diğer kişilerin hikâyelerini izleyebilirsiniz. Komik, romantik veya dramatik ... Xtranormal birkaç tuş tıklayarak ve biraz da hayal gücü kullanarak kendi interaktif hikâyelerinizi oluşturmanıza yardım ediyor.

5

<http://www.carnegielibrary.org/kids/storymaker/>

Can a lion share a cupcake with an astronaut under the sea? It is possible in this website. My Storymaker was named one of the Best Websites for Teaching and Learning by the American Association of School Librarians. With this module, you have the power to decide -- choosing characters, taking them on adventures and creating your very own story along the way.

6

<http://storybird.com/>

An excellent site for creating pictures books for storytelling. Storybird lets anyone make visual stories in seconds. It's a simple idea that has attracted millions of writers, readers, and artists to our platform. Families and friends, teachers and students, and amateurs and professionals have created more than 5 million stories.

<http://www.carnegielibrary.org/kids/storymaker/>

Bir arslan denizden altında bir astronotla kekini paylaşabilir mi? Bu web sitesinde, evet. MyStorymaker Amerikan Okul Kütüphanecileri Birliği tarafından En İyi Eğitim Web Sitesi olarak seçildi. Bu modülde karakterlerinizi seçebilir ve kendi hikâyeyi oluşturarak bu karakterleri müthiş bir maceraya sürükleyebilirsiniz.

7

<http://storybird.com/>

Hikâye anlatımında resimli kitabı oluşturmak için mükemmel bir site. Bu site herkesin sanrıyeler içinde resimli bir hikâye oluşturmasını sağlamaktadır. Milyonlarca yazarmı, okuyucumun ve sanatçının bu platforma seçmesine sebep olan tek bir fikir olmuştur. Şimdiye kadar öğretmenler, öğrenciler, arkadaşlar, aileler, profesyonel veya amatörler 5 milyondan fazla hikâye oluşturmuşlardır.

8

[primaryAccess](http://www.primaryaccess.org/)

Primary Access Movie Maker enables you to combine text, audio and images into compelling personal narratives and digital stories, with a simple movie-making process. Steps like scripting, recording and saving are entirely Web-based--no software to install--and the movies are easy to retrieve and share. PrimaryAccess StoryBoard enables you to create comic strips and slideshows by combining images, thought bubbles, props and actors. All steps are entirely Web-based--no software to install--and the comics are easy to publish and share.

<http://www.primaryaccess.org/>

Primary Access Movie Maker metin, ses ve resimleri basit bir film oluşturma süreciyle kişisel dijital hikâyelere dönüştürüyor. Yazı eklemeye, ses eklemeye ve kayıt gibi işlemler web tabanlı olarak yapılıyor. Yani bir program indirmenize gerek yok. Ayrıca filmi seyretemek ve paylaşmak da çok kolay... Primary Access Story Board ise resim, konuşma balonları ve karakterleri birleştirerek bant karikatürler oluşturmanızı sağlıyor. Bu bölümde de bütün işlemler online ve oluşturduğunuz karikatürlerin yaylanması ve paylaşılması inanılmaz kolay.

9

<http://zimmertwins.com/>

A fun site where users select cartoon footage to create their very own digital story. On zimmertwins.com pupils can create their own endings to one of their story starters. They may also create their stories from scratch.

<http://zimmertwins.com/>

Kullanıcıların kendi dijital hikâyelerini oluşturabilmeleri için kendi karakterlerini seçtikleri eğlenceli bir site. Bu sitede çocukların mevcut hikâyelerin sonlarını kendileri belirleyebiliyorlar. Ayrıca hazır çizimlerden kendi hikâyelerini oluşturabiliyorlar.

10

<http://www.zooburst.com/>

As an educational tool, ZooBurst provides students with new ways in which they can tell stories, deliver presentations, write reports and express complex ideas. ZooBurst contains a powerful "classroom management" feature for teachers.. Teachers can assign usernames and passwords to their students without having to input any sensitive or personal information, and can manage and moderate student work in a protected environment.

<http://www.zooburst.com/>

ZooBurst öğrencilerin hikâye anlatabildikleri, sunum yapabildikleri, rapor yazabildikleri ve karmaşık fikirlerini açıklayabildikleri bir eğitim aracı. Bu sitede öğretmenler için de güçlü bir sınıf yönetim sistemi bulunuyor. Öğretmenler özel bilgilerini istemeden öğrencileri için kullanıcı adı ve şifre oluşturabiliyor ve böylece öğrencilerin güvenli bir ortamda çalışma yapmalarını sağlayabiliyor.

14 Apps for Digital Storytelling

Dijital Hikâye Anlatımı için 15 Uygulama

1. Toontastic

A wonderful free iPad that allows children to create animated cartoon stories. They can choose from stock characters or draw their own while animating them and recording their voice for narration.

1– Toontastic

Mükemmel bir iPad uygulaması. Çocuklar bu uygulamayla hareketli çizgi filmler yapabiliyor. İsterlerse uygulamadaki karakterleri seçiyor, isterlerse kendi karakterlerini oluşturuyor ve hareket verdikten sonra kendi sesleriyle seslendiriyorlar.

2.i Tell a Story

An excellent free iPad that works very similarly to how Garageband creates a podcast. A user uploads a photo and then can record their voice for narration while adding stock sound effects.

2– i Tell a Story

Garageband programının çalışma mantığına çok benzeyen harika ve ücretsiz bir uygulama. Kullanıcılar fotoğraf yükledikten sonra ses efektleri de kullanarak kendi sesleriyle hikâyelerini oluşturuyorlar.

3.Voice Thread App

A great free iPad/iPhone app that compliments the Voice Thread very nicely for storytelling.

3– Voice Thread App

Kullanıcılar kendi fotoğraflarını yükleyerek ve seslerini kaydederek dijital hikâyeler oluşturabilirler.

4.Story Patch

An ideal app for digital storytelling. A person can create a story from scratch or use one of their well-designed templates to complete all the parts of a story.

4– Story Patch

Dijital hikâye anlatımı için ideal bir uygulama. Öğrenciler kendi çizimlerini veya hazır şablonları kullanarak hikâye oluşturabiliyorlar.

5.Sock Puppets

A free iPad/iPhone app that is a lot of fun for kids to create animated stories.

5– Sock Puppets

Çocukların hareketli hikâyeler oluşturabilmelerini sağlayan ücretsiz bir iPad uygulaması.

6.Art Maker

A wonderful free iPad app that allows children to create a digital story from scratch.

6– Art Maker

Çocukların kendi çizimlerini kullanarak hikâyeler oluşturabilecekleri mükemmel bir iPad uygulaması.

7.Puppet Pals

An excellent free iPad app that lets users create a story by adding characters or their own photos to a selected background. Once the scene is a setup a person can move the characters around while recording their voice.

7– Puppet Pals

Bir arka plan seçtiğinden sonra kullanıcıların karakter ekleyerek veya kendi fotoğraflarını kullanarak dijital hikâye oluşturdukları mükemmel bir iPad uygulaması.

8. Strip Designer

8. The users can create a digital comic by selecting a layout, adding pics, and then stickers and speech bubbles to enhance their digital story.

8- Strip Designer

Kullanıcılar bir ara yüz seçiyorlar, resim ekliyorlar, sticker ve konuşma balonlarını kullanarak dijital hikâyelerini zenginleştiriyorlar.

9. Comic Book

Another digital comic creator app for the iPad/iPhone/iPod that is similar to Strip Designer.

9- Comic Book

StripDesigner programına benzeyen bir dijital hikâye oluşturma uygulaması.

10. StoryRobe

It's incredibly easy for children and adults to create audio/visual stories on the iPhone and iPod Touch using this app.

10- StoryRobe

Çocuklar veya yetişkinler için iPhone ve iPod cihazlarında sesli ve görsülü hikâyeler oluşturmak için kullanılan inanılmaz kolay bir uygulama.

11. Fotobabble

11. It's incredibly easy for children and adults to create audio/visual stories on the iPhone and iPod touch using this app.

11- Fotobabble

Çocuklar veya yetişkinler için iPhone ve iPod cihazlarında sesli ve görsülü hikâyeler oluşturmak için kullanılan inanılmaz kolay bir uygulama.

12. StoryKit

Create an electronic storybook by drawing on the screen, uploading images, recording sound effects and voice, laying out the elements of the story. Email a link to the story.

12- StoryKit

Ekranda çizim yaparak, resimler ve ses efektleri yükleyerek ve kendi sesinizi kaydederek hikâyeyi oluşturun. Oluşturduğunuz hikâyenin linkini mail olarak

13. PhotoPeach App

Upload images, enter text, and add music to create a dynamic slideshow. Available on the iPad.

13- PhotoPeach App

Resim yükleyin, metinleri girin ve dinamik bir slayt oluşturmak için müzik ekleyin. Bu uygulamayı iPad ile kullanabilirsiniz.

13. Create A Comic App

Ree comic creation app for Android and i-devices.

13- Create A Comic App

Android ve diğer cihazlar için ücretsiz karikatür oluşturma uygulaması

We Need Childish Teachers

Çocuk Ruhlu Öğretmenlere İhtiyacımız Var / Kutsi

Authority should be an inevitable attribute for a teacher. As well as, a teacher should show sincerity and be childlike now and then.

Do you believe stories have significant influence on education?

Certainly. An average kid has most generally a favourite character in the cartoon s/he is watching. He pays attention to the character whilst watching, and imagines as if he was in the story. Once he finds the story enjoyable he grasps the theme or moral embedded in the story. Since I am a father I always witness this process. I, on and off, ask myself "How does he know this?". The answer is obvious... He is watching Pepee, Keloglan and the others all the time. So, he is learning unconsciously, indeed.

Some teachers are modifying their teaching through stories. Heredot Cevdet who is a character played by Hasan Kaçan is an example fitting this idea. Could he become a good teacher model?

Of course! When you let the kids into the story, they learn inevitably better and faster. In the meantime he thinks that he is listening to a story but he is unconsciously getting the point, indeed. Let's remember history lessons in the middle and high school. I can state that those lessons taught through stories are barely subject to be forgotten.

Do you have a story you can't forget?

I would love to listen to tales from my grandmother every night. I would know the characters as though they were my friends. It wouldn't be boring to listen to the same tales again and again.

What area would you want to excel in if you were a teacher?

I may not tell you a particular field of study, but I'd love to be a teacher.

Öğretmenlikte otoritenin vazgeçilmez bir unsur olduğunu düşünüyorum. Fakat aynı zamanda bir öğretmenin öğrencilerine samimiyetini de yansıtması lazımdır. Bir de tabi öğretmenlerin biraz çocuk ruhlu olması gerekiyor.

Eğitimde hikâyenin önemine inanıyor musunuz?
İnanyorum tabi ki. Normalde çocuklar bir çizgi film izlediği zaman kendine bir karakter seçip beğenir. Hikâye içerisinde o kahramanı pür dikkat izler ve o resmin içerisinde kendine bir yer edinir. Çocuk o hikâyeden keyif alduğunda kalıcı bir öğrenme gerçekleşir. Baba olduğumdan buna bizzat şahit oluyorum. Bazen durup "Ya bunu nereden öğrendi acaba?" diyoruz. Aslında cevabı belli... Çocuk sürekli Pepee, keloglan falań seyrediyor. Ve bilinçsiz bir şekilde öğrenme gerçekleştiriyor.

Eğitimde kalıcılık sağlamak için işte bazı öğretmenler konuları hikayeleştiriyor. Mesela Heredot Cevdet karakterini canlandıran Hasan Kaçan var. Sizce bu iyi bir öğretmen modeli mi?
Elbette. Çocuğu hikâyenin içine aldığımız zaman, zaten birçok şeyi de halletmiş oluyorsunuz. Çocuk sadece hikâye dinlediğini zannediyor. Hâlbuki farkında olmadan hikâyedeki dersi... Ortaokul ve lise çağlarındaki tarih derslerini hatırladığımız zaman, hikayeleştirilen derslerin her zaman daha kalıcı olduğunu görmüşüzdür.

Çocukluğunuzdan hiç unutmadığınız bir hikâyeniz var mı? Siz de masallarla uyuyan bir çocuk muydunuz?
Evet, masalları çok severdim. Rahmetli babaannem her gece bana masal anlatırdı. Kahramanlarını sanki arkadaşım gibi tanırdım. O masalları tekrar tekrar dinlemek hiç sıkıcı gelmezdi.

Bir öğretmen olsaydınız hangi branşı tercih ederdiniz ne olmak isterdiniz?
Herhangi bir tercihim yok belki ama öğretmen olmayı çok isterdim.

When you let the kids into the story, they learn inevitably better and faster.

Çocuğu hikâyenin içine aldığınız zaman, zaten birçok şeyi de halletmiş oluyorsunuz.

Which one is dominant in your life; being a musician or an actor?

I am madly in love with music. I'm acting, too. I can get busy with music even whilst acting. I can play an instrument in each moment of acting. Of course, I am doing my best for my acting career but music is my life.

What would an ideal teacher be in your opinion?

Authority should be an inevitable attribute for a teacher. As well as, a teacher should show sincerity and be childlike now and then.

Your series has been in great demand these days. What is lying behind this success; its story or the performance of the players?

It should be considered as a whole. It's not only thanks to the story or the players. All the crew contribute actively to the series. The series is mainly based on a love story which is embodying fun, intrigue and sorrow.

Do you have an unforgettable story in your acting career? Yes. I was supposed to act shocked in a scene of the series "Doktorlar" and not utter a word in the meantime but show it by mimics and gestures. I tried but I couldn't. I repeated the scene 39 times. Then, Cüneyt Turak, used to be one of the best performers in Turkish theatre, came over and told me "Kutsi, you are supposed to say 'How come?' without uttering a word. And it'll be over". Eventually, I did and the scene was complete.

Thank you for your time

Pleasure

Hayatınızda hangi özelliğiniz daha baskın; müzisyenlik mi yoksa oyunculuk mu ?

Müzisyenliği secedim. Çümkü müziğe aşigm. Oyunculuk da yapıyorum. Ama oyunculuk yaparken bile her anında müzik var. Her saniyesinde bir enstrüman çalıyorum. Tabi ki oyunculuk kariyerim için elimden gelen her şeyi yapmaya çalışıyorum. Fakat müzisyenlik benim hayatımın ta kendisi!

Sizce iyi bir öğretmen nasıl olunur yani kafanızda nasıl bir öğretmenlik var?

Öğretmenlikte otoritenin vazgeçilmez bir unsuru olduğunu düşünüyorum. Fakat aynı zamanda bir öğretmenin tabi ki öğrencilerine samimiyetini de yansıtması lazımdır. Bir de tabi öğretmenlerin biraz çocuk ruhlu olması gerekiyor.

Dinizin çok güzel bir ilgi gördü. Sizce bu başarı dizinin hikâyesine mi bağlı daha çok yoksa oyuncuların performansıyla mı alaklı?

Her şeyin bir bütün olduğunu düşünüyorum. Sadece bizim performansımızla ya da dizinin hikâyesiyle doğru orantılı değil bu başarı. Dizideki tüm ekibin bu başarıda katkısı var. Güzel, naif bir aşk hikâyesi anlatıyoruz. Bu hikâyenin içinde eğlence var, entrika var, keder var.

Sizin oyunculuk serüveninizde unutamadığınız bir hikâyeyiz var mı?

Var. "Doktorlar" dizisinde rolüm gereği şaşırmam gerekiyordu. Ama işin kötüsü hiç konuşma yoktu. Herhangi bir söz sarf etmeden, sadece mimiklerimle şaşırmam gerekiyordu. Ama şaşırmadım. Sahneyi 39 kere tekrar ettim. Sonra Cüneyt Abi geldi yanuma. Rahmetli Cüneyt Turak. Türk tiyatrosunun gelmiş geçmiş en iyi tiyatrocularından bir tanesidir. "Kutsi," dedi, "İçinden nasıl yanlı diyeceksin. İş bitecek." Ben de hakikaten içimden dedim ve sahne tamamlandı.

*Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz
Rica Ederim.*

The series is mainly based on a love story which is embodying fun, intrigue and sorrow.

Güzel, naif bir aşk hikâyesi anlatıyoruz. Bu hikâyenin içinde eğlence var, entrika var, keder var.

About Carol Knarr

Carol Knarr is a certified teacher in Indiana and Arizona holding degrees in elementary education, secondary education, storytelling, and theatre for young audiences. Carol performs storytelling concerts, gives in-service training, and workshops incorporating storytelling and creative dramatics. Carol traveled to China and Israel in 2012. Telling stories in Anshan, China for schools and sacred stories in Israel were highlights of her career. She has been a regional storyteller and emcee at The Mesa Storytelling Festival (AZ, 2006 and 2007) and a featured storyteller for The Pine Storytelling Festival (AZ, 2007). Carol has been an adjunct faculty member for Arizona State University (Tempe, AZ) and South Mountain Community College Storytelling Institute (Phoenix, AZ).

Five Steps to Mastering Movement in Your Storytelling

Öykü Anlatımında Hareket Ustalığı Edinmenin Beş Adımı

Öykü Anlatımı ile Pandomim Kullanımı

Following a performance of "Irish Cinderlad" I was asked how I was able to retain the believability of the pantomimed sword. That comment surprised me, having come from an experienced teller. I have never taken an official course in pantomime however I have taken years of theatre classes and workshops. Is my ability to create believability with gesture and pantomime instinct, skill, or common sense?

Storytellers who stand and tell with their hands clasped in front of them lose my attention quickly, Kathryn Tucker Windham being the exception to this rule. Each story has natural rhythms and moments that can be emphasized by natural gesture. Watching a teller who is relaxed and having fun telling a story naturally creates emphasis with the hands and body. The story does not need to be acted out as a play, but movement is necessary.

When pantomime is used, it is disturbing to see the object disappear or "dropped," for example, the creation of a rocked

Öykü Anlatımı ile Pandomim Kullanımı

Bir gün "İrlandalı Külkedisi" adlı çocuk hikayesini anlattıktan sonra bana, hikâyedeği kılıçın inanılmazlığını pantomimle nasıl vermemi başarıdgım konusunda bir soru geldi. Bu yorum beni çok şaşırttı çünkü soru, çok deneyimli bir öykücüden gelmişti. Hayatında pantomim dersini resmi bir şekilde almamış fakat yıllarca tiyatro dersi aldım ve atölye çalışmalarına katıldım. Bu inancı sağlamaya yeteneğim iğğidü mü, beceri mi, yoksa sağduyunun ta kendisi miydi?

Ellerini önünde kavuşturmuş öykücüler, benim dikkatimin çabucak kaybolmasına neden olurlar. Tabi, Kathryn Tucker Windham'ı bu kuralın dışında tutuyorum. Her bir hikâyeyin, doğal jestlerle vurgulanın kendine özgü ritim ve anları vardır. Kendi hâlinde rahat ve eğlenerek hikâye anlatan öykücüler izlerken vurguların eller ve vücut yardımıyla desteklendiğini görürsünüz.

Pandomim kullanılırken, mesela sallanan bir bebeği zihinlerde canlandırırken nesnenin gözden kaybolması veya "düşmesi" oldukça rahatsız edici bir durumdur. Bir nesneyi veya mekâni canlandırırken o an geçene kadar nesneyi canlı tutmaya çalışın. Bir pandomiminden

Carol Knarr Kimdir?

Carol Knarr ilk ve ortaöğretim yaş gruplarına sunum yapan hikâye anlatıcısı ve tiyatro öğretmenidir. Carol, hikâye anlatımı yapmakta, hizmet içi eğitim programları düzenlemekte, hikâye anlatımıyla drama tekniklerini birleştiren bir model ortaya koymaktadır. Carol, 2012 yılında Çin ve İsrail'e giderek oralarda anlattığı hikâyelerle kariyerinin zirvesine çıkmıştır. Mesa Storytelling Festivali'nde (2006 ve 2007 yılları) hikâye anlatıcısı ve sunucu olarak görev yapmıştır. Ayrıca, The Pine Storytelling Festivali'nde de hikâye anlatıcısı görevini üstlenmiştir. Carol, Arizona State Üniversitesi ve South Mountain Community College Storytelling Enstitüsünün fakülte üyesidir.

Storytellers who stand and tell with their hands clasped in front of them lose my attention quickly

Ellerini önünde kavuşturmuş öykücüler, benim dikkatimin çabucak kaybolmasına neden olurlar.

baby. When creating reality of object or space, keep the object real until that moment has passed. A natural flow from one pantomimed movement to another can be accomplished if the reality is not abruptly destroyed.

Helpful Steps to Successful Movement:

1. Read the story as if you were drawing a storyboard or looking for action. Decide where natural flow is necessary and where the action could be emphasized with specific pantomimed movements.
2. Plan those movements with precision. When does the movement begin and end? How can the movement flow into another natural movement or does the item created need to be placed? For instance, put the baby down and then come back to the baby at a preplanned time.
3. Practice, practice, practice. I can imagine in my mind when to use these movements. I have enough training that movement is more about instinct and common sense. When beginning, seek assistance and mentorship. Natural movement may need to be rehearsed and learned.
4. Practice telling before a small audience of veteran tellers. Have them specifically look for use of believable pantomime and when those movements suddenly or unrealistically disappear. Ask specifically for times you used natural movement and times you could improve your skills. Video tape this performance allowing the veterans to show you what they mean by "You dropped the baby here."
5. Rehearsing in front of a full length mirror or using digital taping is most helpful.

Every teller has ticks and personal habits that annoy listeners. Not all habits can be totally removed, but most can be lessened. Personal ticks of mine include clicking my tongue, playing with my hair, moving my feet unnecessarily, clasping my hands, and looking over the audience rather than looking in the eyes of my listeners. I have to work very hard at lessening these personal habits. To overcompensate, I must first be aware of them.

Your job as a teller is to connect with the listener in a sincere and dynamic way. It is my opinion if presenting yourself as a professional teller, it is also your responsibility to present the story with the skill and technique of a professional teller. The secret is to create a combination of natural and preplanned movement while lessening annoying personal habits.

digerine olan doğal akış, ancak gerçeklik birdenbire yok olduğunda başarılabilir.

Başarılı Bir Beden Dili İçin:

- 1.Hikâyeyi bir film seridi gibi gözünüzde canlandırın veya pandomim için gerekli sahneleri tespit edin. Hayatın doğal akışının yansımاسının nelererde gerekli olduğunu ve özellikle pandomim sahnelerinin nelererde vurgulanacağını belirleyin.
 - 2.Bu sahneleri titizlikle belirleyin. Pandomim sahneleri nerede başlar ve nerede son bulur? Bir sahne, doğal akışında giden bir sahneye nasıl geçiş yapar yahut üretilen yeni bir olgu, öge bu bütüne nasıl uyarlanır? Mesela hikâyedeki bebek ögesini bir yerde bir kenara alıp, silik bir hale getirip (surekliliğini devam ettirerek) daha sonra önceden planlanan bir anda yeniden gün yüzüne çıkarmak gibi...
 - 3.Yeniden deneyin, yeniden, bir kez daha ... Ben, bu sahneleri ne zaman kullanacağımı zihnimde hayal edebiliyorum. Bu çalışmanın daha çok içgüdüsel ve sağduyu ile ilgili olduğuna dair yeterince tecrübeye sahibim. İlk olarak işbirliğine ve fikir alışverişine açık olun. Doğaçlama bir girişim önceden prova edilebilir ve öğrenilebilir.
 - 4.Tecrübeli hikâye anlatıcılarının karşısında çalışın, tecrübe kazanın. Hikâyedeki eylemler gerçek dışı olsa veya birdenbire ortadan kaybolsa dahi siz onlardan, pandomimden yararlanmanızı isteyin. Özellikle doğaçlamayı hangi zaman aralıklarında kullandığınızı ve hangi aralıklarda beceriyi daha çok geliştirmek gerektiğini sorun. Bu performansta tecrübeli hikâye anlatıcılarını, bebek figürünü buraya nasıl uyarladıklarını ve burada neyi kastettiklerini göstermek için videoya çekin.
 - 5.Tam boy bir ayna karşısında ya da dijital bir bağlantı kullanılarak yapılan prova, en yararlı yöntemdir.
- Bütün hikâye anlatıcılarının, dinleyicileri rahatsız edebilecek kişisel alışkanlıklar ya da doğruları vardır. Bu alışkanlıklar tamamen yok olmaz ama çoğu azaltılabilir. Benim alışkanlıklarım: dilimi şaklatmak, saçımı oynamak, sebepsiz bir şekilde ayağımı hareket ettirmek, ellerimi ovsuşturmak ya da dinleyicinin gözüne bakmaktansa onları daha yukarıdan izlemek ...
- Bu alışkanlıklarımı azaltmak için çok çalışmam zorundayım. Dahası, bunu telsafi etmek için bu alışkanlıklarımın farkına varan ben olmalıyım.
- Hikâye anlatıcı olarak sizin göreviniz, dinleyiciyle samimi ve dinamik bir şekilde bağlantı kurmaktır. Eğer kendinizi profesyonel bir anlatıcı olarak sunarsanız hikâyeyi, teknik açıdan profesyonel sunmak sizin sorumluluğunuza düşer. İşin sırrı, doğal ve önceden tasarlanarak bir araya getirilmiş bir sahneyi, anlatımı rahatsız edici kişisel öğeleri azaltarak üretmek ve sunmakta yatar.

Fairy Tales For Grown-Ups

Büyüklerle Masallar

Hollywood has long run out of original ideas, so they keep finding ways to rewrite classics.

Hollywood artık özgün fikir üretemiyor ve bu yüzden klasikleri yeniden yazmaya devam ediyor.

At first, they were kids' stuff. They were the stories our mothers told us. Stories about children caught by witches, and farm boys who climbed into the clouds... Stories about wolves who pretended to be grandmothers, and stepmothers who couldn't even pretend to be kind... Stories about courage and innocence ...

They were old stories then. And they are older now.

Probably many of us spent our childhood hearing those classic tales of kings, princesses, knights and witches while being tucked into bed. Then we got older and moved on from fairy tales like everyone does.

When you look at the movie sector, fairy tales were seen as something fit only for the youngest audiences. But over the last

Önceleri hepsi çocuklar içindi. Annelerimizin bize anlattığı hikayelerdi. Cadılar tarafından yakalanan çocuklar, bulutlara turmanan köylü çocukları... Büyüükanne kılığına giren kurtlar, nazik olmayı asla beceremeyen üvey anneler... Cesaret ve masumiyet üzerine hikayeler...

Bu hikayeler eskiydi. Şimdi daha da eskidi.

Muhtemelen doğumuz küçüğümüzde yatağa yattığımız anlarda krallar, prensesler, şövalyeler ve cadılardan oluşan bu masalları dinleyerek büyündük. Sonra büyündük ve herkesin yaptığı gibi biz de bu masalların dünyasından uzaklaştık.

Sinema sektörüne baktığınızda, masallar yaşı küçük olan seyircilere hitap eden hikayeler olarak görüldü. Ama son zamanlarda, özellikle yönetmenler ve

couple years, especially, directors and writers have looked back at classic tales and taken them to the screen. Recently, Hollywood has been using these fairy tales as a new source of stories. But instead of sticking to the classic, kid-friendly versions of these stories, Hollywood has created the new trend of transforming them into a version which is designed for grown-ups.

Movie studios are taking timeless stories from authors such as the Brothers Grimm and L. Frank Baum and redesigning them with a modern sensibility. And they're using big stars to do it such as Julia Roberts and Charlize Theron.

So, why did Hollywood look back at the classic tales? It's not so difficult to answer that. Most people grow up reading them. They use characters that we are so familiar with ... characters that spark our imagination.

As you see, they rewrite the fairy tales that we watched as children but make them more sexualized, more relationship-focused to draw in a somewhat romanticized audience. That combined with the fact that I believe Hollywood has long run out of original ideas, so they keep finding ways to rewrite classics, like fairy tales, claiming to have a different take.

It is quite clear that a movie is better served if audiences are already familiar with the title.

yazarlar eskiye dönerken klasik masallara uzandılar ve onları ekrana taşıdilar. Son zamanlarda Hollywood bu masalları yeni hikaye kaynağı olarak kullanıyor. Ama bu masalların klasik, çocuklara uygun orijinallerini bozarak, yetişkinler için özel olarak tasarlanmış bir versiyon oluşturuyorlar.

Film stüdyoları Brothers Grimm ve L. Frank Baum gibi yazarların zamana hükmenden hikâyelerini alıp daha modern bir duyarlılıkla yeniden tasarlıyorlar. Bunu yaparken de Julia Roberts veya Charlize Theron gibi ünlü isimlerle çalışıyorlar.

Peki, Hollywood sizce niçin klasik masallara yöneldi? Aslında bunu cevaplamak çok da zor değil. Birçok insan o masalları okuyarak büydü. Bizim fazlaıyla aşina olduğumuz karakterleri kullanıyorlar ... Hayal gücümüzü harekete geçiren karakterleri yani...

Gördüğünüz gibi çocukken seyrettığımız masalları yeniden yazıyorlar ama daha cinsel içerikli ve seyirciyi etkilemek için daha çok ilişki içeren bir hale sokuyorlar. Hollywood gerçekten artık özgün fikir üretmemiyor ve bunun için de farklı bir yöntem izlediklerini iddia ederek klasikleri yeniden yazmaya girişiyorlar.

Seyircilerin aşina olduğu isimlere sahip olan sinema filmlerinin daha başarılı oldukları aşıkâr ...

And what could be more familiar than centuries-old childhood stories?

1. Alice in Wonderland (March 2010)

Despite the critical backlash, the film was a smash hit at the box office. A variety of factors contributed to the film's runaway success, including the visual design, the star power of Johnny Depp, and the 3D effects — but it also showed that audiences were unexpectedly hungry to see familiar tales remade in newer, darker forms.

2. Red Riding Hood (March 2011)

The film was almost universally panned, with critics like Joe Neumaier but that didn't stop the film from doubling its \$42 million budget in ticket sales and becoming a minor success in its own right.

3. Mirror Mirror (March 2012)

Mirror Mirror grossed more than \$160 million worldwide and proved once again that global audiences had an appetite for fairy tale adaptations.

4. Snow White and the Huntsman (June 2012)

Once again, the film was a box-office hit, grossing almost \$400 million worldwide.

5. Hansel and Gretel: Witch Hunters (January 2013)

The successes of 2012 proved that offering reworked adaptations of familiar tales was still very much a lucrative business for studios, and 2013 kicked off with yet another example in Tommy Wirkola's comically dark, action-packed adaptation of the fairy tale Hansel and Gretel.

6. Jack the Giant Slayer (March 2013)

Nearly three years were spent in production and the movie ate up a monumental \$300 million budget. This effort shows that the audience still wants to see some more classic tales on the screen.

7. Oz the Great and Powerful (March 2013)

Oz the Great and Powerful — which resembles Alice in Wonderland more than any of the other films that have come in its wake — has a lot riding on it, with a \$200 million budget and extensive marketing costs.

Yüzyıllarca önceden gelen çocukluk masallarımızdan daha aşina olduğumuz ne olabilir ki?

1. Alice Harikalar Diyarında (Mart 2010)

Eleştirmenlerin kötü yorumlarına rağmen, bu film iyi bir gişe hasılatı sağladı. Filmin bu başarısına etki eden birçok faktör var elbette. Görsel tasarım ve Johnny Depp'in yıldız gücü ve 3D efektleri bu faktörler arasında. Ama aynı zamanda filmin başarısı hiç umulmadık bir şekilde seyircinin daha yeni ve daha karanlık bir şekilde üretilen tanındık masallara aç olduğunu da gösterdi.

2. Kırmızı Başlıklı Kız (Mart 2011)

Bu film bütün dünyada Joe Neumaier gibi eleştirmenler tarafından sert bir şekilde eleştirildi ama yine de bu eleştiriler 42 milyon dolarlık bütçesini ikiye katlamasına mani olmadı.

3. Ayna Ayna (Mart 2012)

Ayna Ayna dünya genelinde 160 milyon dolardan daha fazla hasılat elde etti ve global anlamda seyircilerin masal adaptasyonlarına aç olduğunu bir kez daha gösterdi.

4. Pamuk Prenses ve Avcı (Haziran 2012)

Bu film de bir kez daha çok büyük başarı göstererek dünya genelinde 400 milyon dolarlık bir hasılat elde etti.

5. Hansel ve Gretel: Cadı Avcıları (Ocak 2013)

2012 yılında elde edilen başarılar, aşina olduğumuz hikayelerin adaptasyonlarının hala film stüdyoları için iyi iş olduğunu net bir şekilde ortaya koymuş ve 2013 yılı Tommy Wirkola'nın karanlık, aksiyon yüklü bir Hansel ve Gretel adaptasyonuna sahne oldu.

6. Jack ve Katil Dev (Mart 2013)

Bu filmin yapımı için yaklaşık 3 yıl harcandı ve 300 milyon dolarlık bir bütçe kullanıldı. Bu gayretler seyircinin hala ekranda klasik masallar görmek istediğini gözler önüne seriyor.

7. Muhteşem ve Kudretli Oz (Mart 2013)

Muhteşem ve Kudretli Oz Alice Harikalar Diyarında filmini hatırlatıyor. 200 milyon dolarlık bütçe ve bunun dışında pazarlama için harcanan paralara bakılırsa, film bir uyanya neden olacak gibi.

Unlimited
Educational
Services®

Where Education Meets
with Technology

DIGITAL
BOOKS
by SCHOLASTIC

MOBILE
COMPREHENSIVE
CURRICULUM

ENGLISH LANGUAGE
TEACHING
RESOURCES

FILMS &
DOCUMENTARIES
by BBC

PRIMARY SONGS
& STORIES

LOWER PRIMARY
MATHS

The Project
Umbrella

Unlimited Educational Services

Tozkoparan mah. Haldun Taner Sok.
Alparslan İş Merkezi No: 27/29 Daire: 4
Merter- Güngören-İstanbul / TURKEY
T: +90 212 571 37 17- F: +90 212 571 37 97
info@eltturkey.com- www.eltturkey.com

Let Your Body Talk

Vücutunuza Konuşturun / Gülfem Aslan

The teachers-to-be should learn how to use their hands effectively, their voice. I think that some teachers are not as successful as they could be because they don't know how to use their voices and their hands, but our bodies are our greatest tool, this is better than technology!

At the end of February I had the pleasure of talking with Gultem Aslan, after watching her perform on stage. On the stage, she was making it clear, that by using her body, and different voice intonations to teach stories, she as a human being, could be a more effective educational tool, than any form of technology. Ms. Aslan is truly master in the field of English education, and a natural performer.

You were wonderful today up on the stage telling stories, and you gave everyone in the audience some powerful insights on foreign Language Teaching? So, can you tell me in your own words, how do you see storytelling as a part of education?

Well, I see storytelling as a part of everything. To start with I think we should use storytelling more when we are training teachers. Especially in education faculties or whatever faculties you study, if you are going to be a teacher. I really think that the teachers to be should start learning through stories themselves, and learn how to teach through stories. So, the younger the kids love them because they can use their imaginations.

Even when you are just a freshman at the University. I really think that the teachers, the professors should be teaching you through stories. Because a story just resonates so deeply within people.

So how did you learn the magic of storytelling, is it something that comes natural to you?

Öğretmenler ellerini veya seslerini en etkili şekilde nasıl kullanacaklarını öğrenmeli. Bazı öğretmenler maalesef ellerini ve seslerini düzgün bir şekilde kullanamadıkları için gerçek anlamda başarılı olamıyorlar. Ama bakacaksanız bedenimiz en iyi araç. Her türlü teknolojidenden daha etkili...

Şubat ayının sonunda Gultem Aslan'ı bir seminerdeki performansını izleme zevkine eristem. Sahnede kullandığı beden dilini ve farklı ses tonlarını görünce, hiçbir teknolojinin bu kadar etkili bir eğitim aracı olamayacağımı düşündüm kendi kendime. Gultem Aslan kesinlikle İngilizce eğitim alanında bir ustası ve doğal bir performans sanatçısı...

Bugün sahnede muhteşemdiniz. Hikâyeler anlattınız ve seyircilerin İngilizce öğretimiyle ilgili birçok kavramı anlamasını sağladınız. Şimdi tekrar söyleyebilir misiniz lütfen? Hikâye anlatımı ve eğitim arasında nasıl bir bağlantı var?

Aslında hikâye anlatımını her şeyle bağlantısı var. İlk olarak şunu söyleyebilirim ki hikâye anlatımını en çok kullanmamız gereken yer, öğretmen eğitimidir. Özellikle de eğitim fakültelerinde veya öğretmen olarak mezun olacağımız herhangi bir bölümde. Bütün öğretmen adayları hikâyeler yoluyla öğrenmeyi ve hikâyelerle öğretmeyi çok iyi öğrenmeli. Böylece küçük çocukların onları daha çok sevecektir. Çünkü hikâyeler sayesinde hayal güçlerini daha çok kullanacaklardır.

Hatta üniversitenin ilk yıllarda başlamalı hikâyeler. Gerçekten de öğretmenlerin, profesörlerin hikâyelerle eğitim yapması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü sadece bir hikâye insanların içinde bu kadar derin yankılanabilir.

*Peki, siz hikaye anlatma sırınızı nasıl elde ettiniz? Yoksa zaten doğanızda olan bir özellik mi?
Korkarım doğamda var. Birçok drama kursuna katıldım. Ama*

We should use storytelling more when we are training teachers.

Hikâye anlatımını en çok kullanmamız gereken yer, öğretmen eğitimidir.

I am afraid so. I did do many drama courses. But in my last year of high school, I was so good at drama, somehow, that I took over the school drama club. I always watch Glee now on television, and I think, "That was me!" It must come naturally. I love drama, and I also think it is essential that we have a drama course for teacher trainees. The teachers-to-be should learn how to use their hands effectively, their voice. I think that some teachers are not as successful as they could be because they don't know how to use their voices and their hands, but our bodies are our greatest tool, this is better than technology! In all my classes, I use visual, visual-audio, and audio aids. We make music, with percussion instruments and castanets. I remember when I was teaching a freshman course at Middle Eastern Technical University, and I brought all my musical instruments to class. The students looked at me and said, "I think you've got the wrong class Professor, you need to go back to the Kindergarten!" I said, "No I am in here because we are going to create sound effects for a story." I started reading out the story, and I had to become the wind and I had to become the horse, and I had to become the storm. I had to show them language was alive, you know?

Indeed, well, could you maybe share a story with us, which has made an impact on you?

Well, let me think. I think I heard this story first by a woman named, Sheila Della, (?) a woman who has written course books, and she's a very well-known teacher trainer of many years standing. The story is about two kids, Tommy the Tortoise, and Robbery the Rabbit, but it's not your typical "slow and steady wins the race" story you know. It's not like that at all.

So Tommy the tortoise, was living at the top of the hill, getting up very early every day, in a very hot country, and the only way he could get water, was to start off very early before the sunrise to go to the lake. Before sunrise, was the only time, when the water was cool and crystal-clear. So poor Tommy he was so thirsty he couldn't find any cold water to drink at home. But he set the table the night before for his breakfast the next morning. He put out his clothes, his books, got his school bags ready, wound up his alarm clock, and set the alarm clock and went to bed really early at 9 o'clock in order to get up and 5. At 5 in the morning, he would have to go very slowly go down the hill after he's had his shower and his breakfast and he would drink the cool clear water. Now Robby the Rabbit lived in the same house, in a different part, and he was desperate for cool water too. He wanted to like Tommy the Tortoise. He wanted to set

lisenin son sınıfında bu konuda öyle iyiydim ki, okulun drama kulübünü bana devrettiler. Şimdi televizyonda hep "Glee"yi seyrediyorum ve "İşte, bu benim," diyorum. Doğal bir şey olmalı yani. Dramayı seviyorum ve öğretmen eğitimcileri için mutlaka bir drama dersinin olması gerektiğini düşünüyorum. Öğretmenler elliğini veya seslerini en etkili şekilde nasıl kullanacaklarını öğrenmeli. Bazı öğretmenler maalesef elliğini ve seslerini düzgün bir şekilde kullanamadıkları için gerçek anlamda başarılı olamıyorlar. Ama bakacak olursanız bedeniniz en iyi araç. Her türlü teknolojidен daha etkili... Ben bütün sınıflarında görsel, görsel-işitsel ve işitsel araçlar kullanıyorum. Vurmalı çalgıları ve İspanyol çalparasıyla sınıfta müzik yapıyoruz. Orta Doğu Teknik Üniversitesinde ders verirken bir gün sınıfta bir sürü müzik aletiyle gitmiştim. Öğrenciler bana bakıp, "Sanırın yanlış sınıfınız hocam, burası anaokulu bölümü değil," demişlerdi. Ben de "Hayır, yanlış yerde değilim. Buradayım çünkü bir hikaye için ses efektleri oluşturacağız," dedim. Sonra hikâyeyi okumaya başladım. Sırasıyla rüzgâr oldum, at oldum, fırtına oldum. Onlara dilin yaşayan, canlı bir şey olduğunu göstermek zorundaydım.

Pekâlâ, acaba üzerinde çok etkisi olan bir hikayenizi bizimle paylaşabilir misiniz?

Durun biraz düşüneyim. Galiba bu hikâyeyi Sheila Della adında bir bayandan duydum. Bu bayan ders kitapları yazmış birisi ve çok iyi tanınan bir öğretmen eğitimcisi. Hikâye Kaplumbağa Tommy ve Tavşan Robby adında iki karakter hakkında. Ama bu hikâye klasik "yavaş ama düzenli olan yarış kazanır" hikâyesi değil. Hiç alakası yok. Neyse, Kaplumbağa Tommy çok sıcak bir ülkede, bir tepenin üzerinde yaşırmış. Böyle sıcak bir ülkede su bulabilmenin tek yolu her gün çok erken kalkıp, güne doğmadan göle gitmekmiş. Su ancak güne doğmadan önce soğuk ve kristal kadar berrak olmuş. Zavallı Tommy çok susamış ama evde hiç içecek su bulamamış. Sonra geceden kahvaltı masasını hazırlamış. Kıyafetlerini, kitaplarını ve okul çantasını da hazırlamış ve çalar saatı 5'e kurup 9 gibi erkenden yatağına yatmış. Sabah saat 5'te duş alıp, kahvaltısını yaptıktan sonra yavaş bir şekilde tepeden aşağıya inip soğuk, berrak sudan içmek zorundaymış. Tavşan Robby de aynı evin bir başka bölümünde yaşıyormuş ve o da soğuk su istiyormuş. Neyse, o da tipki Kaplumbağa Tommy gibi kahvaltısını hazırlamış, kıyafetlerini, okul çantasını ve diğer her şeyi ayarlayıp yatacakmiş. Ama bunlardan önce maillerini ve Facebook hesabını kontrol etmeye karar vermiş. Tam maillerini kontrol ederken birkaç arkadaşı online olmuş ve muhabbet etmişler. Sonra da online bir oyun oynamaya başlamışlar ve kendilerine geldiklerinde hepsi birden, "Olamaz, saat 12 olmuş," diye bağırmış. Tavşan Robby hemen yatmış ve "Yarın sabah mutlaka erken kalkmalıyım. Çünkü soğuk su içebilmenin tek yolu saat 5'ten önce kalkmak," diye düşünmüş. Tabi yatmadan önce

We know that stories help shape the human experience so it is not surprising to see that stories have found their way into the school classrooms.

Hikâyelerin insanların tecrübelerini şekillendirdiğini biliyoruz, bu yüzden bir şekilde okul kapısından içeri girmiş olmasına da şaşırmamak lazımdır.

the table for his breakfast the next morning and set his clothes out and get his school bags ready and so forth. But, before he did that, he just wanted to check his mails, and look at his Facebook account first. So he did that and then a couple of friends came online and they started chatting. Then they started playing a game on-line and then it was like "OH NO! It's 12 o'clock!" So he quickly went to bed, and thought, "ok, I will get up really early tomorrow, because I really need some cold water, and they only way I can do that is by getting up before 5' o'clock. Of course he didn't prepare anything the night before, but by some coincidence, he managed to get up at 5:15 am the next morning. He was shocked and in a hurry. He only had 15 minutes to get changed and have breakfast and run down to the lake before the sun came up and warmed up the lake water. So he didn't have a shower, he stunk from the night before; he threw some stuff in his school bag and went running down the hill. As he was running, he saw a carrot growing out of the ground, and he thought, "BREAKFAST" and got so excited that he fell down and tumbled. He scraped his knees, but then he finally got to the lake at 5:29 am, just as you could see the glowing orange and yellow circle of the sun, starting to peep out from behind the mountains. But he got to the lake on time, and he was able to drink the cool, crystal clear water. So then I ask my students, which one of those, Tommy or Robby is the good student? It depends what you want.

That's a great story. Thank you very much for the interview.

Thank you.

*hiçbir eşyamı hazırlayamamış. Ama nasıl olduysa
ertesi gün sabah saat 5:15 te kalkmış. Panik bir halde
hazırlanmaya başlamış. Üstünü başını değiştirmek ve
kahvaltı yapmak için sadece 15 dakikası varmış. Saat
beş buçuktan sonra güneş yükseliyor ve su isınıymuş.
Önceki gece yatağa leş gibi kirli girdiği halde duş
almamış. Okul çantasına birkaç kitap fırlattıktan
sonra evden çıkıp tepeden aşağıya doğru koşmaya
başlamış. Koşarken birden yerde bir havuç görmüş.
İçinden "Kahvaltı" diye düşünürken birden
heyecanlanıp düşmüş ve yuvarlanmaya başlamış.
Dizleri kanamış. Ama saat 5:29'da gölün kenarına
ulaşmayı başarabilmiş. Güneş dağların arkasından
parlak bir portakal gibi ışıldayarak yükselmeye
başlıyormuş. Ama göle zamanında varmuştı ve soğuk,
kristal berraklılığındaki suyu içmemi başarmış. Bu
hikâyeyi anlattıktan sonra öğrencilere soruyorum.
Şimdi kim iyi öğrenci? Tommy mi, Robby mi? Cevabı
ne istedığınıza bağlı.*

*Bu harika bir hikâye. Röportaj için teşekkür
ederiz.*

Ben teşekkür ederim.

About Indiana Bones

Indiana Bones, "Keeper of Legends" (aka Mike McCartney) is an EMMY AWARD winning writer, producer and performing artist. Combining archeology, action, adventure, ancient legends, mythology and folklore, Indy thrills and educates audiences with his unique storytelling abilities. Indy weaves stories for students, families, sci-fi lovers and museum goers alike. A former PBS documentary producer/writer, TV personality, professional actor and faculty member of Mississippi State University, Indy is now a full time professional storyteller and guest lecturer at the University of New Mexico. Indy believes that storytelling can be used as an effective teaching tool. Residing in Santa Fe, NM, Indy finds that the combination of history, legends and ghost stories from around the world offers the perfect backdrop for digging up the old stories. Indiana Bones has traveled the world to gather his stories. With the use of artifacts, fossils, lively puppets and a crack of his bull whip, Indy leads the audience on a journey through time.

Indiana Bones Kimdir?

"Efsanelerin koruyucusu" Indiana Bones, (Mike McCartney) EMMY ödüllü bir yazar, yapımcı ve sahne sanatçısıdır. Arkeoloji, aksiyon, macera, eski efsaneler, mitoloji ve folkloru kendi tarzi ile birleştiren Indy, kendine özgü hikâye anlatım teknikleriyle dinleyicilerini heyecanlandırır ve eğitir. Indy; hikâyelerini öğrenciler, aileler, bilim-kurgu tutkunları ve müze müdürlükleri için kurgular. Eski bir PBS belgeseli yapıcısı, yazar, televizyoncu, profesyonel aktör ve Mississippi Eyalet Üniversitesi Öğretim Üyesi olan Indy, şimdi New Mexico Üniversitesi'nde tam zamanlı profesyonel bir hikâyeci ve konuk öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Indy, hikâye anlatımının etkili bir öğretim aracı olarak kullanılabileceğine inanmaktadır. Santa Fe NM'de ikamet eden Indy; tarih, efsane ve dünyanın dört bir yanından gelen hayalet öykülerinin, eski hikâyelerin arkasını oluşturduğuına inanmaktadır. Indiana Bones, hikâyelerini bir araya getirip oluşturmak için dünyanın pek çok yerini gezmiştir. Kullandığı eserler, fosiller, canlı kuklalar ve kırbaçının şaklaması ile dinleyicilerini sihirli bir yolculuğa çıkarır.

A Better Way to Educate Through Storytelling!

Hikâyelendirme Yöntemi İle Daha Etkili Bir Eğitim!

STORYTELLING is the way we learn naturally; it conveys emotions as well as information.

Have you ever noticed that when you're being crammed with facts and information only a certain amount tends to stick in your brain and the rest just disappears into some type of informational overload ether? However when you're told a story with the facts in context, more information is actually retained. This could easily be attributed to the fact that just like with our emotions, human brains are "hard wired" for stories.

But even after the development of rock art, cave drawings, and the written language oral storytelling was still the primary conveyance of information, history and entertainments. Many of our classic pieces of literature originated from the ageless art form of oral storytelling. Classic works such as "The Iliad and the Odyssey", "Beowulf", "Cinderella" and most world mythologies (the list is endless); all had their genesis in oral storytelling. Stories were told to convey a lesson, to teach, to educate.

Storytelling can be an incredible teaching tool. In the classroom, the role of storytelling can go far beyond the acquisition of

"Hikâyelendirme" yöntemi, doğal olarak öğrendiğimiz bir süreçtir. Duyguların yanı sıra bilgileri de aktarır. Beynimizin, bilgiler ile dolu olduğunda bu bilgilerin sadece belirli bir miktarını hafızada saklayıp diğer bilgileri ayrı yüklemeden dolayı sildiğinin farkında musınız? Hâlbuki bu bağlamda bilgiler, size "öykülenmeye" yöntemi ile aktarılırsa daha fazla kalıcı olur. Bu gerçek, beyninizin hikâyelere sıkı sıkıya bağlı olduğunu gözler önüne serer.

Kaya sanatı, mağara çizimleri ve yazı dilinin gelişmesinin hemen sonrasında bile sözel anlatım; bilgilerin, tarihin ve eğlencelerin aktarılmasında hep öncelikliydi. Birçok edebiyat ürünü, asla eskimeyen sözel sanat biçiminden meydana gelmiştir. İlyada ve Odysseia, Beowulf, Kükkedisi, dünya mitolojisi (ki bu listenin sonu yoktur) çıkış noktası sözel sanattır. Hikâyeler ders vermek, öğretmek ve eğitmek için anlatılmıştır.

Hikâye anlatımı (öykülenmeye), inanılmaz bir eğitim aracı olabilir. Sınıf ortamında öykülenmenin rolü, edebiyat edininiminden çok daha ötelere ulaşır. Bunun hikâye içinde, olay ile kişiden kişiye geçen duygulardan kaynaklandığını inanıyorum. Hikâyeler, içinde anlatılan olaylar sayesinde bilgi ve gerçekleri daha kolay verir.

Many of our classic pieces of literature originated from the ageless art form of oral storytelling.

Birçok edebiyat ürünü, asla eskimeyen sözel sanat biçiminden meydana gelmiştir.

literature. I believe this is due to the additional emotional content that can be delivered through a story. Information that is then even more thoroughly retained, because the input of facts is received on an emotional as well as an intellectual level, this allows for the new information to be stored in a much deeper part of the memory within the human brain. Because of this often overlooked fact, I feel that oral storytelling should be considered one of the better ways to educate and teach information. It can be used in all aspects of learning if applied properly.

Telling stories, reading and writing all work together to better communicate the lesson. By weaving storytelling into the curriculum, Educators can tap into a deep need in the human spirit, to receive information through stories and emotion. I hold up as an example, my own experience as a musical theater performer. Over the years when presented with a large challenging role with much dialogue and numerous solos, I have always found that no matter what the length or complexity of the song (i.e. the 12 minute long "Soliloquy" of Billy Bigelow from "Carousel") that the songs are easier to recall, even years later, primarily because they were learned, taught, with a higher level of emotionality and thus were repositioned and stored in an even deeper portion of the brain, a better form of long term memory.

Try it for yourself. Think back to your early school years, try to remember a song you may have learned or even heard a few times, you'll most likely be surprised at how much of the song you actually do remember. Now think back, how many of your teachers names can you recall? I bet it's not many or at least not as easy to bring to mind. The imprint of emotionality has caused the song to become seated deeper in your memory, deeper learning. I imagine more people can recall the words to "Margaretville" than can recall the date of the signing of the "Magna Carta".

Storytelling strengthens the imagination. To imagine is to envision and to see beyond what is readily apparent. The ability to imagine and envision is the proven basis of all creativity and creativity creates the power of problem solving in many different occupations, learning modalities and life situations.

By the way the "Magna Carta" was signed in 1297.

Bundan dolayıdır ki sözel anlatım, eğitimdeki en iyi yöntemdir. Amacına uygun bir hâlde uygulandığında birçok değişik şekilde uygulanabilir. Hikâye anlatımı, okuma ve yazma unsurlarıyla birlikte kullanıldığında en etkili iletişimini sağlamaya yönelik olur. Eğitimciler, öyküleştirmeye yöntemini müfredatda dahil ederek hikâyelerden istifade edebilirler. Bir müzikal tiyatro oyuncusu olarak şunu söyleyebilirim: Şarkı, her ne kadar (Carousel'den Billy Bigelow'un 12 dakikalık solosu) karışık ve uzun olsa da şarkının duygusal yoğunluğunu yıllar sonra bile uzun süreli hafızada yaşatması ve zihnimizin derinlerinde saklaması daha kolaydır.

Bunu, kentin için dene. Okulunun ilk yıllarını düşün, öğrendiğin bir şarkıyı hatırlamaya çalış ve hatta birkaç kez dinle. Şarkıları ne derece hatırladığını gördükçe şaşıracaksın. Ve şimdi kaç tane öğretmeninin ismini hatırlayabiliyorsun, tekrar düşün. İddia ediyorum, sayısı çok olmayacağı veya en azından kolayca hatırlamak mümkün olmayacağı. Duyguların etkisi; bilginin, hafızanızın derinlerine yerleşmesini sağlar. Margaretville'in sözlerini, Magna Carta'nın imzalanma tarihinden çok daha kolay hatırlayabileceğinize inanyorum.

Hikâye anlatımı, hayal gücünü kuvvetlendirir. Vizyonu hayal etmek, kolayca anlaşılabilmeyenin ötesini görmek ve daha ötesini düşünmek... Hayal edebilmek ve tasavvur edebilmek, tüm üretkenliğin kanıtlanmış temelidir ve üretkenlik, problem çözmenin gücünü ortaya çıkarır. Üretkenlik birçok farklı meslekte, öğrenme yöntemleri ve yaşam koşullarında problem çözme gücünü oluşturur.

Bu arada "Magna Carta" 1297 yılında imzalanmıştır.

Çerkes Karadağ

Çerkes Karadağ was born in Kağızman in 1951. He graduated from the Department of Graphic Arts in the Faculty of Education at Gazi University. Since 1971, he has been working as a graphic designer, director of advertising, publisher, advertisement photographer and motion picture inspector. He served as a photographer in the Turkish Ministry of Culture and Tourism. Karadağ has had numerous solo exhibitions and has participated in many group exhibitions, panels, symposiums and competitions in Turkey and abroad. His works can be seen in national and international public and private collections. He and his works have been published and broadcasted in many important Turkish art magazines, local and national newspapers, radio and TRT (Turkish State Radio and Television) channels. He has also published five photography albums, five theoretical books, one essay and one documentary screenplay. Karadağ has received many awards for his works. He is a member of photographic associations such as AFSAD, FSK, GESAM, FIAP and the Art Institute in Ankara.

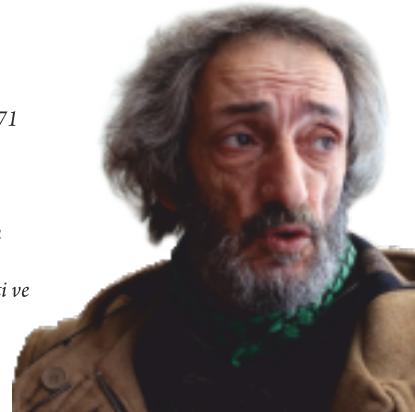
The Story Of A Photographer

Bir Fotoğrafçının Hikâyesi

Çerkes Karadağ

Çerkes Karadağ 1951 yılında Kağızman'da doğdu. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümünden mezun oldu. 1971 yılından beri grafiker, tasarımcı, reklam yönetmeni, yazar, tanıtım fotoğrafçısı, film denetçi olarak çalıştı. Kültür Bakanlığı'nda fotoğrafçı olarak görev yaptı (1978-1979) Aynı zamanda reklam ve tanıtım kampanyaları yürüttü. 100'ün üzerinde sunum yaptı. 1980 yılında beri birçok üniversitede fotoğrafçılık dersleri verdi. Ulusal ve uluslararası fotoğraf yarışmalarına ve bienallere; Türkiye'de ve yurt dışında birçok karma, ortak ve çaplı sergilelere katıldı. Ulusal ve uluslararası fotoğraf ödülleri kazandı. Dergi ve gazetelerde fotoğraf sanatı konusunda makaleler ve denemeler yayınlandı. Kendisi ve fotoğrafları birçok Türk şair, yazar, ressam ve seramikçinin eserlerine konu oldu. Ankara'da siyasal tanıtım fotoğrafları çekti ve politikacı portreleri konusunda uzman bir fotoğrafçı olarak ün yaptı. Bugüne dekin Türkiye'nin önemli sanat dergilerinde, mahalli ve ulusal gazetelerde, radyo ve TRT kanallarında sanatsal çalışmalarını konu alan birçok haber, röportaj ve söyleşi yayımlandı.

Every picture has a two dimensional story. Those as aggregating and amalgamating particular incidents and events in the photographer's life and those as perceived and interpreted by the viewer.

Is photography art?

Photography, in itself, actually is not an art unless it is treated by an artist. Photography involves technology. And accordingly it has both do with industry and markets and creativity. Thence, photography might be considered a form of art only when it is created by an artist through aesthetic interpretation and/or manipulation. What I mean is photography should be an extension of mind and a medium to depict ideas.

How would you compare photography as an art in Turkey to global photography?

It is quite common among many people that photography in Turkey is behind global photography, which I absolutely do not agree with as photography was introduced into Ottoman domain soon after it was invented in 1839. I do not think there is any particular country or authority which is superior to others and is in a position to supervise the art of photography. As to the art of painting, Turkish painting emerged six centuries later than western painting. Naturally, throughout this period westerners made a great deal of progress and acquired a lot of experience. However, we cannot impose this onto photography. I believe that photography as an art in Turkey is in no particular way inferior to its counterparts around the world ... From 80s onwards Turkey has taken part in competitions and exhibitions and we have achieved great success.

Do you think the saying 'Each photo have a story' has any truth in it or is it just a cliché.

Of course it is not. Every picture has a two dimensional story.

*Her fotoğrafın iki boyutlu bir hikâyesi vardır.
Fotoğrafının kendi gerçeğle karşılaştiği hayatı
olayların buluşmasından doğan hikâyeler ve bu fotoğrafın
çekilmesinden sonra izleyicinin fotoğraf karşısında
tanımladığı ve buluşturduğu hikâyeler...*

Fotoğraf neden bir sanattır?

Fotoğraf aslında bir sanat değildir. Fotoğraf ancak bir sanatının elinde sanat olabilir. Çünkü fotoğraf dedigimiz şey sonuc olarak teknolojik bir materyaldir. Bir yönyle endüstriye, diğer yönyle üretkenliğe bağlı... Bu bakımdan fotoğrafın kendisi sanat değil ama bir sanatının elinde bir yorumla tabi tutulmuşsa, estetik bir fikri düzenlemeyle hayatı geçirilmişse fotoğraf bir sanattır. Eğer fotoğraf zihnin uzantısı olacaksa, bir düşüncenin ortaya konulmasında bir işe yarayacaksa sanata doğru gider.

Peki, dünya ile kıyasladığımızda Türkiye 'de fotoğrafçılığı ne düzeye buluyorsunuz?

Şimdi birçok insan Türk fotoğrafının dünyadan geri olduğunu düşünüyor. Aslında bu çok yanlış bir görüş çünkü fotoğraf 1839'da keşfeden hemen 2 ay sonra Osmanlı topraklarında görülmeye başlandı. Dolayısıyla fotoğraf alanında dünyada kimse kimseye öğreteceği bir şey yok. Eğer resim sanatını ele alıksak batı resmi Türk resminden 600 yıl önce başladı. Dolayısıyla bütün deneyimleri önce onlar yaşadılar. Bir ressam batı resminden etkilenebilir. Gerek teknik gerek yorum açısından bir şeyler öğrenebilir. Ama fotoğraf alanında böyle bir şey yok. Şimdi sorunun başlangıcına gelirse ben Türkiye'de fotoğrafçılığın dünyadan hiç aşağı kalmadığını söyleyebilim. 1980'li yıllarda itibaren biz genç kuşak dünyadaki önemli yarışmalara ve sergilere katıldık ve büyük başarılar elde ettik.

Peki, sizce de her fotoğrafın bir hikâyesi vardır sözü doğru mudur yoksa bir klişe midir?

Klişe değil elbette. Her fotoğrafın iki boyutlu bir hikâyesi vardır.

Photography might be considered a form of art only when it is created by an artist through aesthetic interpretation and/or manipulation.

Bir sanatçının elinde bir yorumla tabi tutulmuşsa, estetik bir fikri düzenlemeyle hayatı geçirilmişse fotoğraf bir sanattır.

Those as aggregating and amalgamating particular incidents and events in the photographer's life and those as perceived and interpreted by the viewer. This is what makes a certain picture two dimensional. For instance, a picture from the eighteenth century is somewhat mysterious and unveiled as to the historical facts it bears. We might not know who the subjects in this particular picture are. However it is possible for the viewer to extract a new and a subjective story out of it. These images, free from the histories drawn up by states, eventually, bear an alternative civil history.

What is your outlook on Turkish educational system?

Turkish educational system, I think, has undergone a dramatic transformation, particularly in the last decade. We now are able to compete with the United States. I remember, just a few decades ago, there were universities only in Istanbul, Izmir and Ankara. Currently, Turkey is abundant with universities, both private and public, private colleges and vocational schools.

If you were asked to photograph a classroom would it be black and white or in colour?

We photographers never depart from the traditional black and white photography. I think colour photograph only reproduces a copy of real life. Colour represents and heightens reality. On the contrary, I believe, a photographer does not want to convey reality. What we desire to communicate is something metaphysical and transcendental, which could be achieved, to an extent, through black and white photography.

Do you think stories have a power in education?

Stories have power both in education and everyday life. We do share stories in our everyday life through dialogues, T.V., movies, social networks etc. Stories are, almost inherent, parts of our lives.

Do you think photography should be included in syllabi in schools?

We should be far beyond questioning the presence of photography in schools. I gave my child a disposable camera when he was only three. First thing he did was to ask me to pose for the camera. The answer, I think, is he faced real life and wanted to place me somewhere in it. As a painting teacher I have always thought painting classes in Turkish schools are quite detrimental due to their alienating nature. By alienating I mean painting classes cause students to drift away from the real world. On the other hand a pupil with a camera is expected to and will make contact with his/her very immediate environment. Everything in this environment to which a

Fotoğrafının kendi gerçeğiyle karşılaştığı hayatı olayları buluşmasından doğan hikâyeler ve bu fotoğrafın çekilmesinden sonra izleyicinin fotoğraf karşısında tanımladığı ve buluşturduğu hikâyeler... Dolayısıyla fotoğraf çift yönlü bir anlatıma sahiptir. Şöyle düşünelim 18. Yüzyıl ortalarında çekilmiş bir fotoğrafta artık olayın ne olduğunu bilmiyoruz. Olayda yer alan kişilerin kim olduklarını bilmiyoruz. Hangi zaman ve zeminde çekildiğini de bilmiyoruz. Yani tarihin derinliklerinde kaybolmuş bir hikâyesi var fotoğrafın. Ama biz onu yeniden izleyerek, tanımlayarak, okuyarak yeniden bir hikâye oluşturabiliriz. Bu öyküler birleşerek resmi tarihin dışında bir sivil inisiyatif oluşturuyor. Bir sivil tarih oluşturuluyor, alternatif bir tarih oluşturuyor...

Peki, şuan ülkemizdeki eğitim sisteminin bir fotoğrafını çekmeniz istenirse ortaya nasıl bir şey çıkar?

Türkiye'de eğitim sistemi ciddi oranda kabuk değiştirmekte. Özellikle son yıllarda büyük ülkelerle yarışır düzeye geldi. Örneğin Amerika'yla yarışıyor. Bizim öğrenciliğimizde sadece Ankara, İstanbul ve İzmir'de üniversite vardır. Şimdi bütün şehirlerimizde üniversite var, özel kolejler var İngilizce eğitimi veren okullar var. Teknik eğitim veren okullar var.

Anladım Peki Türkiye'de bir sınıf fotoğrafı çekseniz fotoğrafı renkli mi siyah beyaz mı çekerdiniz?

Biz sanatçılar fotoğrafın siyah beyaz geleneğinden hiç uzaklaşmayız. Çünkü renkli fotoğraf hayatın bir kopyasını alır. Ve renk devreye girmiştir gerçek hayat girmiş demektir. Oysa başarılı bir fotoğrafçı asla gerçeği anlatmak istemez. Sadece gerçeği çağrıştırmak ister. Bunun için de daha gerçek üstü değerlerle yani mevcut görünene değil, bilincimizi ve ruhumuzu ayağa kaldırın görüntülere yönelik ister. Siyah beyaz da bunu biraz pekiştirir.

Peki, hikâyeyin eğitimdeki gücüne inanıyor musunuz?

Hikâyeyin eğitimde gücü olduğu kadar günlük yaşamda da gücü vardır. Çünkü günlük yaşamın içinde hepimiz birbirimize hikâyeler anlatıyoruz. Haber programları, televizyon programları, sinema filmleri bize hikâyeler anlatır. Dolayısıyla hikâye anlatmak hayatımızın doğal bir uzantısıdır.

Sizce okullarda fotoğrafçılık dersleri verilmeli mi?

Verilmeli mi sorusu bile fazla çünkü çok geç kalınmış bir şey. Ben kendi çocuğu 3 yaşındayken eline bir çekimlik kamera vermiştim. İlk yaptığı şey bana bana poz verdirtmek oldu. Bu olay çok ilgimi çekti. Neden 3 yaşındaki çocuk bana poz verdiriyor? Çünkü birden hayatla karşılaştı ve beni bir yere oturtmaya çalıştı. Türkiye'deki resim eğitimini bir resim öğretmeni olarak oldum olası çok sakat

A photographer does not want to convey reality. What we desire to communicate is something metaphysical and transcendental

Başarılı bir fotoğrafçı asla gerçeği anlatmak istemez. Sadece gerçeği çağrıştırmak ister.

camera is pointed at is real. Camera is pointed at realities not at fantasies and this is what makes photography one of the most realistic forms of arts. A kid through a camera first becomes a witness, then a narrator and finally a maker.

Do you have any photograph whose story you have never revealed?

Each photograph has its own traces and roots in my mind. I do not just go out and shoot randomly. I follow a system within which I pursue images involving and corresponding pre-constructed stories of my own. I mean I provide my viewers with predesigned moments and stories.

There is an almost inevitable statement we hear in art exhibitions starting, "I think what the artist wants to convey here is..." How many of the viewers of your photographs do you think have really been able to penetrate into the original stories?

There is no such photograph as equally corresponding to the interpretation by the viewer. This is due to the relativity inherent in the relationship between the percept and the perceiver. For instance, a photograph depicting a crying child may have been taken only to show a crying child, which, however, might remind the viewer a lost child. I mean each photograph has one or more references to something in subconscious. Thus, I cannot assert that one can wholly comprehend the essence of a work of me which bears something personal and accordingly is, to an extent, obscure to the viewer.

Do you believe you have a mission to communicate messages through your photographs?

Photography is not a tool. It is a language. If photography is considered in a utilitarian point of view then it becomes a tool substituting for institutions and authorities. The purpose here is expression and enlightenment. Photography does not and must not dictate. There are other tools which could be used to this end. Photographer only catches or in other words quotes a moment in life which is in turn complemented by the viewer.

Thank you for your time and for this fascinating interview.

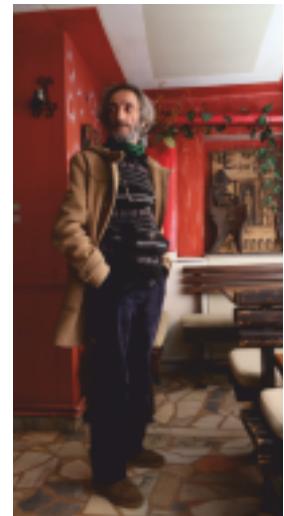
bulmuşumdur. Çünkü çocukları gerçek dünyadan koparmaya çalışıyor resim eğitimi veya böyle bir uygulama yürüttülyor. Oysa çocuğun eline kamera verilmesi halinde çocuk önce içinde bulunduğu gerçekte konuşmaya başlıyor. Kamerاسını yönettiği her şey gerçektir. Çünkü fotoğraf makinası duşlere yöneltilmez, daima gerçek yaşama yöneltir. Ve gerçekle temas kuran nadir sanatların başında fotoğraf gelir. Çocuk kamerayla gerçek yaşamı gördüğü zaman önce tanık olur, sonra tanımlayıcı olur. Sonrada karar verici olur.

Peki, gelelim son soruya. Şimdiye kadar çektiğiniz fotoğraflar arasında hikâyesini anlatamadığınız bir fotoğraf var mı?

Her fotoğrafının bende derin izleri var. Çünkü benim fotoğraf çalışma tarzım sokağa çıkip rastlantıları elde etme değil. Zihnimde, bilincimde kurgularımı yaptığım, anlatmayı düşündüğüm ve onun hayatındaki karşılığımı aradığım bir sistematigi yürütürüm ben. Yani yaşamış bir öyküyü sunmak yerine, izleyicime kurguladığım bir öyküyü sunarım.

Peki, bir şey soracağım. Bir resim sergisine gittiğimizde genelde tablolara veya fotoğraflara bakıp "Bence bu tabloda sanatçı şunu anlatmak istemiş," falan gibi yorumlar yaparız. Acaba sizin fotoğraflarınızı gören kişilerin kaç tanesi o fotoğrafın arkasındaki hikâyeyi tahmin ediyorudur?

Hiçbir fotoğrafının anlattığı öykü algılanan öykü değildir. Çünkü her fotoğrafa biz bir olayın çerçevesine değil kendi gerçekliğimize bakarız. Örneğin ağlayan bir çocuk fotoğrafında fotoğrafının amacı aç bir çocuğu vurgulamak olabilir. Ama bunu gören bir kişi pekala kaybettigiğini çocuğunu hatırlayabilir. Yani her fotoğraf bilincümüzdeki gerçeklerle, anılarla beslenir. O yüzden herkes benim hikâyemi anılar diyemiyorum.

Peki, siz fotoğrafçılığı kullanarak insanlara bir mesaj ulaştırma telaşı yaşıyor musunuz?

Fotoğraf asla bir anlatım aracı değildir. Bir dildir. Tipki diğer diller gibi. Fotoğrafçı bir şey anlatmaya kalkarsa, o zaman Milli Eğitimin, okulların veya öğretmenlerin yerine geçmiş olur. Fotoğrafın görevi anlatmaktadır. Fotoğrafın görevi zihni ve bilinci aydınlatmaktır. İnsanın eleştiren taraflarını açığa çıkarmaktır. İnsanların olaylar karşısında yeniden düşünmesini zemin hazırlayacak bir atmosfer oluşturmaktır. Fotoğrafçı anlatmaya soyunursa sonuç iyi olmaz. Çünkü fotoğrafçıdan daha iyi anlatacak mekanizmalar zaten vardır. Fotoğrafçı hayattan sadece bir kesit seçer. Veya hayattan bir alıntı yapar. Bu alıntıyu izleyici zihniyle, bilinciyle, kültürel seviyesiyle tamamlar

Harika bir röportaj oldu. Çok teşekkür ederiz.

10 Short Stories You Must Definitely Read Before You Die

Ölmeden Önce Mutlaka Okumanız Gereken En İyi 10 Kısa Hikâye

When we talk to our friends or families about the stories, which truly affect us and manage to find a place in our hearts, we are usually recollecting a short story. Although the short story has been around for hundreds of years, it did not gain universal popularity until the 19th century, when writers like Chekhov, Poe, and Maupassant elevated the short story to its proper place. Many consider the 21st century as being the Golden Age of the short story and this article attempts to rate (in descending order) the best short stories of this era.

Here are the Top Ten Short stories you must read before you die

"Okuduğumda kalbime kazınmıştı." dediğimiz zaman kısa hikâyeler gelir aklimiza. Kısa hikâye, yüzyıllardır var olmasına rağmen, 19. yüzyıla kadar tür olarak dünya çapında bir popülerlik kazanamadı. Maupassant, Poe ve Chekhov gibi yazarlar sayesinde bugünkü yerlerini aldılar. Birçokları 21. yüzyılın, kısa hikâyeler için "altın çağ" olduğunu düşünür. İşte ölmenden önce mutlaka okumanız gereken en iyi 10 kısa hikâye:

A Good Man is Hard to Find - Flannery O'connor

It's hard to come up with a 'best of' literary checklist, without mentioning Flannery O'Connor. 'A Good Man is Hard to Find' written in 1953 is a major short story in American Literature. It is brutal and the grandmother is laid bare at the end, not just by the violence. She's denuded of everything, her faith and belief in her family. All the illusions and ironies are used in the story for a powerful and unexpected ending.

A Good Man is Hard to Find - Flannery O'connor

Flannery O'Connor adı geçmeden "edebiyatın en iyileri" adlı bir listeden bahsedilemez. 1953 yılında yazılmış olan "A Man is Hard to Find" Amerikan edebiyatının önemli en önemli eserlerinden biridir. Ailesindeki sadakatinden, inancından, kısaca her şeyinden soyutlanmış bir kadının, hikâyeyinin sonunda tek başına kaldığı, vahşet içeren acımasız bir hikâyedir bu. Hikâyedeki tüm illüzyonlar ve ironiler okuyucuya etkili ve beklenmedik bir sona sürüklmektedir.

Big Two-Hearted River – Ernest Hemingway

"Big Two-Hearted River" is a two-part short story written by the author, Ernest Hemingway, and published in 1925. It features a single protagonist, Hemingway's recurrent character, Nick Adams. This story concludes Hemingway's collection of short stories entitled 'In Our Time.' It also serves as an example of Hemingway's, 'iceberg theory' which is a method of storytelling which only gives the bare facts and leaves it up to the reader to make inferences. In context, this is a story about war, wounds, and living with memories and ghosts. Hemingway's prose is so short, direct, and concise because it speaks to a man focusing on the small details of life in order to avoid thinking about anything else.

Big Two-Hearted River - Ernest Hemingway

1925 yılında Ernest Hemingway tarafından yazılan Big Two-Hearted River iki bölümden oluşan kısa bir hikâyedir. Hemingway'in daimi karakteri Nick Adams bu hikâyede de ana karakter olarak yer alıyor. Hikâye, Hemingway'in okunışı kısa hikâyelerinden biri ve "In Our Time" koleksiyonunun sonuncusunu oluşturuyor. Hikâye örgüsünde salt gerçeklikler sunularak okuyucunun sonuçlara kendisinin ulaşması bekleniyor. Savaş, yaralanmalar, hayaletler ve anılarla yaşam üzerine yazılmış bu hikâyede Hemingway kısa, öz ve doğrudan bir anlatımı benimsemiş.

The Rocking Horse Winner by D. H. Lawrence

"The Rocking-Horse Winner" is a short story by D. H. Lawrence. It was first published in July 1926; the story describes a young middle-class English woman who "had no luck." Though outwardly successful, she is haunted by a sense of failure. D. H. Lawrence wrote the story in omniscient third-person point of view, enabling him to reveal the thoughts of the characters. There was also a great sense of poverty in the story.

The Rocking-Horse Winner - D. H. Lawrence

The Rocking-Horse Winner D. H. Lawrence tarafından yazılmış kısa bir hikâyedir. İlk olarak 1926 yılında basılan hikâye, hayatı hıç şansı olmayan orta sınıf bir İngiliz kadını bizlere tanır. Diştan bakılınca başarılı görünse de aslında başarısızlığa kendini hapse etmiş bir kadın. D.H Lawrence hikâyeyi 3. açıdan ustaca sunmuş. Bunu yaparken de karakterlerin duşüncelerini açığa çıkarma fırsatı bulmuştur. Hikâyenin bütününe yansıyan büyük bir yokluk duygusu her sayfada hissediliyor.

A Haunted House by Virginia Woolf

"A Haunted House" is a short story which belongs to the fantasy genre about a ghost couple and a living couple who occupy the same dwelling. The action takes place in a coastal region of South - eastern England in a house in an unidentified place, where there is a farm. The time is situated in the late nineteenth century or the early twentieth century. The tone is playful and light-hearted. In the end, the reader realizes that the ghosts - who are conducting a search - pose no threat to the living couple. It might seem like ghosts are not always dangerous as we think.

A Haunted House - Virginia Woolf

Fantezi türünde olan bu hikâye, bir hayalet ve aynı evi paylaşan iki çifti anlatır. Hikâye, bir çiftliğin bulunduğu bilinmeyen bir mekânda, İngiltere'nin güneydoğusunda bir sahil bölgesinde 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın başlarında geçer. Hikâyenin dokusu eğlenceli ve tasasızdır. Okuyucu, hayaletlerin yanlarında yaşayan çifte herhangi bir tehdit unsuru oluşturmadığının farkına varır. Hikâyede, hayaletlerin tehlikeli olmadığı mesajı verilmektedir.

'In The Penal Colony' by Franz Kafka

Kafka called this one his "dirty story," and thought it imperfect; however it's one of the best in the world. In the story, a machine punishes its victims by writing on them over and over until their bodies give out, but it is as if, the body is the source of every problem and every weakness in the tale. This story is definitely one of Kafka's classics, and it is still known as a hit in the genre of the short story.

In The Penal Colony - Franz Kafka

Dünyanın en iyi hikâyelerinden bir tanesi olmasına rağmen Kafka bu hikâyesini "kirli" olarak nitelendirir ve hikâyenin kusurlu olduğunu düşünür. Hikâyede bir makine, suçların vücutu üzerine suçlarını kazıyarak onları cezalandırır. Ayrıca bu hikâyede her sorunun ve zayıflığın kaynağı insan vücutuymuş gibi algılanır.

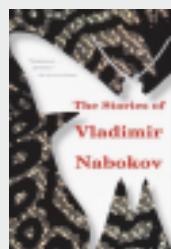
"Signs and Symbols" Vladimir Nabokov

We revere this story for its ability to turn every tiny detail into a portentous disaster; it is not needed to mention the fact that it's penned in Nabokov's effortlessly gorgeous, silvery prose. An old Jewish couple goes to visit their son in the mental hospital; he has attempted to kill himself. They go home and look through a photo album, eat some jam as if nothing happens. The phone rings and you will see what happens next. But the whole thing is, perhaps, both a comment on the nature of insanity and the nature of the short story itself, with all its rules and strangeness and banality. And all its symbols, of course ...

Signs and Symbols - Vladimir Nabokov

Bu hikâye küçük bir detayı bile olağanüstü bir felakete dönüştürebildiği için oldukça hayret verici. Tabi ki hikâyenin Nabokov'un müthiş kaleminden çıktığımı söylemeye gerek yok. Hikâyede yaşlı bir Yahudi çift intihara teşebbüs eden oğullarını akıl hastanesinde ziyaret eder. Daha sonra eve dönerler, hiçbir şey olmamış gibi fotoğraf albümüne bakar ve reçel yerler. Sonra telefon çalar ve olaylar gelişir. Hikâyedeki bütün gerçeklik aslında deliliğin doğası üzerine ele alınan düşüncelerdir. Kuralların bütün tuhaftığı, sıradanlığı ve tabi ki semboller ile aslında hikâyenin ta kendisidir.

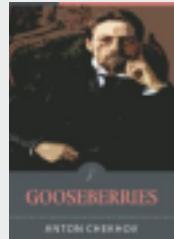
'Gooseberries' Anton Chekhov

Chekhov's stories are indisputably among the greats, and this one, written rather late, is one of our favourites. Chekhov probes at both the frailty and the worth of humanity, not to mention the nature of life. But like most of Chekhov's stories, there's no clear moral, there's no obvious takeaway. Indeed, everything is hidden that helps the readers find their ways.

Gooseberries - Anton Chekhov

Chekhov'un hikâyeleri şüphesiz ki en iyiler arasındadır. Diğerlerine nazaran daha yeni olmasına rağmen Gooseberries listenin başında kendine bir yer edinmiştir. Chekhov'un araştırmaları, insanların zaafları ve değerlerini ele alır, yaşamın doğası ile ilgilenmez. Fakat Chekhov'un çoğu hikâyesinde olduğu gibi Gooseberries'de doğrudan anlatılan bir erdem ya da bir kaçış yoktur. Gerçekte her şey gizlidir ve okuyucuya hikâyede yolunu bulması için yardım eder.

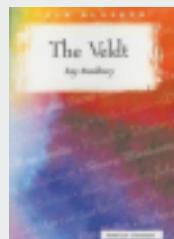
"The Veldt" Ray Bradbury

"The Veldt" is a short story written by Ray Bradbury that was published originally as "The World the Children Made." This tale, from one of the greatest science fiction writers in history, is deliciously wicked. Though it was written in 1950, this kind of story will never get old. The rise in the popularity of television had a direct influence on Bradbury's story "The Veldt." At the time the story was written, many American families were acquiring their first television sets, and no one was sure exactly how this new technology would impact the relationships among family members. Some people were afraid that watching too much television would lead to the total breakdown of the family unit. This fear is directly reflected in 'The Veldt.'

The Veldt - Ray Bradbury

"The Veldt" Ray Bradbury tarafından yazılmış ve asıl adı "The World the Children Made" ile ilk olarak basılan kısa bir hikâyedir. Tarihte en iyi bilim kurgu yazarlarından Ray Bradbury'c ait olan bu seytani hikâye oldukça sürüklüyor. 1950 yılında yazılmış olmasına rağmen hiç eskimemiştir. Televizyonun popüleritesinin artmasının bu hikâye üzerine doğrudan bir etkisi vardır. Hikâyenin yazıldığı dönemde, birçok Amerikan ailesi televizyonlarını daha yeni edinmişti. Hiç kimse yeni gelen bu teknolojinin aile bireyleri arasındaki ilişkiye nasıl etkileyeceğini bilmiyordu. Bazıları ise televizyonun çok fazla izlenmesinin aile birliğinin tamamen çökmesine neden olacağından korkuyordu ve hikâyenin geneline yansyan duyuğu bu korkuyordu.

The Last Leaf- O. Henry

'The Last Leaf' is a wonderful short story by O. Henry. Set in Greenwich Village, England, it depicts characters and themes typical of O. Henry's works. It talks about the true meaning of friendship. The story takes place in Washington. Johnsy and Sue are best friends living in Greenwich Village and the story is about their life. A sick artist with no will to live feels she will die when the last leaf falls from the tree by her window--yet for some reason the leaf hangs on. This makes the readers be curious about the events during the entire story.

The Last Leaf O. Henry-

The Last Leaf O. Henry'in muhteşem bir hikâyesidir. İngiltere'de Greenwich Köyü'nde geçen hikâyede O. Henry'nin klasik karakterlerini ve temalarını görebiliriz. Hikâye, Washington'da geçmektedir ve arkadaşlığın gerçek anlamı üzerinde durur. Johnsy ve Sue Greenwich köyünde yaşar ve çok iyi arkadaşlardır. Hikâye de onların hayatlarını konu alır. Yaşama hevesini kaybetmiş hasta bir ressam, odasının penceresi önungdeki ağaçın son yaprağı düşüğünde öleceğini düşünmektedir. Fakat bir sebepten yaprak düşmemekte direnir. Bu durum bütün hikâye boyunca okuyucuda merak uyandırır.

The Black Cat - Edgar Allan Poe

This story is among my favourites. I think it's the scariest thing he ever wrote. It was first published in the August 19, 1843. It is a study of the psychology of guilt, often paired in analysis with Poe's "The Tell-Tale Heart". In both, a murderer carefully conceals his crime and believes himself unassailable, but eventually breaks down and reveals himself...and then the events break out.

The Black Cat - Edgar Allan Poe

Bu hikâye benim de favorilerim arasında. Bana göre Poe'nin yazdığı en korkunç hikâye. İlk kez 19 Ağustos 1843 yılında basılmış. Suçluluk psikolojisini anlatan bu hikâye değerlendirilirken genellikle Poe'nin "The Tell-Tale Heart" adlı hikâyesi ile eşleştirilir. Her ikisinde, katil istediği suçun üstünü örter ve kendi kendine doğruluğundan şüphe edilmez biri olarak inanır. Ne var ki sonunda yıkılır ve suçunu itiraf eder. Olaylar da bundan sonra patlak verir.

Master Of Mimicry

O Bir Taklit Ustası / Ercan Akışık

He is one of the most talented comedians in Turkey. He is a master that can imitate whatever he hears, and can reflect the psychology, gestures and mimics of whoever he would like to imitate. He is a man, who has his own story... and as he spoke with us, he told us his story.

In some of your interviews you were asked about what makes you different from the other comedians. Your answer was “I have a story.” So, what is your story? I mean in fact, humour has to be taken seriously. We are all in the same boat, and as a matter of fact, everyone has a story. However, my story is lying in my imagination and acquaintances, yet I never make an effort to amuse people. What I do is just share my points and these points usually make the audience laugh. After all, humour is written in our genes. As you know, Hacivat-Karagöz and Nasreddin Hoca lived on this region. Actually, since there are lots of unknown comedians in the society, it's not easy to make people laugh with jokes. That's the reason you must contribute to the joke. This is what mean, when I say “I have a story.” I avoid making jokes just to make people laugh and to amuse them.

Do you consider yourself a storyteller, as well? I absolutely do, because I am inspired by my past experiences. However, I don't get prepared beforehand. Clearly saying I don't take notes or outline my jokes before participating on a TV program. I talk spontaneously depending on individuals and settings.

You are most well-known for your mimicries. When did you begin mimicking ? In other words, when did you discover your talent?

I remember the period when colour TV was yet to be available. There used to be a black-and-white television in the front

O, Türkiye'nin en usta komedyenlerinden biri. Duyduğu her sesi taklit edebilme yeteneğine sahip olan bir usta. Taklidini yapacağı kişinin psikolojisinden, jest ve mimiklerine kadar her şeyini kopyalayan ve hikâyesi olan bir kişi. Ercan Akişik bizimle, kendisi olarak konuştu ve hikâyesini anlattı.

Daha önce basında yer alan bazı röportajlarda, diğer komedyenler ve stand up yapanlarla farkınızı sormuşlar. Siz de “Benim bir hikâyem var.” demişsiniz. Nedir sizin hikâyeniz?

Aşında bunu söyleyken mizahın ciddi bir iş olduğunu söylemeye çalıştım. Gittiğimiz yolların hepsi aynı. Yani herkesin bir hikâyesi var sonuçta. Ama benim hikâyem bazen hayal gücünden bazen de tanadığım gerçek kişilerden besleniyor. Ama ben kesinlikle kimseyi güldürmek için gayret göstermiyorum. Sadece tespit ettiğim şeyleri paylaşıyorum ve insanlar bunlara güliyor. Sonuçta mizah bizim genlerimizde var. Hacivat Karagöz ve Nasrettin Hoca bu toprakların ürünü. Ve toplumda çok fazla gizli komedyen olduğu için insanlara Türkiye'de espiri beğendirmek zor iştir. Bu yüzden yaptığım işin altını doldurmanız lazım. Benim bir hikâyem var derken bunları kastetmeye çalıştım. Sadece komiklik olsun diye oturup espiri üretmek istemiyorum.

Peki, kendinizi aynı zamanda bir hikâye anlatıcısı olarak da görüyor musunuz?

Kesinlikle hikâye anlatıcısı olarak görüyorum kendimi. Çünkü geçmişten ve yaşadıklarından besleniyorum. Ama hiçbir şeyi önceden kurgulamıyorum. Yani taklit yetenğini bir joker gibi kullanıyorum ama çekacağım bir programa gitmeden önce hangi espirileri yapacağımı düşünüp kâğıda notlar alıyorum. Ortama göre gelişiyor konuşmalarım.

Performanslarınızın en çok ilgi gören bölümleri de yaptığınız taklitler. Taklit yapmaya ne zaman başladınız? Veya şöyle sorayım, bu yeteneğinizi ilk defa ne zaman keşfettiniz?

My story is lying in my imagination and acquaintances, yet I never make an effort to

Benim hikâyem bazen hayal gücünden bazen de tanadığım gerçek kişilerden besleniyor.

windows of some shops. I remember, I could see a camera right on the top of the television. Once I saw myself on the TV, I would begin the program. A program that was watched and performed only by a child. Frankly speaking, I have been mimicking ever since childhood.

Who did you imitate first ?

My father. I guess I was 10.

You usually imply a message in your mimicries. These messages are understood when the audience laughs, they somewhat impress the people. Do you think this is the same in education as well? Do students learn better when they listen to a story or entertain?

Of course. The students are living, imagining and creating whilst they're listening to a story. It's like reading a book. They put themselves in the hero's or heroine's place and empathise with them. As long as you achieve to make the reader or listener feel the story, it becomes influential. Stories are the best way to succeed for sure.

You know the character Heredot Cevdet in the series Ekmek Teknesi. Could this character played by Hasan Kaçan become a role model as a teacher?

Obviously speaking, it wouldn't be right if I make judgments on this issue. After all, I am not an educator. However, I am of the opinion that we ought not to forget having fun with whatever we are learning. Speaking of which, let me tell you a story of mine from when I was studying in grade 10. The history teacher picked me for the oral quiz and asked "Talk about the invention of the printing press" I started answering but there was no technical information in my speech. I was talking spontaneously. I can't exactly remember what I told but everybody was rolling on the floor laughing. Although I may not have answered the question, my teacher had fun and laughed a lot, and, rewarded me with the highest score. It was probably my first performance. Then, the teacher must have mentioned about me in the teachers' room because every teacher picked me for the oral quizzes. Whilst a non-informative speech could leave such an impression, a knowledgeable address through stories will be more effective for sure.

Thank you for your time

Türkiye'de, daha renkli televizyon evlere girmeden önceki günleri hatırlıyorum. Bazı dükkânların vitrininde siyah beyaz televizyonlar olurdu. Televizyonun tepesinde de bir kamera... Ben kendimi televizyonda görür görmez başlardım programa. Tek seyircisi ve tek oyuncusu olan bir program... Yani çocukluktan başlayan bir şey...

İlk defa kimin taklidini yaptıınız peki?

Babamın... Galiba 10 yaşındaydım.

Yaptığınız taklitlerle -aslında çok klişe olacak belki ama- insanlara bir mesaj veriyorsunuz. Bu mesajlar da insanlar eğlendiği anda gittiği için çok etkili oluyor. Sizce eğitimde de aynı şey var mı? Yani öğrenci eğlenirken veya hikâye dinlerken daha iyi öğrenir mi sizce?

Elbette... Öğrenciler hikâye dinlerken yaşıar, hayal eder ve kendileri de bir şeyler katar. Aynen bir kitap okur gibi... Kendilerini oradaki hikâye kahramanlarının yerine koyar ve onlarla yaşırlar. Bir şekilde okuyucuyu veya dinleyiciyi olayın içine katmak, öğrenme kahçılığını sağlamak için en etken tekniktir. Bunu da hikâyelerden daha iyi yapan bir şey yoktur elbette.

Ekmek Teknesi isimli dizide Heredot Cevdet karakteri vardı. Hasan Kaçan'ın başarıyla canlandırdığı bu karakter sizce iyi bir öğretmen modeli olabilir mi?

Açıkçası şimdiki konuya ilgili çok fazla ahkâm kesmek istemiyorum. Sonuçta eğitimiçi değilim. Ama kendi fikrim şu: Ne öğrenirsek öğrenelim, eğlenceyi hiç unutmayalım. Dozunda olmak şartıyla eğlenceli ve güler yüze sunulan her şey inanın bana, çok kalıcı oluyor. Hani derseniz ki hikâyeyi anlatırken deform etmeden mizahi bir yapıda aktarma mümkün olabilir. Ama bu işi Hasan Kaçan gibi yapabilecek kaç öğretmen var, o da ayrı bir konu. Ama anlatış tarzı olarak etkili olabilir. Bu konuda bir hatırlamı anlatayım: Lise ikinci sınıflığım. Tarih öğretmeni beni sözlüye kaldırdı. Soruyor: "Matbaanın bulunusunu anlat." Ben bir şeyler anlatıyorum ama inanın anlattığım şeyin içinde matbaanın bulunusuya ilgili ders kitabından alınan hiçbir teknik bilgi yok. Sadece matbaanın bulunusundan yola çakarak bir şeyler anlatıyorum. Ne söylediğimi tam hatırlıyorum ama sınıfın yerlere yattığı bugün gibi aklında. O gün soruya cevap veremedim belki ama hoca da çok gündü ve onun da hoşuna gitti. Belki de ilk stand up gösterim oydum. Yıldızlı bir "ON" aldım. Sonra herhalde hoca öğretmenler odasında anlatmış mı ne? Coğrafya öğretmeni ve sırasıyla diğer hocalar her ders beni sözlüye kaldırmaya başladılar. İçinde bilgi olmayan bir konuşma bile bu kadar ilgi çekerken birikimi olan birinin anlatacağı şeyler hikâyeleştirmesinin etkisini siz düşünün.

Vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

I am of the opinion that we ought not to forget having fun with whatever we are learning.

Ne öğrenirsek öğrenelim, eğlenceyi hiç unutmayalım.

macenta
publishing & media

info@macenta.com.tr

When education gives you questions,
Macenta
has answers.

OXFORD UNIVERSITY PRESS
Educational and Children's Division

MACENTA ACADEMY

About Kathy Jessup

Edmonton children's Writer and Storyteller Kathy Jessup is now into her second decade of entertaining audiences. Over the years she's performed her original tales in countless schools, libraries, concerts and festivals across Canada - from Inuvik to Regina, and from Vancouver to Halifax. Kathy's stories and articles have appeared in various publications including the children's magazine chickaDEE, and the Alberta Centennial anthology Under the WideBlue Sky: Alberta Stories to Read and Tell published by Red Deer Press. When Kathy's not telling stories, she keeps busy with a number of different workshops including her very popular writing workshops for children. She's presented Tell Me A Story (for grades K-2) and Write On! (for grades 3-6) to school children throughout Alberta over the past fifteen years. Kathy also features these workshops at Teachers' Conventions and Professional Development Days for educational and literacy organizations.

Emotion in Storytelling

Hikaye Anlatımında Duygu

Whenever I am fortunate enough to see and listen to a great storyteller "live" in action, I am struck by their power to pull listeners in to a story, much like a gravitational force that's impossible to resist. While I'm not one to overly dissect a pleasant experience, I have pondered what factors contribute to distinguishing a good storyteller from a great one. I've come to believe that the most important ingredient is their use of emotion. Master storytellers seem to know exactly when to push and when to pull, when to hit the high emotional notes, and when to dig deep in to the soft underbelly of a tale.

In my writing workshops with children, I tell them that "feelings" are the energy of a story. Just like the gasoline that runs a car, feelings are the energy of a literary work. They lift the words off the page, and make a scene real in our imaginations. Think about it: the only time you, as a human being, don't feel emotion--is when you are dead. (Even in sleep we dream vivid, emotional dreams). So it follows that, if you don't include emotion in your story, your story is "dead" ... as in deadly boring! The ability to inject emotion in to a story, without it feeling forced or contrived, is a delicate balancing act. However I think there are a few basic principles that can govern a storyteller's approach.

1. If you don't feel the emotion yourself, your audience won't either ... no matter how hard you try to make it happen! You can't just say the words. Storytelling is so much more than reciting the events of a story smoothly and without error. If

Mükemmel bir hikaye anlatıcısını canlı olarak görme ve dinleme şansına eriştiğimde, dinleyicileri karşı koyması imkansız bir yerçekimi kuveti gibi hikayelerin içine çekmesinden hep etkilenmişimdir. Hoş bir deneyimi aşırı derecede inceleyecek olan ben değilsem hangi faktörlerin mükemmel bir hikaye anlatısından, iyi bir hikaye anlatıcısını ayırt etmeye katkıda bulunduğu konusunda ölçüp tartışmışımın. En önemli unsurun duyguya kullanımaları olduğu fikrine varmışımın. Usta hikaye anlatıcıları duygusal işaretleri tam olarak ne zaman itmesi ve çekmesi gerektiğini ve hikayenin yumuşak göbeğini ne zaman kazmaları gerektiğini kazması gerektiğini biliyormuş gibi görünebiliyorum.

Yazılı workshoplarında çocuklara "duyguların" hikayelerinin enerjisi olduğunu söylüyorum. Nasıl benzin bir arabayı çalıştırıyorsa, edebi bir eserin enerjisi de "duygulardır". Duygular kelimeleri sayfadan yukarıya doğru çekerler ve hayallerimizdeki sahneyi gerçekleştirirler. Bir düşünün: Bir insan olarak duygusu hissetmediğiniz tek an... öldüğünüz andır. (uyku ile canlı duygusal rüyalar görürüz. Böylece şunu söylebiliriz; eğer hikayenize duyguya katmazsanız, hikayeniz bir ölüm kadar sıkıcıdır. Zorlanmadan ve planlanmadan bir hikayenin içine duyguya enjekte etmek, hassas ve dengeli bir eylemdir. Bununla beraber, bir hikaye anlatıcısının yaklaşımını kontrol eden bir kaç temel ilke vardır.

1-Olması için ne kadar uğraşsanız uğraşın, kendiniz içinde duyguyu hissetmezseniz dinleyiciniz de hissetmeyecektir! Sözçükleri sadece söyleyemezsiniz. Hikaye anlatmak, hikayenin olaylarını düzgünce ve hatasız anlatmaktan çok daha fazla birşeydir. Bana

Kathy Jessup Kimdir?

Edmonton Children'sı yazarı ve hikaye anlatıcısı Kathy Jessup on iki yıldır gösteriler yapmaktadır. Yıllar boyunca Kanada'da bir ustanın diğer uca -Inuvik 'ten Regina'ya ve Vancouver'den Halifax'a birçok yeri gezerek hikayeler anlattı. Kütüphanelerde, konserlerde ve festivallerde boy gösterdi. Kathy'nin hikâyeleri ve yazıları çocuk magazini chickaDEE'de Under the Wide Blue Sky Alberta Centennial antolojisinde, Red Deer Press tarafından yayınlanan Alberta Hikayelerinde yer almıştır. Kathy hikaye anlatmadığı zamanlarda, özellikle çocukların için tasarlamış olduğu yazma konulu atölye çalışmalarıyla ilgilenmektedir. Son on beş yıl içinde çocuklar için (K-2 seviyesi için) Tell Me a Story ve (3-6 seviyesi için) Write On isimli atölye çalışmalarını yürütmüştür. Kathy bu workshopları aynı zamanda öğretmenler kongresinde, profesyonel gelişme günlerinde, eğitimsel ve okur-yazarlık organizasyonlarında da sunmuştur.

Just like the gasoline that runs a car, feelings are the energy of a literary work.

Nasıl benzin bir arabayı çalıştırıyorsa, edebi bir eserin enerjisi de duygulardır.

you're telling me that little Red Riding Hood is scared of the big bad wolf, but your voice and body are saying otherwise—I'm not going to believe you. Strive to see that scene in your imagination as you tell it. If you can successfully conjure up the powerful images, then expressing the appropriate feelings should be a natural follow-through.

2. Sometimes, "Less is more." Think of emotion in terms of a rating scale---perhaps a speedometer is a good analogy. When trying to inject emotion in to a story, be careful not to pin the needle at 100mph from start to finish. Your audience will feel you are emotionally too "loud" and you lose all opportunity for delicate nuance. Most stories contain a range of emotions, and you need to be able to express every subtle shade—not just black and white. Go over your story thoughtfully, from an emotional perspective. Where are the rolling, gentle parts? How does the action build? When can you give it a little extra oomph, and when should you back off? And remember, a "pause" is the most under-used emotional device in a storyteller's repertoire! A good pause can heighten the tension of a particular moment, give weight to a delicate, tender scene, or simply allow your audience time to catch up and digest the powerful images you are feeding them.

3. Emotion in a story is achieved through the use of your body, as well as your voice. Often we think of emotion as being transmitted through what we say and how we say it. While this is certainly true, it is equally true that we reveal a tremendous amount of emotion through body language. Be acutely aware of how you physically stand, move and gesture throughout your story. Are you confusing your audience by giving them one mood with your words and a conflicting mood with your actions? My favorite strategy is to practice in front of a mirror. Sometimes what you think you are showing with your body is simply not coming through for your audience.

4. Emotion is also achieved through narrative action, dialogue and description. Words are powerful tools. Instead of telling us: "John was surprised," try having John express his surprise: "Holy cow!" John shrieked. Throw in a few descriptive sentences; maybe his face lights up or his eyes open wide. Have John throw his hands up in the air, or whirl around in amazement. The use of vocal tone, physical movement, and descriptive language is an unbeatable combination.

kırmızı başlıklı kızın koca, hain kurttan korktuğunu söylüyorsanız, fakat sesiniz ve vücutunuz başka birsey söylüyorsa size inanamam, olayı anlatırken sahneyi hayalinizde canlandırmaya gayret edin. Güçlü imajları başarı ile uyandırıbilirsiniz, işte o zaman uygun duygular doğal bir tamlama olacaktır.

2-Bazen "Az daha fazladır". Duyguya değerlendirme ölçüği açısından düşünün... Bu konuyu aklıklarken hız göstergesi iyi bir örnek olacaktır. Bir hikayeye duygusal enjekte etmeye çalışırken, hızı 200 km'ye sabitleyip sona kadar öyle gitmeyin,, seyirciniz sizin duygusal olarak çok yükseklerde olduğunuzu hissederek ve hassas nüans için bütün fırsatları kaybedeceksiniz. Birçok hikaye duyu dizisi içerir, -ve sadece siyah ve beyaz olarak değil, herince hoş tonu ifade etmeniz gerekmektedir. Duygusal baktır açısından hikayenizin üzerinden düşünceli bir şekilde tekrar geçirin. İnlî yokluşlu, yumuşak kısımlar nerde? Eylem nasıl inşa ediliyor? Biraz daha ekstra cazibeyi ne zaman verebilirsiniz ve ne zaman geri adım atmalısınız? Unutmayın ki bir hikaye anlatıcısının repertuarında en az kullanılan kısım moladır. İyi bir mola özel bir andaki gerilimi yükseltebilir, hassas, duyarlı bir olaya ağırlık kazandırabilir veya sadece seyircilere beslediğiniz güçlü imajları hazmetmesi ve sizi yakalamaları için zaman kazandırabilir.

3-Bir hikayedeki duygusu, sesiniz olduğu kadar vücutunuzun kullanımı yoluyla da elde edilir. Duygunun genellikle ne söylediğimiz ve nasıl söylediğimiz yoluyla iletildiğini düşünürüz. Tam olarak, fiziksel olarak nasıl durduğunuzun farkında olun, hikaye boyunca hareket edin ve el kol hareketleri gibi jest hareketleri yapın. Eğer kelimele ruh kazandırma çalışırken seyircilerin akıları karışıyorsa veya kelimelerle hareketler uyuşmuyorsa ne yapacaksınız? Bazen vücut mesajlarınız seyirciye doğru gitmiyor olabilir.

4 Duygu aynı zamanda öyküleme, diyalog ve tasvir yoluyla elde edilir. Sözciğler güçlü araçlardır. "John şaşırılmıştı." diye anlatmak yerine, John'un şaşkınlığını, John" Aman Allâhim" diye bağırıcı şeklinde ifade etmeye çalışın. İçine birkaç tasvir edici cümleler serpiştirin; belki yüzü parladı veya gözlerini kocaman açtı gibi. John'un kollarını havaya kaldırmasını sağlayın veya hayretle firflı dönmemesini sağlayın. Vokal tonun kullanımı, fiziksel hareket ve betimsel bir dil, rakipsiz bir bileşimdir.

Untold Stories

Anlatılamayan Hikâyeler / Muammer Erkul

We all know that everybody has several stories, but there are few who has the ability to tell them to people. They are already called 'artists' and they are placed to a special place.

Shall we begin with 'telling'?

I resemble that as a mother and her baby. You suffer when you can't convey your thoughts to your audience just like a mother who suffers when she can't breast feed her baby. I think that should be the description of an artist. If an artist doesn't suffer from that, artist attribution will be like a plastic mask. So they should find another job to do.

We know you can tell stories firstly to children than to youngsters than to all age groups. Furthermore you should be considered as a gifted for you can both draw and write.

It was impossible to start writing at the very beginning. Furthermore it is not logical. They say let it not be misunderstood; if you want to fish you have to get your decoy. A lover goes to a florist first. I hanged on that job first as a graphic designer, than an artist. But like it is on all jobs, steadiness and patience is very important. Which rope you catch and where it lets you go. If you believe in the rope you caught, if you trust it, you should never give up.

Can we say that finding the style of your storytelling?

Yes the city you came is this but everybody's path and destination is different. I believe that lots of artists have a serious talent to write if they focus it on. I had that chance. It was a huge chance for me. Having an honour of being a writer of a newspaper whose selling record cannot be beaten is a greatest award for me.

Now can you please tell us what you tried to tell us and your style of telling?

First I was making comic books. In 1994 I became a columnist.

Herkesin bir ve hatta pek çok hikâyesi olduğunu biliyoruz. Fakat bunları topluma anlatabilmeyi beceren kişi sayısı pek fazla değil. Zaten bunu başarıranlar, toplum içinde özel bir yere oturtuluyor ve isimlerine "sanatçı" deniyor.

Röportaja "anlatmak" ile başlayalım mı?

Ben bunu, anne ve yavrusuna benzetiyorum. Kendi varlığının içinde oluşan sütü, yavrusuna emzirmeyen annenin, sancı çekmesi gibi; anlatmak istediği hikâyeyi, okuyucuna ulaştıramadığın zaman sancı duyuyorsun! Sanatçının tarifi, bu olmaz!.. Bu sancı duymayan kişilerde "sanatçı" sıfatı zaten plastik bir maske gibi kalır! Onlar da, kendilerine uygun başka birer iş tutmalı...

Sizi, önce çocuklara... Sonra gençlere... Ve ardından da bütün yaş gruplarına hikâyeler anlatabilen bir kalem olarak görüyoruz. Üstelik hem çizer hem de yazan bir isim olarak ayrı ayrı tanınabilmek de Allah vergisi ayrı bir meziyet.

Doğrudan yazar olarak başlamak imkânsızdı. Bu zaten mantıklı da değildir... Teşbihte hata olmaz demişler, benzer örnekler vereyim: Balık avlamak isteyen önce yemlik yakalar... Sevgiliye gitmek isteyen önce çiçekçiye uğrar... Ben de grafiker olarak, sonra çizer olarak, ucundan mesleğe tutunmuştum. Fakat her işte olduğu gibi bunda da ısrar, sebat önemlidir. Hangi ipi tuttuğunu ve o ipin seni nereye götüreceğini bilmen... Ve tuttuğun ipe inanyorsun, güveniyorsan asla bırakmaman gereklidir.

"Kendi hikâyeni anlatmanın yolunu bulmak" isimli bir yolculuk denebilir mi buna?

Evet, gelinmiş şehr budur ama herkesin geliş yolu, güzergâhi başkadır... Coğu çizerin, tizerinde çalışırsa geliştirebileceği ciddi bir yazı kabiliyeti olduğunu da inanyorum. Ben bu fırsatı yakaladım. Büyüyük şanslı benim için. Satış rekoru kırilamamış bir gazetenin köşe yazarlarından biri olmak madalyası, benim için kazanılmış en büyük ödülüdür.

If you want to fish you have to get your decoy. A lover goes to a florist first. I hanged on that job first as a graphic designer, than an artist.

Sevgiliye gitmek isteyen önce çiçekçiye uğrar... Ben de grafiker olarak, sonra çizer olarak, ucundan mesleğe tutunmuştum.

Some of the subjects were so common and the first ones started with a column named 'Stop'. We had a quarter page and there were no 'to be continued' stories. Then there was no argument, fight or politics. For me the people's most important need is to smile. I was either trying to make people smile or motivate them. At that time, it was so extraordinary for a column. Because the country has passed through a tunnel. That was not enough, I have done a thing which I have never seen done before. I put heart shapes between the parts of my articles. So my articles were the ones which you can put heart shapes in it. I wrote about humans, human's dreams and feelings. There is no age limit in our articles. The ones who are not a child anymore and whose heart wasn't estranged gets very happy after reading the articles. People say that.

So have you come away from children after being a columnist?

Not indeed, not possible for me. A ten year old child today will be a youngster, another day he will be an adult. In fact those people are the ones we need for this country and the world. The most loved cartoon character I was created was 'Çekirge Çetin'. This was a very funny, very smart and naughty. You can see the smartness in his big black eyes, but his face is scratched and has a plaster on it. Çekirge Çetin was published on lots of newspapers and magazines. It was a one day cartoon. The story started and finished in one day. Then I thought a lot and worked really hard. I wrote the novel of Çekirge Çetin. After that a literal work of art appeared. I thought it was not enough. I drew a hundred illustrations. Some of them were full page; some of them were half page. The illustrator of the book and the writer of it was the same person and I think it was compliment.

Does this piece of work different from other novels?

I think there is more than one. Let me tell you and decide yourself. When he is harassing his mother with his naughtiness the incidents begin to develop. His father works at a child magazine. When they were discussing at the magazine what will they do for the next year, they decide to accept his father's project and he has to do the work. Then his father will take a journey some places for the magazine and he has to write about people he follows and take their picture. The articles will be a travel journal.

Does his son join the journey?

Can it be without Çetin? The topic is about certain regions of the country and certain people. He starts the journey from İstanbul. After having a number of breaks they go to Nasreddin Hodja's village in which he was born, then its town and to Akşehir where he spent the rest of his life. Thus this journey gives us a chance to learn about some cities, some geographical

Şimdi de, hem bu güne kadar neler anlatmaya çalışığınızı ve hem de kendi tarzınızdan, anlatış şeklinizden bahseder misiniz biraz...

Önceleri çizgi romanlar hazırlıyordu. 1994 yılında köşe yazarlığına başladım. Şimdi çok yaygın hatta alışılmış olan bazı konular ilk olarak "Stop" isimli köşemizde başladı: Her gün çeyrek sayfamız çıkyordu ve içinde devamı yarına kalan hiçbir şey yoktu. Sonra asla kavga yoktu, siyaset yoktu... İnsanların en büyük ihtiyacı bellidir: Ya tebessüm ettirmeye, ya motive etmeye veya sevgi vermeye çalışıyorum köşemizde... O tarihte, bir gazete köşesi için bunlar normal olmayan, çok sıra dışı şeylerdi. Çünkü ülke siyasi bir köprüden geçmişti... Bu yetmedi, bir de dünyada hiçbir benzerini görmemiştim bir iş yaptım: Gazetede her gün yayımlanan yazımın bölüm aralarına, küçük küçük kalpler koydurdum. Yani bunca zamandır hep, içine kalpler konabilecek konular oldu yazılarımız. İnsanı ve insanın hallerini, duygularını anlatan yazılar kaleme aldım. Bşim bu yazılarımızda yaş sınıri yoktur. Çocukluk sınırları aşmış ve yüreği soğumamış herkes okuyunca büyük mutluluk duyuyor. Öyle diyorlar...

Peki çocukları terk mi ettiniz köşe yazarı olduktan sonra?
Olur mu hiç, bu mümkün mü? Bugün on yaşındaki çocuk yarın genç, öbür gün ise olgun yetişkinler demek... Asıl onlardır hem bize, hem bu ülkeye ve hatta dünyaya lazım olan kişiler... En sevilen çizgi kahramanım Çekirge Çetin idi. Bu çok komik, çok zeki, afacan bir küçük çocuktur. İri kara gözlerinden zekâ fışkırır ama yüzü gözü çizik, yara bantlıdır. Birçok gazete ve dergide uzun yıllar çıktı Çekirge Çetin. Başlayıp biten günlük bant karikatürler şeklinde yayılmıştı. Sonra çok düşünüp, uğraştım. Çekirge Çetin'in romanını yazdım. Sonunda edebî bir eser çıktı ortaya. Bu kadar yetmez dedim. İçine yüz tane de çizim yaptım, kimi tam sayfa kimi yarılm sayfa... Bir kitabın yazısının ve çizerinin aynı olması bütünlüğü tamamlayıcı bir unsur oldu...

Bu eserinizin bildiğimiz romanlardan bir farkı var mı?

Bir değil çok farkı var bence. Anlatıym buna siz karar verin... Çekirge Çetin tatlı yaramazlıklarıyla evde annesini bezdirirken ve bize de buna kikir kikir güllerken olaylar gelişir. Babası bir çocuk dergisinde çalışmaktadır. Yeni yayın döneminde ne yapalım derlerken, babasının teklifi ettiği projeyi kabul ederler ve iş başa düşer. Şimdi babası, çalıştığı dergi için çeşitli yerlere seyahat edecek ve bu seçilmiş bölgelerde takip ettiği kişi ve konuya, bol fotoğraflı bir gezi yazısı halinde yahoma hazırlayacaktır.

Peki oğlu da gidiyor mu onunla?

Hic Çetin'siz olur mu? Hem de gayet güzel oluyor... Bu yolculuklar aslında bir seridir. Ülkenin çeşitli bölgelerinde ve belli isimler üzerinde

For me the people's most important need is to smile. I was either trying to make people smile or motivate them.

İnsanların en büyük ihtiyacı bellidir: Ya tebessüm ettirmeye, ya motive etmeye veya sevgi vermeye çalışıyorum köşemizde...

regions and knowing how people live in these areas. When you are reading the novel, you can simulate the journey yourself and feel as if you take the journey with them. You see the maps of the destinations.

Which means we know some things about the person who is being told in the story right? Sure. Most of the people think that he is an ordinary joke hero. They might not think his real identity.

Who is Nasreddin Hodja then?

I am asking you indeed. Who is Nasreddin Hodja that his jokes are being told all over the world? Why does he get on a donkey inversely? What did he leave behind? If we tell that the secret will be revealed, but it is an assertive and ideal piece of work for the ones who want to entertain, learn and take a journey. The beauties of this country never end. Edirne; one of the capitals of the Ottoman Empire. The world's one of the masterpieces of architecture; Selimiye Mosque, the legends of Kırkpınar wrestlers, then Konya, Çanakkale, Şanlıurfa Erzurum, Karadeniz and many more. It never ends by travelling or telling the stories.

Let it never end, that's what our expectation also. Thank you so much for this interview. As if Çetin Çekirge was with you when you were telling us. We felt that.

He is always with me in fact. I hope its energy can reach to other people. With full of love...

geçiyor konu. Mesela İstanbul'dan yola çıkıyorlar. Birkaç moladan sonra, Nasreddin Hoca'mızın doğduğu köye, sonra ilçesine ve sonra da ömrünü geçirdiği meşhur Akşehir'e gidiyorlar... Bu yolculuk haliyle birkaç coğrafi bölgeyi, birkaç şehri ve yöre halkını ve yaşayışlarını tanımak demek... Okurken gerçek bir gezi yapıyor, onlarla yaşıyormuş hissine kapılıyorsunuz. Yol haritalarını görüyorsunuz.

Tabii ki bu sırada, anlatılan kişi hakkında bilgi sahibi oluyoruz, değil mi?

Elbette.Çoğu insan onu sıradan bir fıkra kahramanı zanneder. Gerçek kimliğini düşünmez...

Kimdir peki Nasreddin Hoca?

Ben soruyorum işte size, kimdir bu dünyanın her yerinde fıkraları anlatılan Nasreddin Hoca? Neden eşeğine ters oturmaktadır? Dünyanın ortası dediği yer neresidir? Ve ardında kalan şeyler nelerdir? Cevabını söylesek sırrı kaçıracı... Ama çok iddialı bir eser; eğlenmek isteyenler için, öğrenmek isteyenler için ve gezmek isteyenler için ideal... Bu ülkenin güzellikleri biter mi hiç? Osmanlı'nın başkentlerinden Edirne şehri, mimaride dünyanın göz bebeği Selimiye Camii ve Kırkpınar'daki pehlivanlık efsaneleri...

Sonra Konya... Sonra Çanakkale... Sonra Şanlıurfa, Erzurum, Karadeniz ve daha neler... Gezmekle biter mi bu yollar ve hikâyeler anlatmakla biter mi?

Bitmesin de zaten, temennimiz budur... Tadi damağımızda kaldı efendim, bu röportaj için çok teşekkür ederiz. Sanki sizi dinlerken yanınızda Çekirge Çetin de vardi, öyle hissettik. Çetin her zaman benim yanmadadır zaten. Dilerim ki onun enerjisi başka canlara da ulaşır... Çok sevgiyle ve çok selamla ...

About Robert Seutter

True Thomas the Storyteller aka Robert Seutter has been storytelling for many years. He comes by it naturally. When he was in kindergarten, his teacher asked him why he put a big black blob of paint on the paper in finger painting. His reply: "It's a cave... full of bats!" True is an avid proponent of storytelling. He teaches the art, creates events, and has performed in a wide variety of places from campfires to battlefields. His personal storytelling philosophy is that a good storyteller should be able to tell to anyone, anywhere it's physically possible. That anyone can and should tell stories, and that to become a master of the craft, can take a lifetime. He's also a big believer in the spiritual side of storytelling. He believes in the power of stories and that the right story, in the right time and place can change the world. He is a great fan of Nasreddin Hodja.

Storytelling For Kids

Çocuklar İçin Hikâye Anlatımı

Those of us who feel like telling stories, want to share of ourselves and share in the experience of being a kid. And we want to share our love of stories as well. Give in to this impulse and don't give up. And tell stories to kids whom you might not even be related to.

It is sad that we have become so fearful in our lives - of strangers and neighbors. The news media wants us to live in our own little fortresses, watching the nightly parade of horrors. Storytelling can connect you to the ones you love and make friends of neighbors and find our common humanity. Storytelling civilizes and expands our mental borders (culture, morality, compassion, etc.) - things we need today, now more than ever.

Things that are important when telling any story:

Know your audience

Age, likes, dislikes, current themes and so on. Be sensitive about current issues if at all possible. What do they talk about?

Establish a rapport

Talk to the kids, play with them if possible.

Kendisini hikâye anlatıcısı olarak hisseden herkes, kendisini ve çocukluk tecrübelerini paylaştırmak ister. Bu dünyeye teslim olun ve vazgeçmeye! Sizinde hiç ilişkisi olmayan çocuklara bile hikâye anlatın.

Hayattan bu kadar korkar hale gelmiş olmamız ne kadar acı! Yabancılardan, komşularımızdan korkuyoruz. Haber medyası her gece gerçekleşen dehşet geçit törenini izleyerek kendi küçük kalemliden ızmamızı istemiyor. Hâlbuki hikâye anlatımı sizin sevdiklerinizle iletişimimizi, komşularla arkadaş olmanızı ve ortak insanlığımızı bulmamızı sağlar. Hikâye anlatımı, bugün her zamankinden fazla ihtiyaç duyduğumuz (kültür, ahlak, merhamet gibi) zihni sunularımızı uygurlaştırır ve genişletir.

Hikâye anlatırken dikkat etmeniz gereken şeyler:

Seyircinizi tanıyın

Yaşlarını, hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeyler, moda konuları vs. öğrenin. Mümkünse moda konular hakkında duyarlı olun. Ne hakkında konuşurlarını önemseyin.

Uyumlu olun

Çocuklarla konuşun, mümkünse onlarla oynayın.

Robert Seutter Kimdir?

True Thomas olarak tanınan Robert Seutter yıllardır hikâye anlatmaktadır. Doğuştan hikâye anlatımı yeteneğine sahiptir. Anaokulundayken resim dersinde kâğıda büyük, siyah bir leke yapmış ve öğretmeni bu lekenin ne olduğunu sordduğunda "Orası yarasalarla dolu bir mağara," şeklinde cevap vermiştir. True hırslı bir anlatıcıdır. Sanat öğretir, etkinlikler organize eder, kamp ateşinden savaş meydanlarına kadar birçok yerde hikâye anlatır. Hikâye anlatımı konusunda söyle bir felsefesi vardır; İyi bir hikâye anlatıcısı herkese, fiziksel olarak mümkün olan her yerde hikâye anlatabilecektir. Herkes hikâye anlatabilir ve anlatmalıdır. Ama bu işin ustası olmak bir ömrü boyu sürebilir. Aynı zamanda hikâyeyi gücüne, doğru hikâyeyi doğru zamanda ve yerde anlatmanın dünyayı değiştireceğine inanmaktadır. Seutter, Nasreddin Hoca'nın büyük bir hayranıdır.

The news media wants us to live in our own little fortresses, watching the nightly parade of horrors.

Haber medyası her gece gerçekleşen dehşet geçit törenini izleyerek kendi küçük kalemliden ızmamızı istemiyor.

Timing

Know how much time you have, and what their attention span is. Is this a good time for stories?

Authority

Make certain it's cool with the parents teachers, etc. Some parents may not like their kids told ghost stories, or stories with certain characters (the devil) etc. If possible find out.

Get the adults involved

Whenever possible - this is how the adults learn to tell stories as well. Plus, this keeps the storytelling from turning into babysitting. Plus, kids look to adults for the lead. So many adults are looking for a chance to ham it up, and kids love the absurdity of their teacher clucking like a chicken (or whatever.)

It is a privilege

Storytelling should be a treat. It may take you a while to get established, but kids should be asking to be told stories after the first few times. If they start goofing around, stop telling. If they are too unruly, invoke the parents, teachers, etc.

Make a Space

Even if you are telling scary stories, kids need to feel taken care of. Create a space, give them a non-distracting environment, make it inclusive to those who behave, and exclusive to those who don't.

Pick a story that you like. Find some kids. Now, take a deep breath. Relax. Look them in the eyes, smile, and see the story in your head. Tell them what you see. Don't rush, but don't dawdle. When you get finished, smile, and remember -

The right story in the right time and place can change the world!

Zamanlama

Ne kadar süreniz olduğunu bilin ve çocukların ilgi sürelerini göz önünde bulundurun. Hikâye anlatmak için iyi bir zaman olup olmadığını düşünün.

Otorite

Hikayenin ebeveyn, öğretmen vs. için uygun olduğundan emin olun. Bazı ebeveynler çocuklarına hayalet hikâyeleri veya bazı karakterlerin (şeytan, vs.) anlatılmasından hoşlanmazlar. Mümkünse bunları bulup çıkarın.

Yetişkinleri aranızda katin

Mümkün olduğunda mutlaka yetişkinleri de aranızda alın. Yetişkinler zaten hikâye anlatmayı böyle öğrenirler. Böylece hikâye anlatmakla, bebek bakıcılığı da birbirinden ayırmış olursunuz. Ayrıca çocuklar yetişkinleri örnek alırlar. Birçok yetişkin abartılı oynamaya fırsatı arar ve çocukların öğretmenlerinin bir tavuk gibi gidaklama saçmalığından hoşlanırlar.

Bir ayrıcalıktır

Hikâye anlatımı bir ziyafet olmalıdır. Biraz zamanınızı alabilir fakat ilk birkaç hikayededen sonra çocuklar devamını isteyecektir. Eğer aptalca davranışmaya başlamışlarsa, anlatmayı kesin. Çok ele avuca sığmaz durumdalarsa, ebeveynlerden ve öğretmenlerden yardım isteyin.

Yer ayurun

Siz korkunç hikâyeler anlatyorken bile, çocuklar kendileriyle ilgilenildiğini hissetme ihtiyacı duyarlar. Yer oluşturun, onlara rahatsız edici olmayan bir ortam verin. Terbiyeli davranışları olayın içine alın ve olmayanları hariç tutun.

Beğendiğiniz bir hikâye seçin. Birkaç tane çocuk bulun. Sonra derin bir nefes alın. Rahat olun. Çocukların gözlerinin içine bakın, gülümseyin ve aklınızdaki hikâyeyi görün. Sonra da gördüğünüzü onlara anlatın. Acele etmeyin fakat ağırdan da almayın. Hikâyeyi bitirdiğiniz zaman gülümseyin ve asla unutmayın;

Doğu hikâye, doğu yerde ve zamanda anlatıldığından dünyayı değiştirebilecek güce sahiptir!

Story Of ISC 2012

Isc 2012'nin Hikâyesi

The event of last year's, 2012 International Storytelling Conference was a story within itself. Not only did we have fairy tale princesses, wicked witches, and handsome heroes enchanting the İhlâs Koleji gardens, and hallways, but we also got to know some legendary Storytellers from all around the world. Through the magic of their words, sounds, and images, we were inspired, and entertained.

With an audience of around 500 people, the Storytelling began at 10:00 am. As the two co-hosts, Rachel Webster and Thomas Littleton stepped out onto the stage, it was clear that there was already a big situation at hand! Thomas had turned into a small child named Eren, and that small child suddenly had Thomas' body! This was all because the night before, when we were moving the school's genie lamp onto the stage, Thomas made an irreversible wish. He wanted to be a child again... a child with no responsibilities. So while Thomas was trying to find out how to get back into his grown-up body, the Storytelling Conference still had to go on!

Our first storyteller of the day was with Andrew Wright, an author, illustrator, and teacher trainer, who has worked with over 40,000 students in many different countries. Andrew firmly believes that just as you keep a fish in water, you should keep people immersed in stories. His presentation taught us how to motivate and engage our students, and most importantly how to view the world has half full, not half empty. Our next Storyteller, was a leading woman in Storytelling, named Jan Blake, who has been performing world-wide for over 25 years. Influenced by Jamaican Storyteller Louis Bennet, Blake specializes in creating characters which the audience can see and feel... even though all the characters are being the face of one woman. With her fantastic facial expressions, and high and low pitched voices, she is truly a Storytelling master, who brings

Geçen yıl düzenlediğimiz "Uluslararası Storytelling Konferansı", kendi içinde bir hikâyeydi. Bahçede periler, prensesler, korkunç cadılar ve yakışıklı kahramanlar geziniyordu. Ve salonun içinde dünyanın çeşitli yerlerinden gelen efsanevi hikâye anlatıcıları oturuyordu. Kelimeler, sesler ve resimlerin sihri her yanı sarmış, eğlenceye ilham perisi de katılmıştı.

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı konferans saat 10:00'da başladı. Rachel Webster ve Thomas Littleton programı sunmak için sahneye geldiklerinde çok ilginç bir durum meydana geldi. Thomas, birden Eren isminde küçük bir çocuğa dönüşürken Eren de Thomas oluverdi. Bunların hepsi, Thomas'in bir gece önce Alaaddin'in sahnedeki lambasını taşıırken yorgunluğuna yenik düşüp "Ah, keşke çocuk olsam!" dileğyle gerçekleşmişti. Sorumluluğu olmayan bir çocuk olma isteği yüzünden her şey bir anda karışmıştı. Thomas, eski vücutuna dönmeye çalışırken konferans başladı.

Günün ilk konuşmacısı Andrew Wright oldu. Bir yazar, ressam ve öğretmen eğitimcisi olan Wright, çok farklı ülkelerde kırk binden fazla öğrenciyle çalışmış bir isim. Andrew, çok güclü bir şekilde şuna inanıyor: "Balığın, nasıl ki suda tutmamız gerekiyorsa insanları da hikâyelerin içinde tutmamız lazımlı." Sunumu, biz öğretmenlerin öğrencileri nasıl motive etmemiz gerektiğini ve en önemli de bize bardağın yarışının boş değil, dolu olduğunu görmemiz gerektiğini öğretti.

Sonraki hikâye anlatıcımız, hikâye anlatımı konusunda çok önemli bir isimdi. Jan Blake... Kendisi, dünyanın çeşitli ülkelerinde 25 yıldır hikâye anlatan ve eğitimler veren Blake Louis Bennet ismindeki bir hikâyeciden etkilenmiş ve seyircinin gördüğü veya hissettiği karakterleri oluşturma noktasında meşhur bir kişi. Mükemmel yüz mimikleri ve sürekli alçalıp yükselen ses tonıyla dili etkili şekilde

language to life. She also specializes in Jamaican folk-tales and asserts that Jamaican Patswa is a living language which needs to be celebrated for its culture, and not put down as something called, pigeon English or broken English.

After lunch Mr. Godfrey Duncan, also known as, TUUP, graced our stage for the second year. Coming to us from London, TUUP is an entertainer, a poet, a musician and a storyteller. TUUP's performance was amazing, and he reminded us that the most significant moment when retelling stories to a classroom of children is that moment when the children's senses are suspended like floating in mid-air between the ground and they sky.

Following TUUP came Joe Sabia, a man who showed us how to tell stories through technology. I think sharing stories in the classroom is a way to forge a deep connection between the listener and the subject material. And our last presenter of the day was a Turkish Storyteller, named Hasan Kaçan. He took us back to the time of the Dardanelles battle in Çanakkale, and spoke about how every cloud has a silver lining. We were taken back to another time, and Mr. Kaçan stressed that is doesn't matter what cultural differences we have, we know that stories help shape the human experience and we all have stories in common.

And indeed everyone who attended the 2012 Storytelling Conference has a story in common. It was a fantastic turnout, and very fun. And in the end, Thomas and Eren were able to return to their normal physical state. Phew! The genie in the genie bottle must have also been thoroughly entertained, because he let everyone go home happy.

kullanan bir hikâye ustası o. Blake, aynı zamanda Jamaika halk hikâyeleri ustalarından biri ve Patswa dilini yaşatmak için gayret ediyor.

TUUP olarak da bilinen Godfrey Duncan, öğle yemeğinden sonra ikinci kez sahneye çıktı. Konferansa Londra'dan katılan TUUP, bir şair, müzisyen ve hikâye anlatıcısı. TUUP'un performansı muhteşemdi. Konuşmasında, hikâye anlatırken yaşanan en mühîş anın, çocukların duygularının yeryüzüyle gökyüzü arasında tutsa kalarak salındığı o an olduğunu hatırlattı.

TUUP'tan sonra sahneye Joe Sabia geldi. Sabia, teknoloji kullanımını ve hikâye anlatımını birleştiren bir konuşma yaptı ve söyle dedi: "Bence sınıfta hikâye anlatmak, dersi dinleyenle ders arasında derin bir bağ oluşturuyor." Son konuşmacımız ünlü hikâye anlatıcımız Hasan Kaçan oldu. Hasan Kaçan, bizi Çanakkale Savaşı'na götürdü. Ayrıca "her felakette bir hayır vardır" sözünü harika bir hikâyeyle anlattı. Sahip olduğumuz kültürel farklılıklara rağmen tüm insanlığı şekillendiren ortak hikâyelere sahip olduğumuzu da belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Gerçekten de 2012 yılında Storytelling Konferansı'na katılan herkesin ortak bir hikâyesi vardı. Eğlenceli bir yolculuktu hepimiz için. Sonunda da Thomas ve Eren, nihayet eski vücutlarına kavuştu. Vay be! Şişenin içindeki cin de çok eğlenmiş olmalı ki bütün katılımcıları evlerine mutlu gönderdi.

FOREIGN LANGUAGE TEACHING THROUGH FUN

In İhlas College, children learn foreign language through fun and social interaction in classes equipped with attractive and child-safe facilities. Specially designed story-telling rooms and CALL labs offer an effective and fun atmosphere for language learning.

İhlas Koleji

www.ihlaskoleji.com

MARMARA EVLERİ KAMPÜSÜ
0212 875 53 23
BAHÇELİEVLER KAMPÜSÜ
0212 639 68 70